

1292

ஞீ

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிவ்ய சபை

பத்ரிகை.

ஸ்ரீ அகோபில மட சிவ்ய சபையின் காரியதறிசியால்,
ஏத மாஸம் ப்ரசரம் செய்யப்படும்.

MAHAMAHOPADHYAYA
U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TRUVANMIYUR :: MADRAS ::

கலாரத்தாரகாம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

THE VEDANTA DIPAKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

PUBLISHED BY THE GENERAL SECRETARY,
THE AHOBILA MUTT SISHYA SABHA.

Vol. 2 - No. 10.

November 1912.

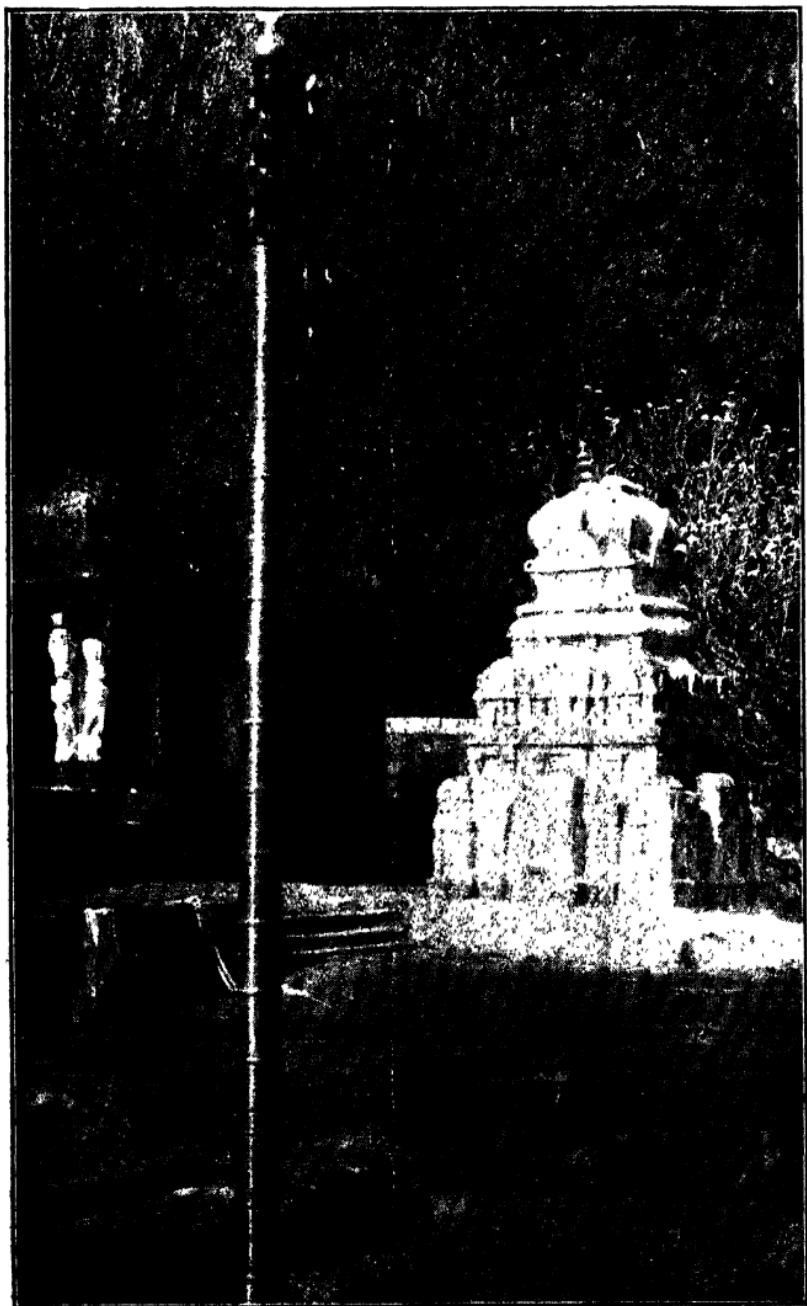
வேதாந்த தியிகை

பாரதாபிரஸு கார்த்திகைம்.

விடூய வசுசிகை.

	பக்கம்.
1. வேதங்களின் சிதமுத்வம் ஸ்ரீமாந். டி. ராஜகோபாலாசாரியர் ...	... 379.
2. ஸ்ரீ சதுப்போகி சிவராணம் விஷநுதாணன்	... 393.
3. ஸ்ரீ பாகவத தஞ்சீர்லோகி ஸ்ரீமாந். செ. ராவல்முர்சாரியர் ...	... 401.
4. ப்ரச்சங்கள்	... 406.
5. கழுதங்கள்	... 408.
6. அரிசுகளின் அறிக்கை	... 413.
7. பத்ராதிபுரிமை குறிப்புகள்	... 415.

ஸ்ரீ அகோபிலம்.

H. U. V. SWAMI
THUVANMIYUR
T. M. MURASAI

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ தெ டக்ஷீராவிஹ வரபு³ சென காஃ.

வேதாந்த திடிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட ஸிள்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பாதாபிஞ்சு கார்த்திகையீ [ஸஞ்சிகை 10.

வேதங்களின் நித்யத்வம்.

உலகத்தில் உபயோகிக்கப்படும் எல்லா வாக்யங்களும் பெளரு ஷேயமென்றும் அபெளருஷேயமென்று மிருவகைப்படும். அவை களில் பெளருஷேயமென்பன ஓர் புருஷனால் முதல்முதலில் ப்ர யோகிக்கப்பட்டு அதற்குமுன் இராமல் புதிதாயுண்டானவை. அபெளருஷேயமென்றால் இன்னகாலத்தில் இன்ன மனுஷ்யனால் அல்லது தேவதையால் முதலில் உச்சரிக்கப்பட்டதென்று சொல்ல முடியாமல் அனுதியாய் இருந்து கொண்டுவருவதாய்ச் சொல்லப்ப டும் வாக்யங்கள். ராமாயணம், பாரதம், சூராஸம்பவம் முதலான க்ரந்தங்கள் பெளருஷேயக்கள். வேதங்கள் அபெளருஷேயங்கள். அபெளருஷேயங்களான வேதங்கள் நித்யங்கள், அதாவது அனு தியாய் உள்ளவை. வேதங்கள் ருக், யஜாஸ், ஸாமம், அதர்வ ணம், என நாங்குவகைப் பட்டான. ஒவ்வொரு வேதத்திலும் மங் த்ரம், ப்ராஹ்மணம், உபாஷத் என்கிற பாகங்களும் இருக்கின் றன. ஒவ்வொரு வேதத்திலும் பதங்களுடையவும் வாக்யங்களுடை யவும் வரிசையும் ஸ்வரங்களின் கரமமும் அனுதிகாலமாய் மாறு தலடையாமலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேதங்களை ஒருவரிட மிருந்து மற்றொருவர் அத்யயநம்செய்து பதக்ரமத்தையும் ஸ்வ

ரங்களையும் அவதானம் செய்துவந்ததால் இந்த க்ரமங்கள் மாறுமல் அனுவருத்தமாய் வருகின்றன. ஆசார்யமுகமாய் அத்யயங்குடையதே க்ரஹிக்க வேணுமென்றும் புஷ்டகபாடும் கூடாதென்றும் நியமமிருப்பதால் வேதங்கள் உத்ஸங்கங்களாகாமல் வருகின்றன. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பல சாகைகளுண்டென்றும், சில சாகைகள் இந்தக் காலத்தில் அக்யயங்கம் செய்யப்படவில்லை யென்றும், அதனால் ஒப்புக்காமாய்ப் போய்விட்டன வென்றும் சொல்லுகிறதுண்டு. ஆனால் இதைச்சில பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. அதாலது, ஒவ்வொரு க்ருதயுக்கிலும் எல்லாச் சாகைகளுக்கும் டூர்ணமாய் அக்யேதாக்கள் உண்டென்று சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுதால் ப்ரசராராய் அத்யமாவில்லாத சாகைகளுக்கும் சில மஹர்ஷிகள் அக்யேதாக்களாய் மறைந்திருந்து கொண்டு க்ருதயுகாரம்பத்தில் அந்த சாகைகளை ப்ரசரம்செய்கிறூர்களென்று கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் ஒவ்வொரு இடங்களில் ஒவ்வொரு சாகைகள் ஒப்புக்கங்கள்போல் தோன்றினாலும் வாஸ்தவத்தில் வேதத்தின் ஒருபாகத்துக்கும் அத்யந்த லோபமில்லை யென்பது வித்தாந்தம். ஆகவே வேதம் நித்யமென்றும் அபொருஷேய மென்றும் நம் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகின்றன.

இங்கே சிலர் ஆகேஷ்டபிப்பது என்னவென்றால், “இந்த வேத நித்யத்து மெல்லாம் இந்தக்காலத்துக்கு அறாகுணமா? இதை இனி நாம் நம்புவது ஸாத்யமா? ஈர்வரணை நித்யமாய் ஒப்புக்கொள்ளும் கையாயிகர்களும் வேதங்கள் ஈர்வரணை செய்யப்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்களே? வேதங்கள் ஈர்வரணைக்கு செய்யப்பட்டனவல்ல வென்றும் அவரைப்போல் நித்யங்களென்றும் சொல்லும் வேதந்திகளும், ஸ்வத்தி ப்ரமாணமாய் நித்யங்களென்றுசொல்லும் ஈர்வரணையும் ஒப்புக்கொள்ளாத மீமாம்ஶக்களும் இந்த விஷயத்தில் நமக்கு ஆகரணீயர்களால்ல. இதிலூலை புராணங்களைப்போல் வேதங்களும் ஏல் புராதந ப்ராஹ்மணர்களாலும் கஷத்ரியர்களாலும் அந்தந்த அவஸரங்களில் இந்தரன் அக்னிமுதலான தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்கள். பசு, புத்ரன், ஜூபர்யம், முதலான ஜூவிகப்பிரயோஜங்களை உத்தேசித்து தாங்கள் தேவதை வெளன்று அபிமானித்த சிலவஸ்துக்களைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட சங்தோஶருபமான வாக்யங்களே மந்த

ரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளின் அந்தங்களையும் இவைகளின் விநியோகக்களையும் விவரிப்பவை ப்ராஹ்மணங்க ளென்பவைகள். இவை மந்த்ரபாகத்துக்குப்பின் உண்டானவை. இவைகளுக்குப்பிறகு பல அனுமானங்களினால் இந்தராதி தேவ தைகளுக்கும் ப்ரதானமாய் ஒரு தேவதை இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அதன் விஷயமாய் பலபேர்கள் பல சிங்கதைகள் செய்து வாக்யங்கள் ரசனை செய்தார்கள். இவைகள் தான் உபநிஷத்துக்கள். ஆகையால் பின்ன பின்ன காலங்களில் பலகர்த்தாக்களால் செய்யப்பட்ட பரகங்களையுள்ள கரந்தம் வேதமாகையால் அதை அபெளருத்தேமன்றும் நித்யப்ரமன்றும்சொல்வது சுரத்தாக்ருத மான அறிவின்மையே ஒழிய யுக்தமல்ல.

“மேலும் வேதங்கள் கல்பிதங்களென்பதற்குப்பலமேறுதுக்கள் சொல்லாம். (1) காட்கம், காலாபகம், பைப்பலாதம் என்று வேத பாகம்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெயர்களே கடர், கலாபர், பிப்ப ஸாதர் முதலானவர்கள் அவைகளுக்குக் கர்த்தாக்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. ‘விஶாவித்ரஸுரக்ஷாலவதி’ என்றும், ‘நலை ஜிஷிதெரூராத்ருக்கூஜீ’ என்றும் இருக்கும்வாக்யங்களும் வேத ங்கள் பலர்களால் செய்யப்பட்ட கரந்தங்களென்றே காட்டுகின்றன. (2) வேதங்களில் பலஷுரவகைதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. ‘வெறுாம் பூர்வாஹணி ராகாசீயத’ என்றும் ‘உஸாவுஹாவ வாஜி பருவஹம் வைஞ்சவாலு அதிவா’ என்றும் ‘நூராவெஞ்சவாலு வா ராணிம் வாராணம் விதா சீ-வைவஸார’ என்றும் வாக்யங்களிருக்கின்றன. இவைகள் அந்தக்கைத்தயில் சொல்லப்படும் புருஷர்கள் காலத்துக்குப்பிறகு ஏற்பட்டவைகளென்றே சொல்லவேணும்.

“குவீவிய வாஸருவவை தவவாதிஹி^०

தவ த்ராவிவி ஸிஃதீ தகுவானை^० ।

குவிவெவ கா-த தி-தி-ம் தீய-^०_०

திவை ராஜீஞ்சு ய-கு-த சா-ய-தா-ய^०_०” (ருக. I.35.10.)

‘ஓ இந்தரனே, நீர் உம் உதவிகளால் ஸ-ஸ்ரவஸ்ஸையும், தூர் வயானையும் காப்பாற்றினீர்; குத்ஸன், அதிதிகவன், ஆயு, என்

கிரவர்களையும் இந்தப்பெரிய ராஜபுத்ரன் முன்னிலையில் அவம தித்தீர், என்பது முதலான பல வேதவாக்யங்களில் நித்யர்கள் ஸாத இந்தராதிகளின் சரித்ரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதால் வேதங்கள் அநித்யங்களன்றே சொல்லவேணும். (३) ‘தமிழ்தாஹஸுஞ்சா’ ‘தஷ்டஞ்சுரீஷ்விஞா’ முதலான வேதவசநங்களால் பல ப்ராஹ்மண வாக்யங்கள் மந்த்ரங்களின் வ்யாக்யாம் ஏந்பங்களாக வும், அதனால் பிந்தியண்டானவைகளாயும் வ்யக்தமாய் காணப்படுகின்றன. ‘உதாஹ’ என்கிற பதங்களை உபயோகித்தும் பல இடங்களில் மந்த்ரங்கள் ப்ராஹ்மாணங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இதுவும் அநித்யத்வத்துக்கே உபபாதகமாகிறது, (४) ‘அதை அதெழுஷா பூராஹணா வாஹஸாவை ராஹணாவா’ என்றும் “அகா ஹி தஹெழு யத்தீ-ஹஸு ஹரா(க)க> ஹ-ஹ ந-வதி” என்றும் இருக்கிற வாக்யங்கள் இதரவாக்யங்களில் ப்ரவலித்தமான ப்ராஹ்மணத்வத்தையும் பரலோகத்தையும் நிதேஷத்திக்கின்றன. இதனால் வேதங்கள் பரஸ்பர விரோதங்களைக் காட்டுவதால் அவிச்வஸ நீயங்கள். (५) யஜாநம் வு ஸார்’, என்றும் ‘குஷிரா-ஷார்’, என்றும் ‘குபோதவஸா-ஷார்’, என்றும் நித்தப்ரயோஜங்மாயும் நிர்த்தகமாயும் பலவாக்யங்களிருக்கின்றன. நித்யமாய் ஆப்தமான வாக்யங்களில் இவைகள் இருப்பது அஸம்பாவிதம். (६) இப்படியே, ‘வந்யூதயம் ஸது தீவைத்’ என்றும் ‘நவுயில்வுங்காசி’ ஹ-ஸத அவு஗ா நாகதார்ஜுங்க ந தில்’ என்றும் ‘ஸாம்ணாத ராவாணி’ என்றும் அஸம்பாவிதார்த்தமங்களைச் சொல்லியும் நிதேஷத்தும் பலவாக்யங்களிருக்கின்றன. (७) மீலும், யாவருக்கும் இதுவரையிலும் அர்த்தமாகாத பலவாக்யங்களிருக்கின்றன; “ஸ்ரீஸ்ரீவ ஜிஹார் தாஹ-ாரீத அு” என்றும் “உங்ரஹஸாசி வஸு காநாகா” என்றும் இதுபோன்ற மற்ற வாக்யங்களும் ஒரு அர்த்தமும் இல்லாதவைகளாய் தோன்றுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் பார்க்குமிடத்தில் வேதங்களை நித்யங்களன்றும் அபெள ருதேயங்க ளன்றும் சொல்லது அஸங்கதமான கார்யம்” என்கிறார்கள்,

இந்த ஆகோஷபங்களை எல்லாம் நம்புரவுகளே எடுத்து கூறி அவைகளை நிரஸநம் செய்திருப்பதால் அந்த நிரஸக களைப் பூர்வமீ மாம்பை, உத்தரமீமாம்பை முதலான கரந்தங்களும் யொக்யாங்களிலும் பார்த்தறிந்து சுக்தர்கள் ஸங்தேஹ பிதளியவேணும். அவைகளை விஸ்தரித்து உபபாதநம் சொட்டியுகு அவகாசமில்லை யாகையால் ஸங்கரஹமாய் நித்வத்வா அப்பாருடேஷயத்வம் இவைகளின் ஸாம்பரதாயிக அர்த்தங்களையும் மேற்சான்ன தூஷணங்களுக்குப் பரிஹாரங்களையும் ஸாசி பிக்கிடிரும்.

பூர்வ மீமாம்பையில், உபத்ததுக்கும் அர்த்தத்துக்கும் அர்த்தம் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிற பிதளை இன்னை இன்னை விச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது இன்னை விச்சயிக்கு இன்னை பிபயனான்பது ஆதுநிகர்களால் பொயோர்களின் வ்யவஹாரத்தினால் அறியப்பட்டாலும், அந்தப் பிபர் யோர்கள் தங்கள் பூர்வர்களிடத்தில் அறிந்தார்கள் என்கிற க்ரமாதால் ஈச்சரவர ஸங்கீதத்தும் மல்லாமல் அனுதியாய் சப்தார்த்த ஸப்பந்தம் ஏற்பட்டின்ன பிதளை மீமாம்பைக்கள் கொள்கை. மேலும் சப்தமே நித்யமென்பதும் அவர்கள் வித்தாந்தம். அதாவது அகார ககாராதி வர்ணங்கள் நித்யங்கள். நாம் உச்சரிக்கும்போது அவைகள் வ்யக்தமாகி உடனே நகிப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அப்பதித் தோன்றுவதெல்லாம் வர்ணவ்யக்திகளே ஒழிய வர்ணஜாதி கள் எப்போதும் நித்யமாயிருக்கின்றனவென்று மீமாம்பைக்கள் சொல்லுகிறார்கள். வையாகரணர்களோ ‘சூர’ என்றும் ‘ஹாமார்’ என்றும், ‘காத்யாயன்’ என்றும் இதுபோன்ற பலவிதமான சப்தங்களை க்ரமமாய் உச்சரிக்கும்போது, முதலீல் உச்சரிக்கப்படும் வர்ணங்கள் கடைசி வர நேர்ச்சாரண காலத்தில் நஷ்டமாய் விடுவதால் எல்லா வர்ணங்களாலும் ஒரு அர்த்தம் மனஸ்வில் ஸ்புரி க்கவேண்டியதற்காக நகிக்கும் வர்ணங்கள் ‘ஸ்போடம்’ என்னும் ஒரு சக்தியைவைத்துப் போகின்றனவென்றும் அதனால்தான் அர்த்தம் ஸ்புரிக்கிறதென்றும் ஸ்போடந்தான் சப்தம் என்றும் வர்ணங்கள் அநித்யங்களைன்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்ற ந்யாயம், வேதாந்தம் முதலான தர்சங்களில் ஸ்போடவாதத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை, நம் விசிஷ்டாத்தவைத்திலும் சப்தம் அநித்யம் வைகிறதே.

த்யமென்றே ஸாக்கப்படுகிறது. ஆகிலும் வேதப்ராமாண்யத் துக்குக் குறைவில்லையென்றும் உபபாதிக்கப் படுகிறது.

இப்படி சப்தத்தை நித்யமாய் ஒப்புக்கொண்டு அதனால் வேதம் ப்ரமாணமென்றும் மீமாம்ஷகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் எல்லா சப்தங்களும் ப்ரமாணமாகுமோ? இல்லை. வேதங்களும் அவைகளையதுஸரித்த சப்தங்களுமே ப்ரமாணம். ஏனேன்றால் வேதங்களின் கர்த்தா இன்னுவரன்று ஒருவராலும் சொல்லப்படவில்லை. மதுஸ்மரந் முதலான கரந்தகைளின் கர்த்தாக்களை ஸ்யரித்திருப்பதுபோல் உலகத்தார் வேதகர்த்தானால் ஸ்மரிக்கவில்லை. இதனால் வேதம் அபளாருஷேயம் என்றும் நித்யமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அபளாருஷேயமென்று சொன்னதினால் வேதத்திற்கு தோஷங்களில்லையென்று சொன்னதாயிற்று. புருஷக்ருதமான கரந்தங்களில் ப்ரமத்தினாலும், பிறர்களை மோசங்கு செய்ய வேணுவுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் பல அபார்த்தங்கள் இருப்பதை நாம் பார்க்கலேரும். புருஷ கர்த்துகம் அல்லவென்று சொல்லதால் அப்படிப் பட்ட தோஷங்கள் வேதத்தில் உண்டாகக் காரணமே யில்லையென்று மீமாம்ஷகர்களும் வேதாந்திகளும் சொல்லுகிறார்கள். ஆப்தரான ஈஸ்வரனுல் கல்பிதங்கள் என்று சொல்லுதைப் பார்க்கலும் வேதங்கள் ஈஸ்வரனைப்போல் நித்யங்களென்று சொல்லுதே உசிதமென்று வேதாந்திகள் சொல்லுகிறார்கள். மீமாம்ஷகர்களோ ஈஸ்வரனையும் ஒப்புக்கொள்ளாத வர்களாய் நித்யமான வேதங்கள் ஸ்வதஃ ப்ரமாணங்க ளாகையால் ஈஸ்வரனில்லாவிட்டாலும் வேதப்ராமாண்யத்துக்குக் குறைவில்லையென்று ஸமர்த்திக்கிறார்கள்.

வேதம் நித்யமானால் முன்சொன்ன ஆகேஷபம்களுக்குச் சமாதானமென்ன? என்றால், முக்யமான ஆகேஷபம் ‘சநிதநுவூயாம’; அதாவது அநித்யர்களான இந்தரன், முதலானவர்களை அவலம்பித்த வாக்யங்களும், கடர், கலாபர், விசீவாமிதர் முதலானவர்களால் செய்யப்பட்டதாய் தோன்றுவதுமே நித்யத்வத்துக்கு முக்யமான ஆகேஷபம். இதற்குச் சமாதானம் ழர்வ மீமாம்ஷை முதலத்யாயம் முதல் இரண்டு பாதங்களிலும், ப்ரஹம ஸுத்ரம் முதலத்யாயம் மூன்றும் பாதத்தில் (27-28-29-வது) பி-ஸுத்ரங்களிலும் விசேஷவித்துக் கொல்லப்படுகிறது. இந்த விஷ

யத்தில் நம் வித்தாந்தத்துக்கு அனுகுணமான ஸமாதானத்தை இங்கே விவரிக்கிறோம்.

. இந்தரன் முதலான தேதைகளும் கடர், கலாபர், வலிஷ்டர், விஸ்வாமித்ரர் முதலான ரிவிகளும் நம் வித்தாந்தத்தில் அதிகாரி புருஷர்களாய் எண்ணப்படுகிறார்கள். ப்ரதிகல்பம் வேறு அதிகாரி புருஷர்களுண்டானாலும் இந்தரன் முதலான பெயர்கள் அது வருத்தமாய் வருகின்றன.

‘வூடுயடூஷங்கு சிவனா யாதா யாவசிவத் தீகா யசு’ என்றும் , ‘யாவிநுபொய்வுஶாரா கூபோ யவிநு தெபெஸ யாவாநிதி’ । தவஸுதவஸுாநா ஏதுவேண பூஜோவாஸமத்திலே வத்துதெ ।’

என்றும் சொல்லுகிறபடி ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ப்ரஹ்மா இந்தரன் முதலான அதிகாரி புருஷர்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். இந்த ப்ரவாஹம் அனுதியாய் கடந்துவருவதால் இவர்களெல்லாம் ப்ரவாஹ நித்யர்களேன்று சொல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் வேதத்தில் ஒருகாலத்தில் இருந்த இந்தர வ்யக்தியைக் குறித்துச் சில குணங்கள் சொல்லப்பட்டால் அது மற்ற இந்தர வ்யக்திகளுக்கும் ஸமானமாக மோவென்றால், இதற்கும் முன் உதாஹரி த்த வாக்யமே ஸமாதானமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது ப்ரதி ஸ்ருஷ்டியிலும் அதிகாரி புருஷர்கள் ஸமான பல வீர்ய சேஷாதிகங்களுள்ளவர்களாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்கள். மேலும் ப்ரதி கல்பாரம்பத்திலும் ப்ரஹ்மா சில அதிகாரி புருஷர்களான ரிவிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அவர்களுக்கு அத்யநாமில்லாமல் வேதங்களை வர்ணங்களின் வரி சையும் ஸ்வரங்களும் பேதிக்காமல் அறியச் சக்தியை கொடுக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ருவிகளால் ப்ரவசனம் பண்ணப்படுவதால் அந்தந்த சாகைகளுக்கு ப்ரவக்தாக்களான கடர் கலாபர் முதலான ரிவிகளில் பெயரால் அந்தந்த சாகைகள் வழங்கி வருகின்றன. இந்தக் காரணத்தால் தான் அவர்களுக்கு ‘தீருக்கு சி’ என்கிற பெயரும் உண்டாகிறது என்று வித்தாந்தம். ஆனால் மஹாப்ரளயத்தில் நம் வித்தாந்தப்படி ப்ரஹ்மாவும் நகின்துப்போய் பகவான் ஒருவர்த்தவீர மற்ற ப்ரக்ருதி விகாரங்களெல்லாம் அவரிடத்தில் ஸமிப்பதால் பிறகு ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்திலாவது வேதங்கள் முதல் முதல் உத்பண்ணங்களாய் சொல்லப்பட வேண்டு

மீம என்றால், இதுவும் சரியல்ல. ஏனென்றால், பொலூபு ஹாஸ் பிழயாதி பொலூபு பொ வெவெவெவாஸுபு ஹினோதி தடெஸை என்று சொல்லுகிறபடி, ஆகிபுருஷன் கல்பங்களின் தொடக்கத் தில் ப்ரதி ப்ரஹ்மாவுக்கும் தான் ஸர்வக்ஞ ஒருக்கயாலே ஸ்வயமாய் தர்வாருடுர்வியை அனுஸரித்தே வேதங்களை உபதேசிக்கிறார். ஆகையால் இந்த ஆருடுர்வியும் ஸ்வரங்களும் தொடர்ந்து வருவ காலும் ப்ரதமோச்சாரணம் இன்னொலத்தில் இன்னூரால் செய் பப்பட்டதென்று சொல்ல முடியாததாலும் தான் வேதங்களை நித்ய மென்றும் அபெளருதேய மென்றும் நாம் சொல்லுகிறோம். இப்படி வேதங்கள் நித்யமென்பதை ‘சுநாதிநியநாமெஹுஷா வாஹாதீய ஷா ஸயங்ஹாவா’ குறிச் செல்லுதேயீலையீரும் பூர்வாக்காக் கூறுவது என்று மதுவும் சொன்னார். வேதங்களுக்குக் கார்த்தா இருக்கும் பகுத்தில் க்ருதக்ஞர்களான மஹர்விகள் அவர்களில்லையென்று நிதேதிப்பதாகச் சொல்லது ஸாஹஸ்மாகுமென்று பூர்விகமாந்த தேசிகன் ஸெர்வர மீமாம்சலையில் அருளிச்செய்கிறார். இந்த அநித்ய ஸம்யோகத்தினால் உண்டாகும் ஆகேஷபத்தை ‘உகாதா மஹாவாடுவட்கூம்’ என்பது முதலான ஸுத்ரங்களால் பகவான் ஜூமினி ஸமாதாநம் செய்தார். அதாவது ப்ரவாஹாநாதியாய் உச்சாரணம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் முன் உச்சாரணம் செய்த வரை அநுஸரித்துச் செய்வதினால் வேதங்கள் நித்யம். அல்லது எல்லாத்துக்கும் காரணமான பகவானும் வேதசப்தங்களையே ஸ்ம ரித்து ஜக்ஞருஷ்டி முதலான கார்யங்களைச் செய்வதால், அந்த வேதங்கள் அநாதியென்று ஏற்படுகிறது. இதை மதுஸ்மருதியும், ஸவுதூஷாம் கா-வ நாதீநி காதூணி வபுயாக்வபுயாக் ।

வெஉராவ்வை ஹு) வாராதிளை தெவாதிநாரா ஊகாரா வாஃ ॥

என்று சொல்லுகிறது. அகாவது ஸ்வரன் லோக ஸ்ருஷ்டி செய் யும்போது வேதத்தில் உள்ள சப்தங்களையும் அவைகளின் அர்த் தத்தையும் ஸ்மரித்து அதற் கநுகுணமாய் வஸ்துக்களை ஸ்ருஷ்டித்து பெயர்களையும் கொடுக்கிறார், என்று சொல்லப்பட்டது.

இன்னும் மற்ற ஆகேஷபங்களுக்கும் மந்த்ரா திகரணத்திலும் அர்த்தவாதா திகரணத்திலும் ஸமாதாநம் சொல்லப்பட்ட டிருக் கிறது.

மேலும் பொதுவாய் வேதம் ஸமக்ரமாய் ப்ரமாணமென்று வீரவெளி வேதபாகத்திற்கு ஒவ்வொரு விஷயத்தில் முக்ய தாத்பர்யமென்றும் சொல்லப் படுகின்றது. அதாவது விதிபாகத் துக்குப் பூர்ணமாய் தன் அர்த்தத்தில் தாத்பர்யமென்றும், மந்த்ரங்களுக்கு ஸ்தோத்ரங்கள்செய்து விதிகளை ப்ர ரோசனம் செய்வது கார்யமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இத னால் கார்யபரமான விதிவாக்யங்களே வேதத்தில் முக்யபாகமென்றும் மற்ற பாகங்களுக்குத் தன் அர்த்தங்களில் தாத்பர்யமில்லை யென்றும், விதிசேஷமாய் அதாவது விதிகளின் அதுஷ்டாந்த துக்கு உபகாரகங்களாய் மந்த்ரங்களும் அர்த்தவாதங்களும் ப்ர யோகிக்கப் படுகின்றனவென்றும் மீமாங்கள்கள் கொள்கை. வேதாந்திகளோ கார்ய பரமில்லாத ‘ஸ ஶுங்கூந தி நஷ்டவே ஹ’ முதலான வாக்யங்களுக்கும் ப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷத்துக்காலது யுக்திப்பாகவது விரோதமில்லாத பக்ஷத்தில் அர்த்தவாதங்களும் உபஶிஷத்பாகங்களும் ஸ்வார்த்தத்தில் தாத்பர்ய முள்ளவைவெப்பதும் அதனால் உபஶிஷத்துக்களில் சொல்லப் படும் ப்ரஹ்ம குணங்களும் மோட்டீ ஸ்வார்த்தாநும் ப்ரமாணங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நாம் ஸாமாந்யமாய் ஸ்துதி யென்றால் ஒருவனுக்கு இல்லாத குணத்தைச் சொல்வது என்று என்னுடையும். இந்தப் பிரயோகம் ஒளபசாரிகம். அதாவது ஸ்துதி சப்தத்துக்கு முக்யமல்ல. ஆகிலும் ‘ஸ ஶுதாய-துவாஹா ஶி வூஹி ந த-ாதி-பார்த-த-நி’ என்கிற காளிதாஸ வாக்யத்தில் இந்த அர்த்தத்திலேயே ஸ்துதிஸப்தகம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருள்ளது. ஆனால் ‘ம-னி-நி-ஷி ம-ஞா-ஷி-ய-ந-த-ா-தி-ப்’ அதாவது வாஸ்தவமான குணங்களைச் சொல்வதுதான் ஸ்துதிபாயைத் து என்று நம் மாசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஸ்துதியைப் ப்ரயோஜநமாகக் கொண்ட அர்த்தவாதங்களும் ஸ்வார்த்தத்தில் வேறு பாதகமில்லாதபோது பிரமாணங்க ளொன்பது நம் விததாந்தம் இந்த விஷயத்தில் மீமாங்கள்களுக்கும் நம் விததாந்தத்துக்கும் உண்டான பேசுத்தை ஓர் உதாஹரணத்தால் விவரிக்கலாம். ‘வநஹ-ஷய-ப் ஹ-து-ஶ-வ-த’ ‘வருகஷங்கள் சேர்ந்து யாகங்கள் செய்தன’ என்பது ஓர் அர்த்தவாதம். அதன் தாத்

பர்யம், ‘அசேதங்களான வருகூஷங்களும் சேர்ந்து யாகம் செய்தன ; ஆகையால் சேதநர்களான நாழும் செய்யவேண்டும்’ என்று யாகத்தை ஸ்துதிசெய்ய அஸ்மபாவிதமான அர்த்தத்தை வேதம் சொல்லுகிறது’ என்று மீமாங்ஶகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பூஷிக மாந்ததேசிகன் லேஶ்வர மீமாங்ஶையில் இந்த வாக்யத்தின் பிரபோஜனம் ஸ்தாதியாகிலும் ஸ்வார்த்தமும் ப்ரமாண மாகையால், இங்கு ‘வநஸ்வதி’ பதம் வருகூஷங்களுக்கு அபிமானிகளான தேவதைகளைச் சொல்லுகின்றதென்றும் ஒரு காலத்தில் வாஸ்தவமாய் வாதேவதைகள் யாகம்செய்ததை ப்ரவாஹா நாதியான வ்ருத்தாந்தமாக்கி ஸ்ருதி சொல்லுகிறதென்றும் அர்த்த மருளிச் செய்கிறார்.

இப்படியே தேவதைகள் வாஸ்தவமாய் உண்டா? அல்லது மந்த்ரங்களும் அதிலுள்ள இந்தராதி சப்தங்களுமே தேவதைகளா? எனகிற விஷயத்தில் ஈப்ரவரளில்லாவிடிலும் வேதங்கள் ப்ரமாணமானதுபோல், தேவதைகள் இல்லாவிடிலும் யாகாதி கர்மங்கள் தங்களுடைய அடுர்வமென்கிற சிரஸ்தாயியான சக்தியால் ஸ்வர்க்காதி பலங்களை கொடுக்கின்றனவென்றும், தேவதைகளையும் அவர்களுக்கு விக்ரஹாதி பஞ்சகத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமென்றும் நீர்ப்பவர மீமாங்ஶகர்களின் வித்தாந்தம். விக்ரஹாதி பஞ்சகமாவது, சரீரம், ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், அதை புஜித்தல், அதால் த்ருப்தி, அதினால் யஜமாங்கிடத்தில் பரிதியுண்டாகி யாகபலனை யளித்தல் ஆகிய ஐந்து. இந்த சரீராதி கள் தேவதைகள் விஷயத்தில் இல்லையென்றும் கர்மங்களே அடுர்வத்வாரா பலப்ரதமென்றும் மீமாங்ஶகர்கள் கொள்கை. இது மீமாங்ஶையின் வாஸ்தவமான தாத்பர்யமல்லவென்றும் ஜைமினி யாகிய ஸுதுக்ரக்காரருக்கும் உபவர்ஷர் முதலான ப்ராசின வருத்தி காரர்களுக்கும் தேவதைகளை நிஷேதிப்பதில் தாத்பர்ய மில்லை யென்றும், தேவதைகளில்லாவிட்டாலும் கர்மங்கள் அனுஷ்டேயங்களென்று “கசிசுரு சிராவூவயாநம்” அல்லது யாகாதி கர்மங்களில் சர்த்தையை வளர்க்க இந்தப்படி மீமாங்ஶையில் சொல்லப் பட்டதென்றும் நம்ஸம்பிரதாயத்தில் பல ஆசார்யர்கள் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இந்த தேவதைகளுக்கு ப்ரஹம வித்யையை அப்யவிப்பதிலும் உபாஸங்கள் ஏசப்வதிலும் அதிகாரமுண்

பென்று ப்ரஹ்ம ஸுதரம் 3 - வது பாதத்தில் நிரணயிக்கப்பட டிருக்கிறது. அங்கும், “ஸஸ்யூதி வெணாதம் புஹவாச புதூ காந ஃாநா ஸு஗ா” (I. 3. 27) என்னும் ஸுதரத்தில், தேவதை கருக்குச் சரீராதிகளிருந்தால் நஸ்ரவரமான அந்த பதார்த்தங் களைச் சொல்லும் வேதத்துக்கு அந்தய ஸம்யோகமென்னும் முன் சொன்ன ஆகேஷபம் வருமே யென்று ஆகேஷபித்து, வராதென்று ஸமாதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், ‘கதாபுஹ வாச’, இந்தராதி சப்தங்கள் ஒரு வ்யக்தியைக் குறிக்காமல் ஒரொருஜாதி விசேஷத்தை ‘நொ’ முதலான சப்தங்களைப்போல் குறிக்கின்றன. ப்ரதி ‘நொ’ வ்யக்தி நசித்துப்போன்றும் ஜாதி ஸ்திரமாயிருப்பதுபோல் இந்திரத்வம் ஸ்திரமாயிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு இந்தராதி வ்யக்தியையும் ப்ரஹ்மா வேத சப்தங்களி விருந்து அறிந்த குணசீசஷ்டதங்களுடன் ஸ்ருஷ்டிப்பதால் இந்த தோஷமுண்டாகாதென்றும் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ப்ரத்யக்ஷமென்கிற ஸ்ருதியும் அதுமாநமென்கிற ஸ்மருதி யும் ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ‘கதவனவுதிது கவு’ என்கிற அடுத்த ஸுதரத்தினால் ப்ரவாஹ நித்யதையை அங்கீ கரிப்பதால் வேதங்களுக்கு நித்யத்வம் வித்தமாகிற தென்று சொல்லப்படுகிறது. ‘ஓஞ்சுக்குதாவுய்ணீதெ’, என்றும், விழா ஶித்ரவூ ஸுது மூடு ஹவதி’ என்றும் இதுபோன்ற வசநங்கள் அந்தந்த மந்தரங்களுக்கு முதல் முதலான கர்த்தாக்களைச் சொல்வன வல்ல; அந்தந்த மந்தரங்களை ஈஸ்ரவரனால் சக்திகொடுக்கப்பட்ட சிலர் முன் அந்த மந்தரங்கள் அத்யயங்ம் பண்ணப்பட்டுவந்த க்ரமத்துடனே தபோபலத்தால் கண்டுபிடித்தார்களென்றும், அப்படி மந்தரங்களை கண்டுபிடித்தார்கள் அதிகாரி புருஷர்களாகை யால் ப்ரதிகல்பம், ப்ரதி மங்வந்தரம், ப்ரதி சதுர்யுகம் அப்படிப் பட்டவர்கள் உண்டாகிறார்களென்றும், இந்தக் காரணங்களால் இவர்களைச் சொல்லும் வேதங்கள் நித்யங்களே யென்றும் நிரண பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘வஸிசாந நாசி ராதிவகூஹாவுதா வவுவிளாய், தூஷை நாச ஹுதெஹு’ என்னும் அதற்கு அடுத்த (I. 3. 29) ஸுதரத்

தில், ப்ரஹ்மாமுதல் எல்லாரும் சிக்கும் ப்ராக்ருத ப்ரளைத்தில் வேதங்கள் அத்யேதாக்களில்லாத்தால் நஷ்டமாக வேணுமே யென்கிற ஆகோசபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகி கர்த்தாவாகிய ஈஸ்ரவரன் ப்ரளயாந்தத்தில் ஸ்ரூஷ்டிக்கு ஆரம் பிக்கும்போது ப்ரஹ்மாவை ஸ்ரூஷ்டித்து அவருக்குப் பூர்ணமாய் வேதத்தை யுபதேகசித்து அதில் கண்டபடி ஸகல ஜகத்தை யும் ஸ்ரூஷ்டிக்கும்படி ப்ரஹ்மாவுக்கும் நியமித்து தானும் அப்படியே செய்கிறோர். ஆகையால் வேதத்தின் நித்யத்வத்துக்குக் குறைவில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால் வேதம் நித்யமென்பதற்கு ‘வெடுவடைவுவெடுவா அராஸை குவிவிரிஷி’ (வெடுவா அராஸை குவிவிரிஷி) என்று வெடுவா அராஸை குவிவிரிஷி என்றும் அழைகிறார்கள். அதாவது வர்ணங்களுடையவும் சப்தங்களுடையவும் ஆதாராவும் வேதம் நித்யமென்று விசேஷமாக இப்போதைக்கு இருப்பதுபோல் எப்போதும் இருந்ததென்றும் ப்ரளயகாலத்தில் ஈஸ்ரவரஜ்ஞானத்தில் அந்தர்ப்பவித்து நஷ்டமாகாத வேதம் ஸ்ரூஷ்டிகாலத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்கு உபதேகசிக்கப்பட்டு வருகிறதென்றும், ப்ராயேண எல்லாரும் குருமுகமாய் அத்யயங்ம செய்து வேதத்தை ரக்தித்துவந்தாலும் சில விசேஷ புண்யசாலிகளான புருஷாங்கள் அத்யநமில்லாமல் தாங்களே ஈஸ்ரவரனால் கொடுக்கப்பட்ட சக்தியால் சிலசில பாகங்களை கண்டுபிடித்து வந்தார்களென்றும், சிலர் விசேஷமாய் ஒவ்வொரு சாகையை ப்ரவசனம் செய்ததால் அவர்கள் பெயரால் அந்தந்த சாகைகள் ப்ரவித்திபெற்றனவென்றும் நம்முடைய வித்தாங்கதம். இப்படிக் கொள்ளாதபோது நம்முடைய ஸ்ம்ருதிகளும் புராணங்களும் விரோதிக்குமென்றும் இப்படிக்கொள்வதில் ஒரு டாக்திக்கும் பாதகம் இல்லை வியன்றும், இருந்தாலும் ஸ்ம்ருதி புராண ப்ராமணயத்தில் ருசியுள்ளவர்களுக்கு வேறுகதியில்லையென்றும் நம்மாசார்யர்கள் விரத்தாரணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமான ச்ருதியின் அர்த்தங்கள் ப்ரமாணமாகுமா என்று கேட்கலாம். ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விரோதமான ச்ருதிகள் ப்ரமாண மில்லைதான். அப்படி ச்ருதிகளிருந்தால் அவைகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விருத்தமில்லாத தாத்பர்யங்களைக் கல்பித்து கெளனைவருத்தியாலாவது

ஸக்ஷனு வருத்தியாலாவது அர்த்தம் செய்வது ஸாஸ்தர ஸம்மதம். மேலும் அப்ரத்யக்ஷமாயும் யுக்தியால் நிச்சயிக்க முடியாததாயுள்ள பாரலெளக்கிமான விஷயங்களிலும் ஜீவெங்வர ஸ்வபாவங்களிலும் குணங்களிலுமே ஸ்ருதிக்கு முக்யப்ரவர்த்தியானதால் அந்த விஷயங்களில் ச்ருதி ப்ரமாண மென்கிறவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாவது அனுமாநமாவது விரோதமாக வேண்டியதில்லை. இந்த நியாயத்தை அதுவரித்தே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ஸாஸ்த்ரயோ நித்தவா தீகரணத்தில், அனுமாநத்தால் யாவத்தாய் ஈப்பலரனை ஸாதிக்க முடியாதன்று பறைக்ரங்தத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதீந்தரியமான விஷயத்தில் சப்தம் என்கிற வேதமே ப்ரமாணம் என்றும் அதை அந்த விஷயங்களில் ப்ரதிகூல தர்க்கங்களால் பாதிக்கக் கூடாதென்றும் பலவிடங்களில் சொல்லி யிருக்கிறது.

“ சூஷ டு யாசீடாபக்ஷம் வ வெஉஸாவு ராவ்ஹாயிதா
யவ்வெக்டனா நாமூயத்து வ யசீடு வெஉ ர நதரா ”

என்கிற மநுவசங்மும், தர்க்கமென்கிற மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரத்தை யநுவரித்து வேதங்களுக்கும் ஸ்மருதிகளுக்கும் அர்த்தஞ்செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லுகிறது. ஸ்ரீ நிமாந்த தேசிகனும்,

‘ஸாவே
து செண்வாவல்வையெ விஹதிவாஹ்வத நாஹ்த நாஹ்கை
பு ஹாணாச’

என்பதால், அதீந்தரியமான விஷயங்களில் சாஸ்தர ப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேணுமென்று அருளிச் செய்கிறோர். ஆகையால் நம் சாஸ்தரங்களில் வேதங்களின் நித்யதையும் ப்ராமாண்யதையும் உபபாதிக்கப் பட்டாலும் வேதங்கள் எந்த அர்த்தத்தில் நித்யங்க ளென்றும் வேதத்தின் ஒவ்வொரு பாகங்களும் எங்கெந்த அம்சங்களில் ப்ரமாணங்களென்றும் அறிய வேண்டியது அவச்யம்.

இந்த விஷயத்தில் நம்மாசார்யர்கள் என்ன அபிப்ராயப் பட்டிருக்கிறோர் களென்பதை அவர்கள் கரந்தங்களை அதுவரி

த்து மேல் வீவரித்தோமே யொழிய நாம் ஸ்வாபிப்ரயமாய் யா தொன்றும் இக்கே சொல்லவில்லை. வஸ்து தத்வங்களிலாவது பூகோள கோள ஸங்கிவேச விஷயங்களிலாவது ச்ருதிபுராணங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷா நுபவங்களுக்கும் விரோதம் ஏற்பட்டால் அந்த விஷயங்களில் வேதத்தின் தாத்பர்யத்துக்கு விரோதமாய் விரத்தாரணம் செய்தாலும் ச்ருதிப்ராமாண்ய வாதத்துக்கு பாதகம் வராதென்று சொல்ல இடமுண்டு. புராணங்களில் சொல்லும் லோகநிர்மாண ரீதிகளும் ராஜவம் சாநுசரிதமங்களும் பரஸ்பர விருத்தங்கள் என்றும் ஆதுநிக பரீக்ஷையில் அதத்யங்களாகக் காணப் படுகின்றனவென்றும் பறைவாய் எண்ணப்படுகின்றன. இது வாஸ்தவமாயிருந்தாலும் இந்த விஷயங்களில் ச்ருதிக்கு தாத்பர்ய மில்லையென்றும் அதீந்தரிய விஷயங்களில் மாத்ரம் ச்ருதிக்கு தாத்பர்ய மென்று மென்னுவது ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விரோத மாகாது. இந்த விரோதங்கள் இக்காலத்தில் பறைவாய் ஏற்பட்டு பலவைத்துக் கிண்வாலிகளை ப்ரமிக்கப் பண்ணுவதால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் எதுவரையில் ச்ருதி விரோதம் ஸஹ்யமென்று ஶாஸ்தரங்களுக்கள் விசாரிக்க வேண்டும்.

டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.

புதிஃ.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீவில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

ரூ. அ. பை.

1. ஸ்ரீ கோர்த்த வங்கரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு-ரங்கநாதா சார்யருடைய தமிழ் வ்யாகியாநத்துடன்) 0 2 0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபால ஸ்வாமி ஜயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது) 0 2 0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமட்டமும், அதன் பரிவ்யர்களின் கர்த்தவ யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியராற் செய்யப் பட்ட உபங்யாவம்) 0 2 0

வேண்டுமெங்கள் கேள்ளை, யெலிலாப்பூர், கேசவப்பெந்மாள் ஸ்திதி வீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மாணேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

MAHAMAHOPADHYAYA,
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER (I.L.B.),
 TIRUVANMIGURU : MADRAS

ஞி:

ஸ்ரீ சதுர்லோக விவரணம்.

(தொடர்ச்சி.)

—०००—

ஓரங்கிடத் தூதராணாநிரீக்ஷண வஸ்யா வஸங்களாட்டுக்கள்
 தெ நவீங்பூராகுத்தாலை துவிலை-வநம் வஸங்பூத்துதாலை-
 யம் | செருபொயா நஹூரவினங்களையுதாசிதங்காஞ்சாபூர்வாதாத்து
 தெ வஸங்வை-துக்காரவெஷ்வாயுவஸா நாணாம் வஸங்வாவுதெ
 கஉறிதுவிசை || ஈ ||

முன் இரண்டு ஸ்ரோகங்களினால் வகைமியின் பரத்வத்தை
 யும் வெளாலப்பத்தையும் சொல்லி இந்த ஸ்ரோகத்தில் எல்லா
 புருஷார்த்தங்களுக்கும் அவள் அநுக்ரஹமே ஹேதுவென் நரு
 ஸிச்செப்பிக்கிறார். அன்றிக்கே, பரத்வமும் வெளாலப்பமுமிருக்க நம்
 மிஷ்டப் பிராப்திக்கு அவளிடம் அவகாசமுண்டோ என்கிறசங்
 கையைப் பரிஹரிக்கிறார்.

தீர்லாவநம் - மூன்றுலகங்களும், அதாவது, மூன்றுலக
 ங்களிலுள்ள சேதநர்களும். ஸ்ரோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்
 லோகம் ஆகிய மூன்றுலோகங்கள். இது ப்ரக்ருதி மண்டலத்
 திலுள்ள எல்லா லோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். எல்லா உலகங்
 களிலுமுள்ள ஸம்லாரி சேதநர்களென்றபடி. ஓரங்கிடசை - கொஞ்
 சம். உன் அநுக்ரஹத்தின் ஒருலேசமு மென்றபடி. கவச காரா
 ணா நிரீக்ஷண வஸ்யா வஸங்கங்களாக-உன் க்ருபாவலோ
 கநமாகிய அம்ருதத்தால் உஜ்ஜீவிக்கப்பட்டு. ரக்ஷைதெ - காப்
 பாற்றப்படுகிறது. ‘வதெட்டுண வீஜங் பூதிவஸங்ஜஹவது’ என்னு
 மாப்போலே, (வாழினபயிர்கள் மழையால் கிளம்பி விளங்குமாப்
 போலே) எல்லோரும் உன்கருணையின் ஓர்துளிப்பட்ட மாத்திரத்

கில் உயிர்பிழைத்து எழுந்து ஹ்ருஷ்டர்களாகிறார்கள், என்றபடி. ஓர் தனியே பிழைப்பதற்குப்போரும். கருணைவர்ஷத்தில் நனை பவர்களின் ஆங்கத்தும் சொல்லத்திறமில்லை. ‘கவாஂதா ஸ்ட்ரையாஂ வெரா யத்ரவரி வராஂ ஹ்ருஷ் தத்துக்குச், கீ யது அதிதாவை ஶதிவாழிவைத்தயராக’ என்றார் பட்டர். அதாவது இரண்டு, மூன்று கடாக்ஷபாதங்களே இந்தரன் முதலான பதவிகளுக்குக் காரணங்கள். மேற்பட்ட கடைக்கண்பார்வைகளோ பரப்ரஹ்மத் துக்கேதகும். ‘யஸுாஂ யஸுாஂ திபி விவராதெத தெவி ஸ்ரீவிஷ்வ தீயா-தஸுாஂ தஸுா இஹதீகாஂ தந்தெத வெங்பதொயாஃ’ உன்பார்வை எந்த திக்கில் விழுமோவென்று தாங்களும் போய்ச் சேர ஸம்பத்துகள் அவரை ப்ரதீக்ஷங்களாயின வென்றார் கவிதார் க்கிகளிலும்மன். கார சணா நிரீக்ஷணா - கருணைக்டர்ந்த பார்வை, கருணையாலுண்டாகும் பார்வை யெந்தாயிற்று. ஸ்ரவாநிஷ்டத் தையும் போக்கு அபீஷ்டத்தைக் கொடுப்பது உன் க்ருபையின் ஸ்வபாவம் அன்றே? அந்தக்கருணையா லுண்டாகும் பார்வை, என்றபடி. உன்கருணை அந்யாத்ருஸமன்றே? பகவானே காரு ண்யத்துடன் நிக்ரஹபுத்தியை மறந்தாரில்லை. நீ ‘நிதி தீஜா தநித்ரஹை’ யன்றே? ‘ஶ்ருணிவாதஹ்ருவநா ஹி ரெஷயில் ஜநகாத்ஜோ’ ‘கநிப்ரஹ்ருவாழிடீந்தெவீ’ ‘வதாாந்தாநாஹ வெங்பநா’ ‘கநாநாஹவராயீசில்’ என்பவை முதலான வசநங்கள் இங்கே அனுஸந்தேயங்கள். அன்றிக்கே, காராணா நிரீக்ஷணா - கருணைக்கு விழயமாக்குதல், ஸ்வத்ஸ்ஸர்வ வ்யாபியான கருணை யாத்ஜாஹி வைக்குத்தால் யார் பக்கல் சேருகிறதோ அவர் கருணைக்கீர்க்கிதராகிறார். அம்ருதம்போல் உயிரிழுந்தவரைப் பிழைப்பித்தலால் ‘வதா’ என்று கருணைக்கீர்க்ஷணத்தைச் சொன்னது. மோஹித்தவர்களையும் அஸ்திமாத்ரர்களையும் சக்கி விசேஷத்தால் பிழைப்பித்தல் அம்ருதத்தின் குணம். இங்கே மோஹித்தவரும் உயிரிழுந்தவரும் யாரென்றால், பூாக - முன், அதாவது, நீ உபேக்ஷயடு னிருந்தபோது, அதாவது, உண்

கருணை எட்டாதபோது. தாழுாலது : - அந்த நிர்ச்சனம் கிடைக்காமல். அப்போதும் உனக்குக்கோபம் என்னலாகாது. நீ கோபமே அறியாதவை என்றே. கோபத்துக்கு மேறது இருக்கச் செய்தேயும், ‘நகபரிநாபரா^ஒசி’ என்றும் ‘கங்காவெ^ஒஶாதாரா^ததி’ என்றுமல்லவோ உன் பாசரங்கள். நவதூ-உயிரிழந்தது. ‘திருமாவரங்’ என்றதோடந்வயம். வங்பூதி - உன் நிர்ச்சனமுண்டானவுடன். சுந்தரோதயம் - பட்டமரம் கப்பும் கிளையுமாய்க் கிளம்பினுப்போல் ஸஃவதோமுகமான ஸம்பத்துடன் கூடினதாயிற்று. ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்திதிக்கும் உன்கருணையே காரணம். ஸம்ஹாரத்துக்கு உன் உபேக்கையே மேறதுவன்றதாயிற்று.

‘காவிதிவிஶிஷ்டா^ஒ பூர்வையே ஜங்கா-நவவெளாகு^ஒ ஜாதநி வெட்டா | காரணக்கெடவேர யொங் விதாவலி வழித்தெயை நாய காரா-ணை கூப் ’

என்றது, ‘காவிக்கூப் திருமா-ஹஂதயாநாம்’ என்று சொல்லக் கூடிய உனக்கும் தல்யம், என்கிறும். ‘பூராஜாவதா^ஒபூரா-ஶாதி விலவங் பெருக்கு^ஒ வயடூயதா-ங்கூம்’ என்றபடி ப்ரத்துமேந்த்ராதி கஞ்சும் நாக்கங்கள் நேர்ந்தால் அவைகளின் நிவர்த்தநம் உன் அதினமாயிற்று.

முன்னாலும் நூர்வாஸஸ் சாபத்தால் த்ரைலோக்ய ராஜ யாத்தைக் கீழந்த இந்தரவும் நஷ்டனட சவயர்களான தேவதைகளும் பகவான் அநுக்ரஹத்தால் அம்ருதமதநம் செய்தார்கள். அந்த அவஸரத்தில் உத்பங்கநயான ஸக்ஷமி மஹர்விகளாலும் தேவதைகளாலும் ஸ்துதிக்கப் பட்டவளாய், “வஸுதாம் வஸவுதெவா நாம் யயள வகையுமும் ஹரெரி” என்கிறபடி பகவானை அடைந்தாள். அந்தலசங்கமியால் பார்க்கப்பட்ட தேவதைகள் அம்ருதபாநஞ் செப்து ஜயமடைந்தார்கள். இந்தரன் தன் பூர்வவைச்வர்யத்தையடைந்து ஸக்ஷமியைப் பீதோத்ரஞ் செய்யுக்கால், இங்கு சொல்லி யிருக்கும் அர்தத்தை சொல்லுகிறேன்,

குயா தெவி வரிதுகும் வகுமும் ஹாவநதுயம் ।

விநஷ்டிப்ராய தீவவச குபெயதாநீம் வகுசெயிதம் ॥

அதாவது, உன்னல் விடப்பட்ட முன்று லோகங்களும் சித்தன போலாகி, இப்போது உன்னல் அநுக்ரஹிக்கப் பட்டு வருத்தியை யடைந்திருக்கின்றன, என்கிறோன்.

இப்படி லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தால் உதயமென்றும் அவள் உபேக்ஷத்யால் விபத்து என்றும் சொல்வதை ப்ரளயாந்தர ஸ்ருஷ்டி காலங்களுக்கும், விசேஷித்து சேதநர்கள் உதயாப்யுதய காலங்களுக்குமாக இரண்டு விதமாகவும் அர்த்தஞ் செய்யலாம். இதற்கு, முன்சொன்ன இங்கர வ்ருத்தாந்த மன்னியில், “வு^ஃஹா தூரா^ஃவகுமா தெவா^ஃ தீ-நயஸா தபொயநா^ஃ । வனயதென கு தத்துவாயா^ஃ சரி^{து} கு^{வீ}மெஸரி ॥” என்றும் ‘யதீ^ஃ துஹங்கா^ஃ பு^ஃரீண^ஃ விராவா ராவநா தாரத^{கீ} தீ-ராரெர^ஃ:’ என்றும் இருக்கிற வசங்களும் ப்ரமாணம்.

இப்படி லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தால் பொதுவாய் அப்யுதய முன்டாகு மென்று சொல்லி, பகவத் பக்தர்களுக்குப் பரர்த்தனீய மான புருஷார்த்தங்களும் லக்ஷ்மியின் அதிநமென்கிறார். சுர விழுனூவந உந^ஃகாணா பு^ஃவாதா^{து}தெ - புண்டாரீகாக்ஷ னன ஸ்ரீமங் நாராயணனுக்கு அபிமதையான புத்தீயாகிய உன் க்ரு பையைத் தவிர்த்தி, கஹிதுவிச - ஒரு பொழுதும், நூணா^ஃ மதுஷ்யர்களுக்கு, வாவை^{து}க்ஷதிரவெடுவாயவை^{வீ} - ஜீவர் யம், ஆக்மப்ராப்தி, பரமபதம் ஆகியமுன்று மார்க்கங்களிலும் பெரு^{வீ}யொநவி வைலாவுதெ^{வீ}- வேறு ச்ரோயஸ் ஸாதங்கம் இருக்க ந்யாயமில்லை. இங்கே ‘நூணா’ மென்றது ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு முபலக்ஷணம்.

வழியொநிரிதம் பு^ஃராவு^{வீ} வெநு தொது^{வீ} தத^ஃ கு^{ரீ}கை ।
திவு^ஃங்வாவுடி தீ-வெண்டையடு^{வீ} த^{து}வாதா^{வு} அவவா^ஃ ॥

என்று பாத்ம புராணத்தில் சொல்லுகிறபடி எல்லா ஸம்ஸாரி சேதநர்களுக்கும் லக்ஷ்மியின் அனுக்ரஹம் அவரவர் விரும்பும் இஷ்டங்களையடைய த்வாரமாகிறது, என்று கருத்து.

மேலும், ‘காவிங்குமொவந்’ என்றதால்,

ஐாய்தாந் ஹி பாராஷதி ய பெஸு^{கு}கூ சிய-வெ-உதாந் ।

வாக்குவிகவு த-ஏ விஜீதூயம் வை வெ தோக்காய்துவிஞக்கம் ॥

என்று எவருடைய பரர்வைக்கு ப்ரபாவும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ அவருடைய பத்நி, என்ற தாயிற்று. ‘இந்திகாஷா’ என்றதால் இருவரும் பரஸ்பராறு கூலர்களாய் வர்த்திக்கும் ஸ்வபாவும் சொல்லப்பட்டது. இதை ‘யவஸுரோ வீக்ஷா^{கு} சிரபெ ததிமி தவாராயிதொ வியதெதுவிடம், லீமெயம் வறு-நாதநூயாவஸுரவஸதா வஸுரதெக்கரவஸுரதயா’ என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். ‘வங்வெதுக்காரவெதுவாயவெ-’ என்றது ‘வெஸுராவஸுரக்கார யாயாது’ மதவக்ஶஸரணாகுபித்தாந் என்றதுடன் ஸமாநார்த்தம். ‘க்காராம்’ என்றால் ப்ரக்ருதிவியுக்த ஆத்மஸ்வரூபம், அதாவது பரிசுத்தாத்ம ஸ்வரூபம். பகவத்கீதையில் ‘கிஂதா ஹு^{வெ}’ என்னும் ப்ரச்நத்துக்கு ப்ரதிவசங்மாங்கிய ‘க்காராம்பூஹவரா^{கு}’ என்னுமிடத்தில், ‘க்காராம் - பூர்க்குதிவிதிசு-தகா^{கு}-தவஸா-ஏ’ என்று கீதாபாஷியம். இதை மறுபடியும், ‘யதிக்காராம் வெதுவிதோ விதங்கி’ (8, 11) என்றும், வாரிசா-ஏதி (8, 13) என்றும் சொல்லி, ‘கவுகொடக்கா-துது-துதுக்காகும் தகோ-ஹா-வரா-ஏதி’ (8, 21) என்று யம் பூர்க்கு ந நிவதநூ-தெ தகோ-ஹா-வரா-ஏதி. (8, 22) என்று முடிக்கையாலும், மேல், ‘பாரா-ஏ-வெவரா-வாய்து’ (8, 22) என்று பகவானை வேறுய்ச் சொல்லதாலும், க்காரா சப்தம் - ப்ரக்ருதி வியுக்தமாய் யயாவவூலிதமாய், அதாவது பூஹா-தகமாயுள்ள சுத்தஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது. ஐங்வர்யார்த்தி, ஜிஜங்காவெ, ஜஞாநி என்கிற விபாகம் இங்கேயும் சொல்லப்பட்டது.

இந்த முன்றுபேர்களும், பகவதுபாஸகர்களன்றும், இவர்களில் ஜிஜ்ஞாஸூலம் ஜஞானியும் அபுநராவ்ருத்தியுள்ளவர்க் களன்றும், ஜஞானி விளம்பமில்லாமல் பூர்ணபூர்வாவி யுள்ளவனன்றும், ஜிஜ்ஞாஸூலம் வென்கிற கைவல்யார்த்தி, ஆத்மாநுபவமாகிற கீழ்ப்பட்ட ஆங்கத்தில் விளம்பித்துப் பிறகு பரமபத்தை அடைய வேண்டியவனன்றும் நம்மாசார்யர்கள் வித்தாந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ‘குத்யாயாத்துவிடுவிடுவரசிவாராஷ்டினிழுவூ’ ய வைனா நாசைபூர்ணமூலைத்தீவீதுபூர்ணபூர்வாவி வைதாசை கணிதியாக இரத்து வத்ஸா பூர்ணாத்தகதயா பூர்ணமொஷாஷ்டதெதக ராவுதிது நாவாய்யெயம்’ என்று கீதாபாந்திய வாக்யம். வெஶாயடுப் போலே பெகவறுமும் இடாக்காவுக்கு ஹேயமென்பது பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த புருஷார்த்தங்களைச் சேர்த்து, ‘வெஶாயடுக்காஶத்தின் பார்சிவாஷா’ என்று பட்டாரும் அநுஸந்தித்தார்.

இந்த கைவல்யார்த்தியைத் தனிர மம்வித்தாந்தத்தில் வேற்றிரு கைவல்யார்த்தியும் உண்டு. அவன் முன்சொன்னவனி அம் ஹேயன்தான். அந்த கைவல்யார்த்திக்கு புநராவ்ருத்தி உண்டு. முன்சொன்ன கைவல்யார்த்திக்குப்போல் புநராவ்ருத்தி இல்லாமல் விளம்பித்தாவது ப்ரத்தமப் ப்ராப்தி இல்லை. இந்த இரண்டுவித கேவலர்களின் ஸ்வபாவத்தை அர்த்தபஞ்ச காதி காரத்தில் ஸ்ரீஷிகமாந்த மஹாதேசிகன் தெளிவித் திருக்கிறார். “பூர்வாவிவிரோயியாவது” என்று துடங்கி “ஆத்மப்ரவனை ரையும் பூர்க்குதிவைங்கூடி, பூர்க்குதிவியாக மென்கிறவிரண்டு பழியிலும் பூர்ணபூர்வியாலே யாதல், ஸர்முவலோதுத்தாலே யாதல் உபாவிக்கழுட்டி அவை நாலுவகைக்கும் பலமாக அல்பாஸ்வாதங்களைக்கொடுத்து புநராவ்ருத்தியைப் பண்ணியும், பூர்ணாத்தக ஸாதாதித்தை பூவூத்தரானவர்களையும் ஸாதஸார்க வரசோத்துவித்தான்வராரையும் அந்தராயமான ஆத்மாநுபவத்தாலே யாதல் அஷ்டெஸ்வர்ய வித்திகளாலே யாதல், வஸா

விவச பூர்வி பூஷைகாய நிலேவன்னைகளாலே யாதல்...போ ங்களில் கால்தாழுப்பண்ணி சுதூபரராக்கி ஹஸ்வசபூர்வி^{கி} விலக்காயிருக்கும் ” என்று அங்கேவாக்யம். பூஷைகாய வை துறிச்சுறவுபூர்வது ரென்று பகவத்கிதை 7 - வது அத்யாயத்து, சொல்லப்பட்ட ஜிஞ்ஞாஸூங் வெள்பவன்தான். அவனைப்போ, பஞ்சாக்ளி வித்யா நிஷ்டனும் இந்த அந்தராயமாவே ஸ்வாத்மாத பவத்தில் இச்சைசுடினாவன். இவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம ப்ராப்திக்கு விளம்பம் எவ்வளவு காலமென்று வரையற முடியாததால் இவர்களிச்சை ஹேயமென்னப் படுகிறது. இருவரும் வைவையிக ஸாலை வைத்ருஷ்னாவுமான ஆத்மாதுபவ ஸாகத்தின் ஆகர்ஷத்தில் அகப்பட்டு பரமபுருஷர்த்தமான பசுவதநுபவத்தை பறூகாலம் இழக்க நேரிடும். பக்தியோகம் காமநாபேதத்தாலே சூதாவ மோகநவூவு ரூபமான இந்த அகத்ரபத மென்கிற வ்யவதாநத்துக்கு ஹேதுவாகும். இதை “ யெதாஶிஷ்டாஹு யொஹகாஃ மயகாஹாஹிரத தீகாஃ ” வெவ்வடு வழுவது யூதாண்டி பூதிவைஷுதோ சீக்கி ஹாக் ” என்று அதுகிதை பிரித்து வெளியிட்டது. சரமஸ்லோகாதிகாரத்திலும் ஜீவமாத்ரோபாஸக ஊக்கு அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியும் இல்லையென்றும் பஞ்சாக்ளிவித்யா நிஷ்டனுக்கு ஆக்மமாத்ராதுபவம் வந்தாலும் கர்மேன அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் உண்டென்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த கைவல்ய நிஷ்டையை ஆழ்வாரும்
அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர்,
செற்றது மன்னுறில் அற்றிறை பற்றே’   (I. 2. 5.)

எனகிற பாசுரத்தில் ‘வீடு’ எனகிற பதத்தால் ஸ்துசிப்பித்து, ஆக்மமாத்ராதுபவத்தை நிந்தித்து ‘மன்’ என்று நித்ய புருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை சுலாகித்தார். ‘இறுக வீறப் பென்று நூனிக்கு மப்பயனில்லையேல்’ (v. i. 10.) என்றபாட்டி லும் அதன் வ்யாக்யாங்களிலும் இந்த அர்த்தம் வெளியாகிறது.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்திலும் ‘ஹாஹாவவஶடு’ ஶபை வ்யாக்யாந்தத்தில் “ஹாஹ ஒஹவஶடு ஹாராஜூாதி வாஹாநாஹவு” ஹவுக் ஹாத்தீாதுநாலவஶா | தஹவிசூதிசாக்கிஶபை கெவிள்டாவஶாக்கி | நஹி நிதூஂ கிணுக் ஹாத்தாநாத்தீாதுநாஹவஶா-அ வாஂ கெகவாறுக்கூதி” என்றும் ஆசார்யன் அருளிச் செய்திருக்கிறார். இந்த கைவல்யம் நித்யமாவென்றும், இரண்டு கைவல்யார்த்திகளும் அடைவது ஒரே ஸ்தானமா வெவ்வேறுவென்றும், கைவல்யார்த்திகளின் ஸ்தாநம் ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலா அதற்கு வெளிப்புறத்திலா வென்றும், இன்னும் இது சம்பந்தமான பல விஷயங்களில் விஸ்தாரமான விசாரங்கள் ஆசார்யர்களின் கரங்தங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளை அங்கே பார்த்துத் தெளிய வேணும்.

ஆக விம்முன்று விதமான புருஷார்த்தங்களுக்கும் லக்ஷ்மி பின் நீரிச்சூண மென்கிற அனுக்ரஹமே காரணமென்றதாயிற்று. இந்த பாலோகத்தால் லக்ஷ்மிக்கு மோக்ஷமெதுத்தலமும் சொன்ன தாயிற்று. இதை “குத்தவிள்டா வ தெவிக்கூஂ விடிசாக்கிமுதாயிடீ”, என்று இந்தரனும் லக்ஷ்மீஸ்தோத்ரத்தில் சொன்னான்.

விஷ்ணுதாவஸன்.

பீঃ.

ஸ்ரீ பாகவத தனி ஸ்லோகி.

(தொடர்ச்சி.)

ஓ. யஹுாவியுவங்கஜ ரஜஹவநங் உஹாதேஷா வாஙம்
ஞூஶாவத்திரிவாது தஹாவநாதெது । யாஹுவாஜாகஷ்
ந ருஹைய ஹவது ஸாதங் ஜஹா உஹாநு வுதக்குஶாநு ஶத
ஜநாஹிஹாடு ॥ 10, 52, 45.

ஸ்ரீ ருக்மிணிப்பிராட்டி, “கீழ் ஸ்லோகத்தில் நான் ப்ரார்த்தி
தித்தபடி எனக்கு க்ருபபசெய்யாவிட்டால் நான் ப்ராணனை விட்டு
விடப் போகிறேன்” என்கிறேன். ‘ஜீவதீஂ தீஂ யயா ராஜி’,
என்றுள்ளே. உஹாநு - லோகபாலர்களென்று பெயர்பெற்றவர்
கரும் அண்டாதிபதிகரும். சுதூதஹாவநாதெது - தங்கள்
தங்கள் தமோகுணத்தை, அதாவது, அதினாலுண்டான அஜங்கு
நத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுவதற்காக. யஹுாவியுவங்கஜ
ரஜஃஹுவநங் - யாதொரு உம்முடைய திருவடிகளின் தூளிக
ளால் ஸ்நாநத்தை. உஹாவத்திரிவ - ருத்ரன்போலே, ‘ஸரிசவா
யாரயாதீவு யொதூஹுவீதுவயயாரணாக’ என்கிறபடி, ருத்ரன்
திருவடிகளிலுண்டான கங்கையைச் சிரஸ்வினால் வழித்தார்.
அதனால், ‘யதைவு நிலைத் தீவாது வரைத்து வரோத்தகைந
தீக்கூடுத தீக்கூடுத வியாதெதந ஸிவஸ்திவாநமாகுக’ என்கிற
படியே, சிவன் என்று பெயர் பெற்றார். அதுபோல், வாங்மூணி .

விரும்புகிறார்களோ, உம்முடைய திருவடித்துளிகளை சிரஸ்ஸால் தரிக்க விரும்புகிறார்களோ, என்றதாயிற்று. ‘இந்யசிடுயடாந் திடுங்காரிஷ்டுதி’ என்றும், ‘நாநுங் வாஞ் ஹவதா-பீளவிலங்கு ஷணம் நாம்’ என்றும், * ‘நின் செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து’ என்றும் மஹான்கள் ஆசைப்பட்டார்களிரே.

ஹவசஸ்த்ரஹாந் - அப்படிப்பட்ட உம்முடைய அனுக்ரஹ த்தை. ந யுலெய யழி. நான்டையாமல் போவேனாகில். உமக்கு ப்ரணயினியாயிருந்து உம்முடைய ப்ரணயத்துக்கு நான் விஷயமாயாகாமற் போனேனேயாகிலும், லோகத்தாரோபாதி உம்முடைய அநுக்ரஹத்துக்குப் பாத்ரமாயாகாமற் போனேனேயாகில். ஹை சுங்வூஜாக்ஷி - தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற கண்களையுடையவனே. † ‘உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணு’ என்றும், ‘விஶாலி கஷ்ண விஶாலகூத்கஷ்டெனை ஹை’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே வைங்வார ஒவாநமு ஆந்தான ஜீவர்களை அம்ருதவர்ஷம் போன்ற கடாக்ஷ லஹரிகளால் எல்லாத் தாபமுங் தீரும்படி கடாக்ஷிப்பதற்காகத் தாமரைக் கண்களைப் பெற்றுயென்று நினைத்திருந்தோம். எம் திறத்தில், ‡ ‘உன்தாமரை புரை கண்ணினையும் செவ்வாய் முறுவலும் ஆகுலங்கள் செய்ய வழிதற்கே நோற்றேருமேயாம்’. எல்லாருக்கும் உஜ்ஜீவநமாயிருப்பது என் ஒருத்திக்கு அழிவதற்குக் காரணமாகும்படியானது நான் பண்ணின கர்மபலமோ? என்கிறுள் ¶ ‘ஏழையராவியுண்ணு மினைக்கூற்றங்கொலோ’, என்று சொல்லுகிறபடியே ம்ருத்யுவைப் போல் க்ருரங்களான ங் ‘தாமரைக்கண்கள் கொண்டார் தியா லோ?’ என்னை ஒருத்தியை மாத்ரம் இவைகளைக் கொண்டு ஹரிம் வலிக்க நினைத்தாயோ? என்கிறுள்.

* திருவாய். ii. 9. 1.

† பெரிய - திரு. vii. 1. 9.

‡ திருவாய். vi. 2. 2.

¶ ஷி vii. 7. 1.

ங் ஷி x. 3. 1.

இப்படி, ‘ஹுஸாத்வராள நாயெள’ என்கிறபடி உம்மு
டைய பரத்வத்தையடக்கி உமக்கு ஸ்வருபமென்னலாம்படியான
க்ருபை என் விஷபத்தில் மாறினால், ஜஹாங்஖ைசுநு - ப்ராணங்
களை விட்டுவிடுவேன்.

* ‘உடம்பினாற் குறைவில்லா வழிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம்
கிடந்தனபோல் துணிபலவா வகரங்குமாம் துணித்துகங்த
தடம்புனல் சடைமுடியன் தனியொருகூ றமரங்துறையும்
உடம்புடையன் கவராத வழிரினாற் குறைவிலமே’

என்கிறீர்கள். தங்கள் தங்களை ஈப்ரவரனுக அபிமானித்திருக்கும்
துர்மானிகளுக்கும் ப்ரயோஜநாந்தர பரர்களுக்கும் கொடுக்கக்
கடவு உம்முடைய வுடம்பை, அநந்ய ப்ரயோஜனையாய் அதையே
ஆசைப்பட்டு அது க்டையாலையாலே முடியப்போகிற எனக்குக்
கொடுத்தாலாகாதோ? இப்படி ஸ்ரவ ஸரதாரனமான பேற்றை
யும் யான் பெறுவிடல், உயிருடனிருந்து என்ன ப்ரயோஜநம்?
'வன்கி ஜீவது தோநாமதி' என்பதும் என்னிடக்கில் பொய்யாமத்
தனை யாகாதோ? ஆகையாலினி ப்ராணனைச் சுமக்கேன்' என்
கிறீர்கள். அத்தலைக் குறுப்பாகத்தவை யெல்லாம் வருதா, என்ற
படி. ‘யாரயதுாததொ தெலு தெலு’ என்றுனிறே பெற்றமாளைத்
கிருவதி; அந்தப்பறிக்கு நானுளாகேன், என்கிறீர்கள். ‘பாவு
இயி ந விறுதெது’ வீணை ஊர்ப்பழி சுமக்கும்படியான டாவும் என்
னிடத்தில் இல்லை. இங்கு பாவ வென்றது வீப்பழமாளை விட்டுப்பிரிந்
துயிரோடிருக்கக் காரணப்பாகிய கர்மனிசேஷன்தத. ப்ராணனை
விடுவதென்றால் அதற்கோர் காரணம் வேண்டாலோ? நீநினைத்த
வுடனே வீடுமுடியுமோ வென்னில், தானே கார்ச்சயத்தையடைந்த
படியால் அது எனக்கு அச்சமன்று கான், என்கிறீர்கள். வுது
கூரமாநு - வருதீஷபவாஸாதிகளா விளைத்துப்போன, அதாவது
மாணக்குக்குப் பாதிவழியில் இருக்கிற ப்ராணன்கள், என்றபடி.

* திருவாய். iv. 8. 10.

அன்றிக்கே, வுதக்குப்பாராநு - லோகத்தில் ப்ராணைன் வைத்துக் கொண்டிருப்பது, ‘வனதி ஜீவத்தோநாமதோ நாம வடிடு ஶதா தவி’, என்றேனுமொருங்கள் தான் ஸாகம்பெறலா மென்கிற நசையாலே. எனக்கு இப்பொழுது கிடைக்காத உம்முடைய அது க்ரஹம் இனி எந்தக் காரணத்தால் கிடைக்கப்போகிறது. ஆக வே அந்த நசையுமில்லாமையாலே, இதுவரையில் வந்துபவித்த, * ‘மாசுடை யுடம்பொடு தலையுலறி வாய்ப்புறம்வெளுத் தொரு போது முண்டு’ என்றபடி பட்டகஷ்டங்கள்லாம் அமையும், என்கிறுள். இப்படியாகில் உனக்கென்ன வித்தித்தது என்னில், மேல் சொல்லுகிறுள், ‘ஶதஜநாவிலீஸ் லாஂ’, என்று.

இங்கே ஶதமென்றது உபலக்ஷணம். அனேக ஜங்மங்கள் கழித்தாவது எனக்கு அது கிடைக்கும். அன்றிக்கே, இப்பொழுது ப்ராணைன் விட்டாயாகில் அடுத்த ஜன்மத்தில் உன் அபீஷ் டம் கிடைக்கு மென்பது என்ன நிச்சயம்? அப்படிக் கிடைக்காமல் அந்த ஜன்மத்திலேயும் இப்படியே மரணமடைய நேரிட்டால் என்செய்வாய்? எனச் சொல்லுகிறுள், ஶதஜநாவிலீஸ் லாஂ - அனேக மாயிரம் ஜன்மங்களிலும் இப்படியே ப்ரார்த்தித்து இஷ்டத்தைப் பெற்றுமல் மரணமடைவேன். அதனுலுனக்கென்ன வித்திப்ப தென்னில்,

† ‘கதியென்றுந் தானுவான் கருதாதோர் பெண்கொடியை வதைசெய்தா ரென்னும்சொல் வையகத்தார் மதியாரே.’

ஸர்வரக்ஷகனன் ஒருவன் அவனையே நம்பியிருந்த ஒரு பெண்ணை ரகவிக்காமல் அவள் மரணமடையக் காரணமானான், என்கிறவார்த்தையை லோகத்தார் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார்களோ? லோகத்திலெங்கும் கருணாநிதியென்று பெயர் பெற்று அதனால் எல்லா ஆர்யர்களும் வந்து சரணம்புகும்படி நின்றவனுடைய ப்ரவித்தி

* நாச - திரு. i. 8.

† ஒடி viii, 9,

தியை யழித்து விஷ்கருணவன்று பெயராகும்படி பண்ணுகிறேன், என்றாலாகவுமாம்.

அன்றிக்கே ‘ஸதஜநஷ்விலூஷ’ என்று பாடமானபோது, அனேகமாயிரம் ஜன்மங்கள் இப்படிப்பல மடையாமல் முடிந்தாலும் என்னபிஷ்டம் கிடைக்காமற் போகாது. என்றேனும் ஒரு நாள் கிடைத்துவிடும். அவனுக்கும் நமக்குமுள்ள சேஷுசேஷி பாவ ஸம்பந்தம் * ‘உறன்னேடுமேல் நமக்கின்கொழிக்க ஒழியாது’, என்றபடியே, நம்மாலும், அவன் தன்னுலும், இருவரும் சேர்ந்தாலும் ஒழிக்க ஒழியாதாகையாலும் சேஷி சேஷபூதனை ரகஷிக்கை ஸ்வத்திவூரூப மாகைபாலும் நம்மடைய ரகைத் தவறுது, என்றாலாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஸதஜநஷ்விலூஷ - ‘நியல்லவோ முடியப்போகிறும். அத்தாலெனக்கென்ன நஷ்டம்’ என்றிருக்கிறும் நீ. அதுவோ உன் கருத்து?

† ‘தொழுதுமுப் போதுமுன் னடிவணைக்கித் தூமலர் தூய்த் தொழு தேத்துகின்றேன், பழுதின்றிப் பாற்கடல் வண்ணனுக்கே பணிசெய்து வாழுப் பெறுவிடில்நான், அழுதழு தலமர்ந் தம் மாவழக்க ஆற்றவு மதுவனக் குறைக்குங் கண்டாய், உழுவதோ ரெருத்தினை நுகங்கொடு பாய்ந்து ஊட்டமின் றித்துறங் தாலொக்குமே’.

இந்தப் பெண்கொடியை, உபேக்ஷித்த பாவம் உன்னை நாறு ஜன்மங்களாலும் அனுபவித்தும் முடியாததாகு மென்கிறாலாகவுமாம்.

சே. நரவலிஹ்மாசாரியர்.

* திருப்பாவை. 28.

† நா. - திரு. i. 9.

ப் ரச்நங்கள்.

(1)

கால்வணத்தின் தத்வம்.

1. மாங்கோடு உபநிஷத்தில் “கஸு இவ சொரைனி வியாகு ய வாவம் அங்கு இவ ராஹோதை-வராது தீவு” என்கிற வாக்யத்தினால் க்ரஹனைகாலத்தில் ராஹாவினால் சந்தரண் விழுங்கப் படுகிற என்று அர்த்தமாகிறது.

2. ஸ்ரீமத் ராமயனத்திலும் ஸாந்தர காண்டத்தில் “ராஹாதை-கூறு வொல்ராட்”, என்பது முதலான வாக்யங்களால் சந்தராதிகருக்கு க்ரஹனைகாலத்தில் துக்கமுன்டாவதுபோல் காணப்படுகிறது.

3. ‘அடலுரக முண்டுமிழுந்த வருக்கண்போல்’ என்கிற ஸ்ரீ தேசிக ஸுநக்தியாலும் இந்த ஆத்தம் அதுவதிக்கப் படுகிறது.

4. ஸ்ரீ பாகவதம் 5 - வது ஸ்கந்தம், 24 - வது அத்யாயத்தில் ‘யங்கவட்ணி த ஆவயாநக்காச த கெவராந-வெய்யஸு-குயடாநு ஆர்சிவாவயியாவதி’ என்கிற வாக்யத்தில், ‘வ௃வயாந’ ஸப்தத்தினுலும், அதன் வ்யாக்யாநமான ‘கிளை-வகு-விதிஹூராந வைவட்டாவாவஸு-வைவட்டாவஸள், நத-ந வை-வதை ரா முராவொ-விலி, ஒ-ஏராந-ராக்காச’ என்கிற வாக்யத்தினுலும் மறைப்படுத் த க்ரஹனை மென்று ஏற்படுகிறது. அப்படியானால் முன்சோன்ன துக்கத்துக்கு ஜேவு துவல்லில்.

5. ஆகையால் ஸ்ருதி விருத்தமானதால் இந்த விஷயத்தில் புராணம் அநாதரணீயமா? அல்லது, ஸ்ருத்யதுகுணமாய் புராணம் அர்த்தம் பண் ணப்படவேண்டியதா? அல்லது புராணதுகுணமாய் ஸ்ருதியை நயங்ம் பண் ணவேண்டுவது யுக்தமா? இந்த ஸ்தேஹத்தை அபினார்கள் தெளிவிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்கொடுத்தவணிதம். {
அற்பசிமை 22ட.

விஜய ராகவ தாஸன்.

(2)

துளவீக்ரஹணம்.

1. துளவீக்ரஹணத்துக்குக் கால நியமங்களும் மந்த்ர நியமங்களும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருப்பது எல்லார்க்கும் ப்ரவித்தம். அப்படியிருக்க மூர்க்காதி ஸ்தலங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் மந்த்ராதி நியமாங்களும் குத்ரர்களும் குத்ரைகளும் அதை க்ரஹித்துவருவது வழக்கமா யிருக்கிறதே? இந்த ஆசாரம் சிவ்த ஸம்தமாயு மிருக்கிறதே? இது யுக்தமா? இந்த ப்ரச்சாத்துக்கும் விதவான்கள் ப்ரதிவசனம் செய்வார்களன்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்கொடுத்தவணிதம். {
அற்பசிமை 22ட..

விஜய ராகவ தாஸன்.

பூர்ணசந்தி ரோதயம்.—சென்ற இரண்டரை வர்த்தகாலமாய் நடைபெற்றவரும் பூர்ணசந்தி ரோதயம் என்னும் சிறந்த மாதாந்தரப்பத்திகை கூமக்கு அனுப்பப்பட்டுவருகிறது. இது மதுரையில் பிரஹமஜ்ஞாங்கிளைச் சங்கத்தாருடைய ஆதரவின்பேரில் ப்ரதமம் மூர். காராயணபூர்யர். B.A. B.L.F.T.S. அ. ரங்கஸாமிஜூயர். B.A. B.L.F.T.S. ஆகியிலுரண்டு பத்ராதிபர்களால் ப்ரசரப்படுத்தப்பட்டு வெளிவருகிறது. இதில் ப்ரஹமஜ்ஞாங் (Theosophy) விஷயமான பல சிறந்த வ்யாஸங்களும், யோகம், வேதாந்தம், ஸ்மருதி, புராணங்கள் சம்பந்தமான பற்பல உபன்யாஸங்களும் இன்னும் கல்பிதமான விவேகத்தை வருத்திசெய்யும் கதைகளும் வெளிவருகின்றன. பல கற்றறிந்த தமிழ் விதவான்கள் இதற்கு விஷயங்கள் எழுதி வருகிறார்களாகையால் இதைப்படிப்பது மிகவும் ஆகந்தகரமாயிருக்கிறது. இதன் வருத்தச்சந்தா ரு. 2-0-0.

க கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அறிக்கை.—கடிதங்கள் எழுது இறவர்களின் அபிப்ராயங்களுக்குப் பத்ராதிபர் உத்தரவாதமில்லை. கடிதங்கள் நல்ல காசித்ததில் ஒருபக்கத்தில் தெளிவாக எழுதப்படவேண்டும். எழுது இறவர்கள் பெயரும் விலாஸமும் பத்ராதிபருக்கு வழக்கமாய் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். வேதாந்தத்திபிகை பத்ராதிபர்.]

கடிதங்கள்.

புரி:

ஸ்ரீ அஹோபில யாத்திரை.

ஸ்ரீ வேதாந்தத்திபிகை பத்ராதிபருக்கு.

வாழ்க்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
குழ்கருணை யும்முனிவுங் தோன் நியவால்—கேழ்கிளரும்
அங்கவேள் குன்ற வழல்சரபத் தைப்பிளாந்த
சிங்கவேள் குன்றத்தி னர்க்கு.

தீவ்யகவி பிளொப்பெருமாளையங்கார்.

ஸ்ரீ ஸக்ஷிதி சிவ்ய ஸபையார் ஸ்ரீ அஹோபில ஸக்ஷிதியின் பூர்வீகப் பெருமையையும் வைபவத்தையும் ப்ரகாசப்படுத்தின மஹோபகாரத்திற்குக் கைம்மாறு இல்லாவிடினும், அந்த உபகாரத்தினாடியாக அநேகருக்கு ஸ்ரீ அஹோபிலத்தை ஸேவித்து வரவேணு மென்கிற ஆசை உண்டானதே ப்ரதி க்ருதமாக அந்த ஸபையார்கள் நினைப்பார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இப்படி ஆசை உண்டானவர்களி லொருவனுன அடியேன் அது தலைக்கட்டும் நாள் வாய்க்காத வளவிலே “ராம யாதூ திவெந திவெந” என்றபடி திக்கு நோக்கித்தண்டனிட்டு விற்கிற காலத்தில், தற்செயலாக ஒருஸமயம் ஏற்பட்டு, அஹோபில யாத்திரையாகப் புறப்பட்டேன்.

சென்னையில் முதல் நாள் இராத்திரி 9½ - மணிக்கு பம்பாய்மெயில் வண்டியில் புறப்பட்டு விடியற்காலம் 3-50-க்கு ஏற்றகுண்டலா என்கிற ஸ்டேஷ

னில் இறங்கினேன். இறங்கினதும் அங்கே “ஒபய்யா” “ஒபலய்யா” என்ற ஒருவரை யொருவர் ஆஹ்வானம் செய்வதைக்கேட்டு, ‘இது அஹோபிலம் என்கிற திவ்யதேசத்தின் எல்லைசிலமாகையால் அந்த திவ்யதேசத்தின் திருநா மத்தால் பெயரிட்டழைக்கிறார்கள்’ என்கிற எண்ணமும் அதனடியாக உங் தோஷமும் ஜித்தன. ஸ்டேஷனுக்கு வெளியேங்கு 8 - மைல் தூரத்தில் ஹஸ்ள் புரோதத்தூர் என்கிற ஊருக்கு எட்டஞ்சுவுக்கு மாட்டுவேண் டிபேசிச் சென்றேன். வழியில் மண்ணுவது சுண்ணும்பாவது கலவாமல் கடப்பைக்கற்க ளால் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளே காணப்பட்டன. ஜலமில்லாமல் வற்றிக் கிடந்த பெண்ணையாற்றைக்கடந்து பனைத்தோட்டுவழியாக காலை 9 - மணிக்கு புரோதத்தூரை யடைந்தேன்.

அவ்ஜூரில் ஒரு வைஷ்ணவாலயமிருக்கிறது. இக்கோயில் சூசாரிக்கு (அங்கத்தேசத்து அர்ச்சகருக்கு இப்படித் திருநாமம்) அஹோபிலமடத்தில் ஸமாச் ரயணம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமுண்டாகையால் இந்தக் கோயில் ஒருகாலத்தில் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் ஆதீனத்தில் இருங்கிறுக்க வேண்டுமென்று சினைக்க இட முண்டாகிறது. மேலும், களத்தூர் அழகியசிங்கர் எழுந்தருளியிருந்தகாலத் தில் இவ்ஜூரார் ஸ்ரீ ஸங்கிதிக்குப்போய் ஷெ கோயிலுக்குத் தீர்த்த பரிச்சாலம் உண்டாக்கி வைக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்ததாயும், அதற்குக் காணிக்கையாக அபேக்ஷிக்கப்பட்ட தறவ்யத்தை இவர்கள் ஸமர்ப்பிக்க அசக்தர்களாய்த் திரும்பிவிட்டார்களென்றும் சொல்லவருகிறார்கள்.

புரோதத்தூரிலிருந்து அஹோபிலத்துக்கு அல்லகட்டா என்னுமூர் வழி யாகப்போவது ஸாலபம். அல்லகட்டா சிறுவேல் தாலுகாவுக்கு ப்ரதான ஸ்தானம். இராத்திரியில் பிரயாணம் செய்தாலும் மார்க்கத்தில் பயமில்லை யென்று கேட்டு, இராத்திரி 10 - மணிக்கு புரோதத்தூரைவிட்டு மறநாட்காலை 9 - மணிக்கு அல்லகட்டா வந்து சேர்ந்தேன். அங்கே வஸதியான லோகல்பண்டு சத்திர மொன்றிருக்கிறது; அதில் தங்கினேன். மார்க்கத்தில் இராத்திரிவேளையில் அடிவானத்தில் ஸ்தாலமாய்ப் புலப்பட்ட நல்லமலைத் தொடரில் எரியாளின்ற காட்டுத்தீயானது அத்புதமான காட்சியாக விளங்கிறது. இந்தக்காட்சியைக்கண்டு விஸ்மித்த திருமக்கை யாழ்வார்,

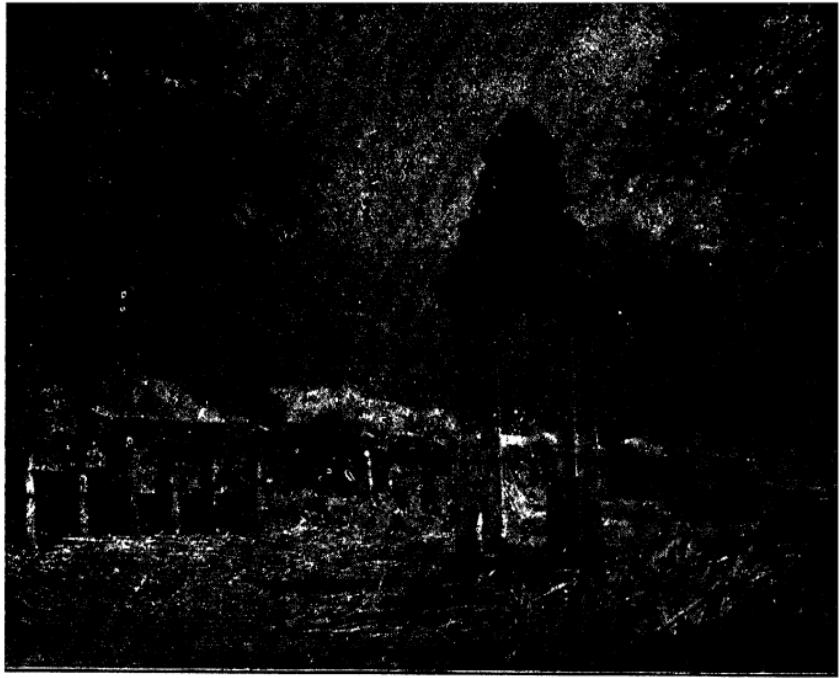
* “ சின்றசெங்தி மொண்டுகுறை நீள்விசம் பூதிரிய
சென்று காண்டற் கரியகோயில் சிங்கவேள் குன்றமே.”

என்று அருளிச்செய்த பாசுரத்தில் அதிசயோக்தி ஒன்றுமில்லை யென்று தெரிந்தது. காண்டற்கரிய கோயிலாகையால் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தை நேரில்

* இந்தக் கடிதத்தில் உதாஹிரித்த பாட்டுகளைப் பெரிய திருமொழி முதல் பத்து 7 - ம் திருமொழியில் காண்க.

வேஹிக்காதவர்களுக்கு உபயோகமாக அவ்விடத்து ஸக்னிவேசங்களைப் படங்களில் பிடித்து வைப்பதற்காகத் தகுந்த ஸகாயமாக ஒரு மனுவ்யரைக் கூட்டிக்கொண்டு, இராத்திரியே அல்லகட்டாவவிட்டு அஹோபிலம் சோக் கிச் சென்றேன். இராத்திரிமுழுதும் பிரயாணம் செய்தோம். அருளேநத யத்தில் உத்தேச்யமான திவ்யதேசத்தின் எல்லையைஅடைந்தோம். “நெரிந்த வேயின் முழையுணின்று நீணைவாயுமுவை, திரிந்தவாகைச் சுவடுபார்க்குஞ் சிங்கவேள் குன்றமே” என்கிறபடியே காட்டர்க்கு வளர்க்கிறுந்த பர்வத ப்ரதேசங்கள் கண்ணுக்குத்தெளிவாய்ப் புலப்பட்டன. வழியில், புதர் மூடினின்ற மண்டபங்களும், இடையிடையே புல்லும் மூள்ளும் வருத்தியாகி மலுவ்ய ஸஞ்சாரத்தைப் பெறுத கோனேரிகளும், ஸக்தி ஸாமீப்யத்தைக்காட்டின. சிறிது சேர்த்துக்கெல்லாம் அந்த மலைவாவிகளுடைய குடிசைகளைக்கண்டோம். இவைகளைத்தாண்டி மலைப்புறமாக வண்டி திரும்பியதும், எதிரில் விருக்கங்கள்மத்தியில் பூர்ணமாய் வெளுக்காத கீழ்வானத்தின்மேல் தாங்கினாதுபோல் நின்ற ஒரு வெண்மையான விமானம் ஸேவையாயிற்று. வண்டியினின்றும் கீழே இறங்கி, விமானத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து வருஷ்டர்களாய், கால்நடையாய் ஸக்தியைக்கிட்டினேன். ப்ரவித்தமான இந்த ஸக்தியின் விமானத்தில் ப்ரகாசமான கலசங்க ளோன்றுமல்லை. ப்ராகாரத்திற்கு நாற்புறமும் காணப்பட்ட மணல்மேடுகள் அங்கே பூர்வத்தில் திருமாளிகைகள் இருந்தனவாகத் தெரிவித்தன. ப்ராகாரமுழுவதும் புல்பூண்டுகள் முனைத்துக்காடாய் வருத்தியடைந்திருப்பதோடு மதில்களும் பல விடங்களில் இடித்து விழுந்திருக்கின்றன. எந்த இடத்தைப் பார்த்தாலும் விசாரணைக்குறைவும் அனுதரவும் மேலிட்டு இருப்பதாய்த் தெரிந்தது. ப்ரதக்ஷிணமாகவாகத்து ஸக்தியின் கீழ்வாசலில் வங்தோம். இந்தவாசலுக்கு நேராக உள்ள திருவீதியில் விமானத்துடன்கூடின நாற்கால் மண்டபங்கள் அடுத்தடுத்து சிற்கின்றன. உத்ஸவ காலங்களில் இந்த மண்டபங்களில் பூர்ணமீந்று வரிசும்மன்ஸேவார்த்திகளுக்கு ஸேவை தந்தருள்வதற்காக இவைகள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சங்தேகமில்லை. வீதியின் இரண்டு பார்ச்வங்களிலும் தாழ்வான கல்கட்டடங்கள் புலமுடிக் காணப்படுகின்றன. இவைகள் பூர்வத்தில் கடைகளுக்காக உபயோகப்பட்டுவந்தன வென்று தோன்றுகிறது. இந்தவீதிக்கு அடுத்த தென்வடலாய்ப்போகிற வீதியிலும் இம்மாதிரியான மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளைப் பார்ஸு இலாகாவில் சேர்த்துவிட்டார்களாகயால் ஸக்திக்கு இனிச் சேர்க்கானவாகச்சொல்ல இடமில்லை. கீழ்வாசலில் கோபுரமில்லை. இந்த வாசல் வழியாக ஸக்தியின்னோசென்றால் வளர்க்கிறுக்கும் புஞ்சுண்டுகளும் முடசெடிகளும் கொஞ்சத்தில்

கீழ் அஹோபிலம் - ஸங்கிதவீதி.

கீழ் அஹோபிலம் - பக்கரிணி.

கால்பாவ விடுகிறதில்லை. ப்ரஹ்மோத்ஸவகாலத்தில் கவர்ண்மண்டார் இந்த விடத்தில் தீவைத்து இவைகளைக் கொளுத்தி விடுகிறார்கள். இதற்கு வட புறத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர் ஸங்கிதியும் தென்புறத்தில் ஸங்கிதி புஷ்கரினி யும் இருக்கின்றன. புஷ்கரினியின் படித்துறைகள் இடின்து கிடக்கின்றன. முன்பு இதற்கு வந்து கொண்டிருந்த நீர்க்கால் இப்பொழுது அர்க்குவிட்ட படியால் புஷ்கரினி வறண்டிருக்கிறது. அதன் மத்தியில் இருக்கும் கிணற் றிலிருக்கு சேற்றுடன் மிஶ்ரமான ஜலத்தான் உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஜலத்தை உபயோகிப்பதால் வயிற்றில் கட்டியும் ஜவரமும் உண்டா கின்றன என்பது ஆச்சரியமில்லை.

ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர்ஸங்கிதி முகமண்டபத்தோடு கூடி அழகாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஷி ஸங்கிதிக்குக் கதவு கிடையாது. ஸங்கிதியில் மூல வரான ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர்தான் எழுந்தருளி யிருக்கிறார். இந்த ஸங்கிதியில் ஆராதனம் நடக்கவில்லை. உத்ஸவகாலங்களில் முகாம் போட்டுக்கொள்ளுகிற உத்யோகஸ்தர்கள் இந்த ஸங்கிதியில் இறங்கிவருவதாகத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது வாசலிலும் கோபுரமில்லை. இதைத்தான்டிச் சென்றால் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ விழும் என்றும் படியான தவண்ண்தம்பம் ஸ்ரீ கிறது. இதன் இரண்டு பக்கங்களிலிருக்கும் மண்டபங்கள் அவ்விடத்திற்கு வரும் வண்டிமாடுகள் கட்டும் இடங்களாக உபயோகப் பட்டு வருகின்றன.

இதற்கு எதிரில் மூன்றாவது வாசல். இங்கே சிலாசாவனங்கள் தனித் தனியாக நட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் என்ன ஶராஸனங்களோ ஒருவருக்கும் தெரியாது. இந்த வாசலின் மேலிருந்த கோபுரத்தைச் சிலவருதங்களுக்குமுன் அப்போதிருந்த மடத்து அதிகாரிகள் இடித் துவிட்டார்களாம்; பின்பு புதிதாய்க் கோபுரம் கட்டுவதற்காக ஒருவித முயற் சியும் செய்யப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. இந்த வாசல் வழியாக உள்ளே சென்றால் பூர்த்திபெறுத மிகசேர்த்தியான மண்டபம் ஒன்று காணப்படுகிறது. இதைப்பார்த்த துரை ஒருவர் இம்மண்டபம் பூர்த்தியாய் முடிந்திருந்தால் இதற்கு ஸுமார்மாண மண்டபம் வேழே இராது என்று அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார். தென்புறத்தில் பெரிதான பல கல்தொட்டிகளோடு கூடின விசாலமான திருமடைப்பள்ளி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தென் மேற்கு மூலையில் ஸ்ரீவரதன் ஸங்கிதியும் கல்யாண மண்டபமு மிருக்கின்றன. இந்த மண்டபத்திலும் வேறிடத்திலும் ஸ்ரீ ஆதிவன் சடகோபஸ்வாமிக்கு பெருமாள் காஷ்டாயம் தங்களுளின வருத்தாந்தத்தை சித்ரரூபமாய் ணேவிக்கலாம். ஆழ்வார்கள் ஸங்கிதியும், பட்டாபிராமன் ஸங்கிதியும் மற்றொருபக்கத்திலிருக்கின்றன. இந்த ஸங்கிதிகளிலும் திருவாராதனம் கிடையாது. முதல் முதல் தென்பட்ட விமானத்தின்கீழ் பெருமாள் ஸங்கிதியும் பக்கத்தில் லக்ஷ்மீ ஸங்கிதியும் இருக்கின்றன. பெருமாள் ஸங்கிதியில் உத்ஸவமூர்த்தி வெகு

ஸாந்தரமாக ஸேவை ஸாதிக்கிறார். இந்த ஸங்கிதிகளில் ஏற்படும் உபசார, திருவாராதனைகளில் குறைவுகளையெல்லாம் ஆப்தர்ச்ளான ஸ்வாமிகளைக் கொண்டு விசாரித்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமித்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

-- இந்த ஸங்கிதியிலிருந்து மேல் அஹோபிலம் ஜூங்துமைல், “கனைத்தத்தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்” என்றும், “காய்த்தவாகை நெந் ரெஞ்சிப்பக் கல்லதர் வேய்ந்கழைபோய், தேய்த்தத்தீயால் விண் சிவக்கும்” என்றும், “கெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த் ததர்வாய், சில்லி சில்லென் ரெஞ்லறுத்” என்றும், அருளிச் செய்யப்பட்டபடியே, அடர் ந்த காடுவழியாகப் போய் பவநாசிநீ என்னும் நிதியில் ஜலங்கள் விழுஷ்தெ மும் ஒசையும், தீயெழுந்து குறையாடி இரையும் இரைச்சலும், வ்யாக்ரங்கள் கர்ஜித்து அதன் ப்ரதித்வானங்களும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மார்க்கத்தில் உத்தேயமாய்ச் சென்றால் “தெய்வமல்லால் செல்ல வொன்னுக் சிங்கவேள் குன்றத்தை” யடைந்து, “செங்களையிட்டிறைந்சும் சிங்கவேள் குன்றுடைய எங்களீச னெம்பிரானை” ஸேவிக்கலாம்.

மேல் அஹோபிலம் ஸந்திதியின் விமாநஸேவையையும் கீழ் ஆகோ பிலம் ஸந்திவேசங்களையும் காட்டக்கூடிய படங்கள் இந்த ஸந்திதையில் அமைக்கப்பட்ட டிருக்கின்றன.

இந்த ஸங்கிதிக்கு வருஷம் 1 - க்கு உத்ஸவ வரும்படிகள் உள்ளத ரூ. 3500 வரக்கூடுமென்றும் ஸகல செலவுகளு மூல்பட ரூ. 1200-செலவாக ஸாமென்றும் அங்கு விசாரித்ததில் தெரியவருகிறது. க்ரமமாய் எல்லாச் செலவுகளும் இப்போது செய்யப்பட வில்லை யென்றும் தெரிகிறது. இப் போது ஒரு குத்தகைதாரர் சுமார் ரூ. 1000 - வரும்படியுள்ள குண்டாலா க்ராமம் நீங்கலாக மற்றெல்லா வரும்படிகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டு எல்லாச் செலவுகளையும் செய்ய ஒப்புக்கொண்டு ரூ. 300. ஸ்ரீ ஸங்கிதிக்குக் கொடுத்து வருவதாய்த் தெரியவருகிறது.

இந்த ஸங்கிதையைச் சேர்ந்த கட்டடங்களைச் சீர்செய்து ஆராதங்களையும் க்ரமமாய் செய்வித்து வரவேண்டியது ஸ்ரீ ஸங்கிதிக்கு முதல் உத்தே ஶ்யமாய் எண்ணப் படவேண்டும். இது விவூத்ததில் ஸங்கிதி சிவதயர்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் தகுந்தபடி விஜ்ஞாபகம் செய்து இதன் ஆவச்யகதையைத் திருவுள்ளத்தில் படும்படியாய்ச் செய்யவேணு மென்பது இது எழுதினதின் கருத்து.

ஸ்ரீ அஹோபில நம்பி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதெ யக்ஷிந்தூவிலும் வாஸுதூவினை நடத்தி.

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

மத்ராவஸ் - சௌதாப் பேட்டை பிரிவு.

சென்ற கவும்பர்மன் 17-ல் ஞாயிற்றுக்கிழமை திங்கம் பகல் 4-மணிக்குக்கு திருவுல்லிக்கேணி ஸ்ரீ. அஹோபில மடத்தில், ஷடி பிரிவின் வருஷாந்தச் சாக்கம் சேர்த்து. அப்பொழுது, ஸபையின் அத்வகைநாகிய ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியர் அக்ராஸ்தாதிபதியாக இருந்தார். சென்ற ஜெப்டம்பர்மன் 30-ல் யுடன் முடிவான வருஷத்தின் அறிக்கையும் அவ்வருஷத்தின் வரவு செலவு கணக்கும் படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப் பட்டன. பிறகு ப்ரக்ருத வருஷத்திற்காக பின்வருமாறு மாண்ணிங் கமிட்டியார் நியமிக்கப் பட்டார்கள் :

ஸ்ராத்யக்ஷி :— ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.

உபஸ்ராத்யக்ஷி :— „, வி. ராகவாசாரியர்.

கார்யதீர்பி :— „, எஸ். வாஸுதேவாசாரியர்.

இதர மேம்பர்கள் :— „, வி. துரைஸ்வாமி ஜயங்கார்.

„ „ ஆர். கருஷணமாசாரியர்.

„ „ ஆர். நவலிஹ்ம ஜயங்கார்.

„ „ வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

„ „ டி. வெங்கடராம ஜயங்கார்.

„ „ டி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஜயங்கார்.

இது முடிந்தவுடன், பொது ஸபையின் எக்விக்யூட்டு போர்டில், 16-வது விதிப்படி, இந்தப் பிரிவின் ப்ரதிகிதியாக இருக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ. வி. ராகவாசாரியர் நியமிக்கப் பட்டார். பிறகு, திருப்பாவையில் எட்டாவது பாசுத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ. சேட்லூர். நரவிஹ்மாசாரியருடைய உபங்யாஸம் நடந்தது. பிறகு ஸங்கம் கலைந்தது.

ஷடி பிரிவின் சேன்றவநுஷ்டிய அறிக்கை.

சென்ற வருஷத்தில் பிரிவின் அங்கத்தினர்கள் தொகை 57. இவர்களில் 10-பெயர்கள் முதல் வகுப்பினர், 46-பெயர்கள் இரண்டாவது வகுப்பினர்; ஒருவர் அஸ்ஸோவியேட்.

வருஷம் ஆரம்பம்முதல் வருஷம் முடிவுக்குள் 9-மீடிங்குள் நடந்தன. இவைகளில், ராஜபக்தியைப்பற்றி ஸ்ரீ. வெங்கடராமஜயங்கார் செய்த உபங்யாஸமும், மடத்து விதையங்களைப் பற்றியும் ஸபைவிதையங்களைப் பற்றியும்

நடந்த இரண்டு ஆலோசனை சங்கங்களும் ஆக மூன்று மீட்டிங்குகள் போக, பாக்கி 6 - மீடிங்குகள் ஸ்ரீ. சேட்டுரூர் நரவிலங்மாசாரியருடைய திருப்பாவலை ஸ்ம்பந்தங்களான உபந்யாஸங் களுக்காகவே சேர்க்கப்பட்டன. இந்த உபந்யாஸங்கள் மிகச்சிறந்தவையாக இருந்தபடியால், ஸங்கங்கள் எல்லாம் பல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன. இவ்விதமாக உபந்யாஸம் செய்த ஸ்வாமிகளுக்கும், இன்னும் மற்றவிதமாக உபகரித்த ஸ்வாமிகளுக்கும் ஸபையாருடைய க்ருதஜ்ஞதை ஆவிவந்தகரிக்கப்படுகிறது.

ஸபையின் ஆய வ்யயங்கள் அதிக த்ருப்பதிகரங்களாக இல்லை. அங்கத் தினர்களில் அநேகர் இங்ளும் தங்களுடைய சந்தாத் தொகையை செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். கார்யங்களின் யித்தி பெரும்பாலும் ப்ரவர்த்தகர்களின் ஊக்கத்தை சார்க்கிறப்பது உண்மையே ஆனாலும், அநேகமாக அர்த்தாதீநமாகவும் இருக்கிறது என்பது எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது. ஆகையால் ஸ்ராத்தாஞ்களான இந்த ஸபையிலோ அங்கத்தினர்கள் எல்லாரும் ஸரியான காலத்தில் தங்கள் சந்தாவைச் செலுத்தி உபகரிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

வந்தாந்த வரவு செலவு கணக்கு.

1912-ம் சூபு	வரவு.	செலவு.
வரவு.	சென்ற வருத்தத்திய பாக்கி	ரூ. 0 2 11
,	முதல் வகுப்பினரின் சந்தா	, 20 0 0
,	இரண்டாவது	, 13 0 0
,	உபந்யாஸ ஸ்ம்பந்தமாளா	
	ஸ்வெபதூல் சந்தா	, 7 4 0
செலவு.	ஸபையின் ஒரு-வது விதிப்படி பொதுக்	
	காரியதர்சிக்கு அனுப்பியது	, 13 3 3
,	ஸ்ரீ. சேட்டுரூர் நரவிலங்மாசாரியருக்கு உபந்யாஸார்த்தம்	
	ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டது	, 13 0 0
,	ஸ்டாம்பு வகையரா	, 3 8 6
,	அச்சுக்கூலி	, 1 0 0
	ஆக	ரூ. 40 6 11 30 11 9
,	30—9—12 ல் இருப்பு	, , 9 11 2
	ஆக	ரூ. 40 6 11 40 6 11

மயிலாப்பூர், }
17-11-02. }

எஸ். வாலூ-தேவன்.

கார்யதர்சி.

ஸ்ரீ�.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

நம்முடைய ராஜதானிக்குச் சிலதினங்களுக்குமுன் புதிதாய் விஜயங்கிசெய்து, நம்மெல்லோரையும் இனி பாது நமது புதிய கவர் காக்க இந்த நகரத்தில் ராஜப்ரதிநிதியாய் கவர் ணர் என்னும் அதிகாரத்தை வஹித்துவரும்

லார்ட் பேண்டலன்டு துரைபவர்களுக்கும் அவர் பார்யையாகிய லேடி பேண்டலன்டு அம்மானுக்கும் நாம் வணக்கத்துடனும் பக்தியுடனும் இந்த சமயத்தில் நல்வரவு கூறுகிறோம். ப்ரஜைகளின் கேஷம் ராஜாக்களாலென்பதை நன்றாயற்றுந்த நாம் பல விதங்களில் அதுபவித்துவரும் கேஷமங்களுக்காக துரைத்தனத் தாரிடம் கருதஜங்கத் பாராட்டிவருவது அவசியம். அந்த துரைத்தனத் தாரின் கார்யங்களை இப்போது ப்ரதாநமாய் நியமித்துவருகிற கவர்ணரவர்கள் விசேஷமாய் ப்ரஜைகளின் நன்மையைக் கருதுகிறவரென்றும், அவரால் நமக்கு மிகுந்த அநுகூலங்கள் உண்டாகுமென்றும் அவரை முன்னிகாரங்களில் அறிந்தவர்கள் ஏகமுகமாய்ப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். இங்கு அவர் வந்த ஒரு மாசமாயும் நாம் பார்த்து வருவதில் அவர் ஸள்ளப்ப மும் ப்ரஜைகளின் விஜ்ஞாபநங்களில் ஆபிமுக்யமும் மற்ற அவசேயமான நற்குணங்களும் வ்யக்தமாயிருக்கின்றன. அவர் சரீரா ரோக்யத்துடனும் துஷ்டியுடனும் நம்முடைய ராஜதானியைப் பரிபாலித்து நமக்கெல்லோர்க்கும் பேராந்தத்தை அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் பகவானைப் ப்ரார்த்தி¹¹¹

சென்ற ஸஞ்சிகையில், சிஷ்யஸைபையின் மூன்றாவது மஹா ஸங்கம் செங்கற்பட்டுஜில்லா மதுராந்தக மென்னும் திவ்யதேசத்தில் கூடப்போகிற தென்பதையும் அது விஷயமாய் ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமிகளில் பலர்அதிக

ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் அடுத்தமஹாஸங்கம்.

உத்ஸாஹத்துடனும் ஆஸ்தையுடனும் முயற்சிகள் செய்துவருகிறார்களென்றும் அறிவித்தோம். இவர்களுடைய விருப்பத்துக்கும் முயற்சிக்கும் அதுகுணமாய் அந்த ஸங்கத்தைப் பெருமைப் படுத்துவதற்குப் பர்யாப்தமான ஜ்ஞாநத்தையும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஸ்ராத்தையையும் உடைய அக்ராஸநாதிபதி ஒருவர் ஶிஷ்ய ஸபையாரால் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்பதையும் அறிவிக்கிறோம். திருவளூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் டிஸ்திரிக்ட்டு ஜட்ஜாக்கிருந்து இப்போது பெண்வெள் பெற்றுவரும் டிவான். பஹதூர். ஸ்ரீ மாந். டி. டி. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி இந்த ஸங்கத்துக்கு அக்ராஸநாதிபதியாக விருக்க இசைந்திருக்கிறார். அந்த ஸ்வாமி அக்ராஸநாதிபதித்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டது சபையாரின் பாக்யமென்றே நாம் எண்ணுகிறோம். அவருடைய ஜ்ஞாநாதிசயங்களைப்பற்றி விஸ்தரிப்பதற்கு பின்தி நடக்கப் போகிற ஸதல்லே தகுந்த இடமாகையாலும், அங்கு அவருபங்யாஸத்தைக் கேட்டு ஆங்கிக்கப் போகிற ஸதஸ்யர்களே சரியான அதிகாரிகளாகையாலும் அந்தவிஷயத்தில் நாம் சொல்லவேண்டிய தொன்றுமில்லை. விசேஷமாய் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்வாமிகள் சேர்ந்துவந்து ஸபையை அலங்கரிப்பார்கள் என்றும், ஸ்ரீ. உபய. ரெங்காசார்யர் ஸ்வாமியின் ப்ரவர்த்தநத்தையும் நியமநத்தையும் ஸதஸ்யர்கள் நன்குமதித்து அவர் வசநங்களால் ஆஹ்லாத மடைவார்களென்றும் நாம் நம்புகிறோம். ஸ்ரீ. உபய வேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்களான திருக்கோட்டிழூர் ஸளம்ய நாராயணாசார்யர், கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர், சேட்லூர் நரவிள்ஹமாசார்யர், புத்தக்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர் முதலான பல வித்வான்கள் ஸபைக்கு எழுந்தருளுவதாயும் ஒவ்வொரு விஷயத்தில் உபங்யாஸம் செய்வதாயும் அப்யுபகமம் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்த மார்கழியீ 11-ம் தேதிக்குச்சரியான டிஸ்ம்பர்யீ 25 - ம் தேதியிலும் அதற்குடுத்த இரண்டு தினங்களிலும் இந்த மஹாஸங்கம் சேருவதாய் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. உபங்யாஸங்களின் விபரங்களும் மற்ற ஸங்கத்தின் ஸம்பந்தமான அறிக்கைகளும் ஸபையின் அதிகாரிகளால் க்ரமமாய் முந்தி ஸ்வாமிகளுக்கு அறிவிக்கப்படும். இடையூறிற்றி ஸதஸ் சேர்ந்து உத்தேசித்திருக்கிற உபங்யாஸங்களும் மற்ற கார்யங்களும் த்ருப்தியாய் நடந்துவர வேண்டுமென்பதற்கு ஸர்வ நியந்தாவான ஸ்ரீலக்ஷ்மி

மீங்குவிலிற்மன் கருணையே ஸாதநமாகையால் அதையே நாம் நம்பியிருக்கிறோம்.

அடுத்த ஸங்கத்திலும் மூன் ஸங்கங்களில்போல் ஸ்ரீ சிவ்ய ஸபையார் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் வருத்தியைக்குறித்

ஸ்ரீ அழகிய துப் பலவிதமான ஆலோசனைகள் செய்து தங்களுக்குத்தோன்றும் விஷயங்களைத் தீர்மானங்களில் விஜ்ஞாபநம்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸங்கிதியில் விஜ்ஞாபநம் செய்வார்களைப்பற்ற்கு ஸந்தேஹமில்லை. இப்படிச் செய்யும் விஜ்ஞாபநங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்கள் திருவடிகளில் ஆச்சரியித்த, ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் பெருமையில் ஆஸ்தை யுள்ளவர்களான ஸ்ரீ கவுத்தனவர்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். பெரிய கூட்டத்தாராகிய ஸங்கிதி சிவ்யர்களின் ஆசார்யரான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அந்த விஜ்ஞாபநங்களை ஹிதபுக்தியால் செய்யப்பட்டனவென்று திருவுள்ளாம் பற்றுவதே உசிதம். ஸபையார் இதுவரையிலும் செய்துவந்த தீர்மானங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் வைபவத்துக்குக் குறைவு வராமலிருக்க வேணுமென்கிற எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டவைகளே யொழிய ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஜ்ஜையை அகிலங்கநம் பண்ணவேணுமென்று வது வேறுவிதமாய் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடிகளில் அபசாரப் படவேணுவியன்றுவது செய்யப்பட்ட தீர்மானங்கள்ள. இந்தத் தீர்மானங்களில் முக்யமானவை எவை என்று கொஞ்சம் விசாரிப் போம். அதுஸ்யூதமாய் முன் இரண்டு ஸங்கங்களிலும் வேதாந்த தீபிகையில் பலவிடங்களிலும் சலிக்காமல் சொல்லிவந்த விஷயம் ஒன்றுண்டு. அதாவது, ஸ்ரீ ஸங்கிதியில் வரவுசெலவு கணக்கு களையும் மற்ற ஸங்கிதிகார்யங்களையும் நன்றாய்ப் பார்த்துவரத் தருந்த சம்பளத்தில் ஒர் மாணைஜர் என்னும் ஸ்ரீ கார்யக்காரர் வேண்டுமென்று விஜ்ஞாபநம் உச்சத்துவரப்பட்டது. இதில் என்ன அங்கள் சித்யம்? வருஷத்தில் ஸட்சரூபாய்வரையில் வரும்படிவரக் கூடிய தாயும் பல தேவஸ்தான விசாரணைகளை உள்ளடக்கினந்தாயு மிருக்கிற ஸ்ரீ ஸங்கிதியில் 100 ரூபாய் வரையில் மாஸச் சம்பளம் கொடுத்துத் தகுந்த ஒரு உத்தேயோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டால், அவருடைய ஸமர்த்தமான விசாரணையால் அவர் சம்பளம் அளவுக்கு ஸாபம் சேர்க்கப்படுவதைடன் மேற்கொண்டு விசேஷ கேழமத்துக்கும் இட

முண்டென்றே பல ஸங்கிதி சிஷ்யர்களின் நம்பிக்கை. ஒருகால் மேற்சொன்ன சம்பளம் இப்போது கொடுப்பது சரமப்படுமானு லும் 50 ரூபா யாவது கொடுத்தத்தகுந்த ஒருவர் வியமிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவர்யமென்றே சொல்லவேண்டும். இப்போது ஸங்கிதியில் வேலைபார்த்துவரும் ஸ்ரீ. குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார் மடத்தைச்சேர்ந்த க்ராம கார்யங்கள், கோர்ட்டுவேலைகள், கட்டட ரிபேர்கள், புதுக்கட்டட நிர்மாணங்கள், தேவஸ்தான கார்யங்கள், ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடன்கூட இருந்து ஸ்ரீ கார்யத்தை நிர்வலமித்து அந்தரங்க ஸேவகராயிருத்தல் ஆகிய பலவேலைகளையும் ஒருவராகவே பார்த்துவருகிறார் என்று தெரிகிறது. இது இவ்வளவு பெரிய ஆஸ்தாநத்துக்கு உசிதமா? வ்யயத்தை ஸங்கோசம் செய்வதாலேயே ஏதோ ஸ்ரீ ஸங்கிதிகார்யங்கள் நடந்து வருகின்றன வென்பதிருக்கட்டும். க்ரமமாய் வரக்கூடியதும் கொஞ்சம் முயற்சியால் கிடைக்கக்கூடியதுமான வரும்படிகள் சரிவர கிடைக்காமற் போனால் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் செலவுகளெல்லாம் முன் காலத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தைக்கொண்டே நடந்தேறி வரவேணும். மேன்மேல் வரும்படிகள் வராமலிருந்தால் செலவுக ஞாக்கும் தட்டு உண்டாகவிரும். ஆனால் ஸ்ரீ ஸங்கிதி சிஷ்யர்கள் வரவுசெலவு விஷயத்தில் விசாரம் செய்வானேன்? ஸங்கிதி ஆராதங்களும் ஆசர்யகத்துக்கு எடுத்ததான ஸமாச்சரயணங்களும் நடந்துவரவில்லையாவன்று கேட்கலாம். இது விஷயத்தில் ஸ்ரீ பிள்ளைபாக்கம் அழகிய சிங்கருடையவும் திருக்குடங்கை அழகிய சிங்கருடையவும் அதுஷ்டாநங்களே உசிதமான ப்ரத்யுத்தரம். இந்த இரண்டு அழகிய சிங்கர்கள் காலங்களிலும் திங்க்தோறும் அழகிய சிங்கர் முன்னிலையில் கணக்குகள் படிக்கப்பட்டுவந்தது எல்லோர்க்கும் ப்ரவித்தம். இந்த க்ரமம் அதுசிதமாயிருந்தாலும் அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தாநத்திற்கு அந்றூமாயிருந்தாலும் அவர்கள் நடத்தி இருக்கமாட்டார்கள். அந்த ஸம்ப்ரதாயம் இப்போதும் நின்றுவிடாமல் நடந்துவந்தால் அது சிஷ்யர்களுக்கு த்ருப்பதியை உண்டாக்கும். தெய்வாதீனமாய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமே னியின் அஶக்தியால் ஏற்படும் ஆராதனது ஸங்கோச விஷயங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு வருத்தமில்லை. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவள்ள மிருந்தால் விவார்யமான அம்சங்களில், ஸபையார்கள் வருஷாந்த ஸங்க தீர்மானங்களால் செய்துவரும் விஜ்ஞாபநங்களை ஸ்ரீ அழகிய

சிங்கர் அநாதரிக்காமல் தகுந்த ஏற்பாடுகளை உசிதப்படி செய்ய வியமித்தால் அது எல்லாசிஷ்யர்களுக்கும் ஸங்தோஷத்தை உண்டு பண்ணும். அப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் எவையென்றால், முதலா வது, இந்த ஸைபையின் உத்தேசங்களை அதுமோதித்து ஶ்ரீ அழகிய சிங்கர் அதற்குப் போஷகராய் எழுந்தருளி இருந்து அதுக்ரஹிக்க வேணும் என்பது. இரண்டாவது, ஶ்ரீ ஸங்கிதியிலும், பெருமாள் கோவில், திருநாராயணபுரம் திருக்குட்டந்தை முதலான ப்ரவளித்த வைஷ்ணவஸ்தலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஸங்கிதிக் கட்டடங்களை லும் தகுந்த வித்வான்களை ஏற்படுத்தி ஸம்பரதாயப்ரவசனம் செய் வித்துவந்தால் மிகவும் அழகாயிருக்கும் என்பது. இந்த விஷயங்க ஸில் ஶ்ரீ அழகியசிங்கருக்குத் திருவள்ள முண்டாகாம விருப்பது சிஷ்யர்களின் தெளர்ப்பாக்யந்தான். வெண்ணாற்றங்கரையில் நடந்த ஸதஸ்ஸூக்கு ஶ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமந்த்தின் பேரில் வந்த சிலர், அவ்விடத்தில் நடந்த விஷயங்களை நேரில் விஜ்ஞாபநம் செய்திருப் பார்கள். அவைகளில் ஶ்ரீ அழகியசிங்கருக்காவது மடத்துக்காவது ப்ரதிகூலங்களாய் ஒன்றுமில்லை. பிறகு நீட்டாமங்கலம் ஸதஸ்வளில் நடந்த விஷயங்களிலும் ஶ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவழகளில் அபசா ராவஹமான விஷயங்கள் ஒன்றுமில்லை. இது போலவே அடுத்த மதுராந்தக ஸங்கத்திலும் சேரப்போகிற ஸைபையார் முன்போல் ஸர்வஸம்மதமான விஷயங்களில் விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்வார் களே ஒழிய அதுசிதமான விஜ்ஞாபநங்கள் செய்யமாட்டார்கள். இதை ஶ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவள்ளத்தில்வைத்து அந்த ஸதஸ் ஸூக்கு தன் ஸ்தாநத்துக்கும் கொரவத்துக்கும் அதற்மான ஒரு வித்வானை தன் ப்ரதிசிதியாய் அனுப்பத் திருவள்ளப்பட்டால், அந்த ஸ்வாமியை ஶ்ரீ அழகிய சிங்கராகவே எண்ணி சிஷ்ய ஸைபையார் ஆநந்த மடைவார்கள். அப்படிச் செய்தால் ஸைபையா, ருடைய விசாரங்களும் கார்யங்களும் விஜ்ஞாபநங்களும் எப்ப டிப் பட்டவைகளென்றும் ஶ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு நன்றாய்த் தெரியக்கூடும்.

ஶ்ரீ சிஷ்ய ஸைபக்குப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் இடங்களிலும் பிரிவுகள் ஏற்படாத ஸங்கிதி சிஷ்யர்க்கர்கள். ஸங்கிதி சிஷ்ய எடங்கிய க்ராமங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் யர்கள்.

கார்யதர்ச்சிகளுடையவும் மற்றைய அங்கத்தினர் களுடையவும் முயற்சியால் அடுத்த மஹாஸங்கங்க விஷயமாய் பூர்

வாங்கமான ஸங்கங்கள் சேர்க்கப்பட்டு வருமென்று நம்புகிறோம். மஹா ஸங்கத்துக்கு எழுந்தருளக்கூடிய ஸ்வாமிகளை நிரணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமானதால், அதுவிஷயத்தில் இந்த ஸபையாரின் முயற்சியை ஸபலமாக்க எல்லா ஸங்கிதி ஶிவ்யர்களும் அதுவிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம். எத் தனை பேர்களை ப்ரதி நிதிகளாய் நிபமித்து மதுராந்தகத்துக்கு அனுப்பினாலும் அவர்கள் தங்கி ஸதஸ்ஸை அதுக்கறவித்துப் போகும்வாயில் அவர்களுக்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் நடத்தப்படு மென்பதில் ஸங்தேகமில்லை. ஸங்கிதி ஶிவ்யர்கள் விசேஷமாய் இந்த ஸபையாரின் முயற்சியை அங்கீகரிக்கிறார்களென்கிற நம்பி க்கைதான் இவர்களுடைய ப்ரயத்தங்களுக்கு முக்யகாரணம். அந்த அங்கீகாரம் ஶிவ்யர்கள் நேரில்வந்து ஸதஸ்ஸில் தங்கள் தங்கள் அபிப்ராயத்தை தெரிவிப்பதனாலேயே வெளியாகவேண்டும். ஏதோ ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு விருத்தமான வ்யாபாரங்களைச் சிவ்ய ஸபையார் நடத்துகிறார்கள் என்கிற ப்ரமமெல்லாம் இப்போது ப்ராயேண தெளிந்திருக்குமென்று நம்புகிறோம். ஆகையால் எல்லா ஸங்கிதி சிவ்யர்களும் நேரிலாவது, தாங்கள் கூட்டம் சேர்ந்து ப்ரதிசித்திகளை அனுப்பியாவது ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் நடக்கப்போகிற மூன்றாவது மஹா ஸங்கத்துக்குவந்து அங்கே நடக்கும் கார்யங்களில் அங்வயிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம். அப்படியே ஸங்கிதி சிவ்யர்கள்லாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும், ஸ்ரீ பகவான் ராமாநுஜன், ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் முதலான ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீ ஸுக்திகளை அவைம்பித்து உபந்யாஸங்களே நடக்கப்போகிறபடியால் எல்லோரும் அவைகளைக் கேட்டும் வேறுவிதமாய் அவைகளில் அங்வயித்தும் ஆங்கித்துப்போக இடமுண்டு. ஆகையால் அடுத்த மஹா ஸங்கத்துக்கு எல்லோரும் எழுந்தருளவேண்டுமென்று இதனால் ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறது.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி இந்தக் குறிப்புகளை முடிக்கிறோம். தற்காலம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருடகாத்ராய் எழுந்தருளி இருப்பதால், பிறகு அந்த ஸ்தாநத்தில் யார் ஏற்பட வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் சிவ்ய ஸபையாருக்கு ஒரு வ்யக்ஞையைப்பற்றியும் யாதொரு ஆக்ரஹமு மில்லையென்பதை எல்லா ஸங்கிதி சிவ்யர்களும் அறியவேண்டும். ஸ்தாநத்தின் கெளரவத்துக்கு அதனுபமான குணங்கள் இரண்டொரு ஸ்வாமிகளிடம் தான்

பூர்ணமாய் இருக்கின்றனவென்பது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கும் ஸங்கிதி சிஷ்யர்களுக்கும் மனதில் நன்றாய்த் தெரியும். அது விஷயமான சர்ச்சைகள் அனாவசியமான பேதத்தை உண்டு பண்ணுமானதினால் ஏகழுமகமாய் எல்லாரும் அபிப்ராயப்பட்டா வொழியிருந்து ஸ்வாமியையும் உத்தேசித்து இப்போது அபிப்ராயம் கொடுப்பது சரியல்ல. இந்த எண்ணத்தினால் தான் நீடாமங்கலம் ஸங்கத்தில் இது விஷயத்தில் ஒரு தீர்மானமும் புதிதாய் ஏற்படவில்லை. ஏற்கெனவே வெண்ணுற்றங்காயில் ஏற்பட்ட தீர்மானத்தைவிட வேறு விசேஷித்துச் செய்யக்கூடிய நிர்ணயத்துக்கு இப்போதும் ஸமயம் ஏற்படவில்லை யென்று தோன்றுகிறது. இந்த விஷயத்தில் மதுராந்தகத்தில் சேரும் ஸங்கிதி யிஷ்யர்கள் விவாதமில்லாமல் இருப்பது உசிதம்.

இந்த ஸஞ்சிகையில் ஸ்ரீ அஹோபில யாத்ரை விஷயமாய் ஓர் பக்தர் நமக்கு அனுப்பியிருக்கும் கடிதம் ஸ்ரீ அஹோபி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஸம்பரவம்.

தாயத்துக்கு மூலஸ்தாநமான அஹோபிலத்தில் கீழ் ஸங்கிதியிலும் மேல் ஸங்கிதியிலும் பழுதுபார்க்கவும் புதுப்பிக்கவும் வேண்டியதான பாகங்கள் அஹோகம் இருக்கின்றனவென்பது இந்த ஸஞ்சிகையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் படங்களால் வ்யக்தமாய்த் தெரியும். ஸ்ரீ அஹோபிலத்துக்கு ஸமீபத்திலும் இதர ஸ்தலங்களிலும் இருக்கும் உபபங்களான ஸங்கிதி சிஷ்யர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஸ்ராத்தை வைத்கால் கரமமாய் வேலைகள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் நியமநத்தின்பேரில் ந. தத்திவிடலாம். இது போன்ற பலவிடங்களில் கட்டட நிர்மாணங்கள் அவசியமா யிருந்தாலும் மற்ற வேலைகளைப்பார்க்கிலும் இது அத்யந்தம் ப்ரச்கான மென்பது நாம் சொல்லவேண்டியது இல்லை. இந்த விஷயத்தில் யிஷ்யஸபையார் அடுத்த ஸங்கத்தில் தகுந்தவிசாரம் செய்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் விஜ்ஞாபநம் செய்யவோ அல்லது வேறு ஏற்பாடு செய்யவோ தகுந்தபடி உத்யோகப்பார்களன்று நம்புகிறோம்.

தூய்வாய்வாகிடம் : தூய்வாய்வு

தீர்மானம் கிளிப்பும்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்பியில்லாதவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் சிலப்பு சன்னக்கம்பி பட்டைக்கரை ருத்திராகங்கரை போட்டவை கீழேகண்ட விலை கனுக்குக் கிடைக்கும்.

நீளம்	முழும்	அகலம்	விலை ரூபா.	இந்த வேஷ்டிகள், ஜிரிகைக்கரை போட்டும் கிடைக்கும். உடல் சிலப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மேகவர்ணம், காஷாயமிறம் இன்னமும் வேண்டிய நிறங்களிலும் கிடைக்கும்.
5	"	2 $\frac{1}{2}$	6 முதல் 8 வரை	
5	"	3	7 " 9 "	
6	"	2 $\frac{1}{2}$	8 " 9 "	
6	"	3	9 " 12 "	
7	"	3	10 " 13 "	
8	"	3	12 " 15 "	
9	"	3	14 " 16 "	
10-12	"	3	15 " 20 "	
15-16-18	"	2 $\frac{1}{2}$ -3, சேலைகள்	மூயம் விலை ரூபா. 20 முதல் 30 வரை.	

மூயம் விலை ரூபா. 20 முதல் 30 வரை.

பீதாம்பரப் பட்டுச்சேலைகள்.

16-முழும் நீளம் 2 $\frac{1}{2}$ - அகலம் விலைமிபு முந்தி ஜிரிகை வேலைகள் உடல் சாதா. சகல விறங்களிலும் சேலைகள் கிடைக்கும். நயம் சேலை 1-க்கு ரூ. 30-முதல் 210-வரை. மட்டம் சேலைகள் ரூ. 20 முதல் 30-வரை. மூடி சேலைகள் உடலிலும் ஜிரிகைப்பூட்டா போட்டது. நயம் ரூ. 35-முதல் 300-வரை. மட்டம் ரூ. 25-முதல் 30 - வரை.

ரவிக்கைகள்.

ரவிக்கைகள் விலைமிபு முந்தி ஜிரிகை வேலைசெய்ததும், உடலிலும் ஜிரிகை பூட்கள் போட்டதும். ரவிக்கை 1-க்கு ரூ. 2-முதல் ரூ. 15-வரை கிடைக்கும்.

பட்டுதுப்பட்டாக்கள்.

6-முதல் நீளம், 2 $\frac{1}{2}$ -முதல் அகலம்; விலைமிபு முந்தி ஜிரிகை வேலைகளும் உடலில் ஜிரிகை பூட்கள் போட்டது. மட்டம் ரூ. 7 - முதல் 15 - வரை. நயம் 15-முதல் 50 - வரை.

காஷ்டீர் சால்வைகள்.

கம்பளி (Woollen) காஷ்டீர் சால்வைகள் 6-முழும் நீளம், 2 $\frac{1}{2}$ -அகலம். விலைமிபு முந்தி ஜிரிகை வேலைகள், மூலையில் மாங்காய் போட்டது. மட்டம் ரூ. 9-முதல் 15-வரை. நயம் 15-முதல் 100-வரை.

சகல பட்டு பீதாம்பர காட்லாகு இனுமாக அனுப்பப்படும்.

விலாசம் :—மாணேஜர்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

பகவத்தினை கம்பு தொழில்முறை,

இல்லை குடியிருப்பு

நாமாநுபாதனம், தேசிகன் நாதபர்வ சந்திரிடி; ஆனாலும் தாா
கிதார்த்த வங்கரஹ ஏஸ்ஸெம், தேசிகன் தோழ்த்த வங்கரஹ
ரஷ்ண, தேசிகன் கிதார்த்த வங்கரஹப் பூட்டி.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதனவ.

1, 2, 3, 4, 5 வஞ்சிகைகள் தெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள வஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூளி ஸ். பி. சாஜ் உள்ப்பட	0	8	0
வருஷச் சந்தா (12 - வஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூளி உள்பட	4	12	0

இந்தாத்திரேட்டை வத் வய்ப்ரதாய வர்த்தந்,

31 - அக்ரஹாரம்யத் சிந்தாத்திரேட்டை, சென்னை.

ஆஃ.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீவில் கிடைக்கும் புஷ்டங்

கு. அ. ஷை

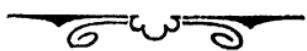
1. ஶ்ரீ தோத்த வங்கரஹம்—(ஶ்ரீ. இஞ்சிமேடு-ரங்கநாதர் சார்யருடைய தமிழ் வயாக்கியாந்தீடுடன்) 0 2 0
2. ஶ்ரீ தாவிடவேத தாத்பாயம்—(ஶ்ரீ. எம். கோபால் வங்காபி ஜயக்காரால் ஏழுதப்பட்டுள்ளது) 0 2 0
3. ஶ்ரீ அஹோபிலமட்டமும், அதன் பரிவ்யர்களின் சர்த்தவ யங்களும்:—(ஶ்ரீ. டி. ராஜாக்ராமாசார்யராம செய்யப பட்ட உபந்யாஸம்) 0 2 0

இவை வேண்டுமென்கள் சேன்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பேருமான் கிளிடீவிலியில் இருக்கும் ஶ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மாணைருக்குக் கீழ்க்கீழ் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருப்பெருந்துறையேன்பது

தமிழ்நாட்டு

அன்றையார்கோவிலே.

இது:

புதுக்கோட்டைக்காலேஷ்

பிரின்ஸ்பாலாகவிருந்த

எவ். இராதாகிருஷ்ணயரால்

எழுதப்பெற்று,

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கம்பவர்ப்பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1915.

SRIHANUMANOPALAYAM
S. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANNAMALAI, MADRAS-44.

— முன் னுரை .

→ ஓஃபோட்டே →

பன்னிரண்டு பதின்மூன்றுநால்களும் பல சாசனங்களும் திருப்பெருந்துறை என்னும் ஸ்தலம் ஆகீஸ்டையரா கோவிலேயென்று ஒரேவாக்காக உள்ளங்கெளேல்லிக்கனிபோர் காண்பிக்கின்றனவன்றும், இவ்விஷயத்தைமுப்பவர்களின் உரைகள் சரியான ஆகையென்றும் இப்புத்தகத்திற்கு காட்டியிருக்கிறேன்.

பெருந்துறையைப்பற்றிப்பேசும்பொழுது ஒரு பெருந்துறை பலராற் செய்யப்படுகிறது. மாணிக்கவாசகர் குதிரைவாங்கர் புறப்பட்டாரென்றும், அவர் திருப்பெருந்துறையில் தங்கியிருந்தாரென்றும் தெரிந்துகொண்டிருப்பவர்களிற் பலர், திருப்பெருந்துறை ஒரு கடற்றுறைப்பட்டினமென்றும், மாணிக்கவாசகர் அவ்வுரைநோக்கியே புறப்பட்டார் என்றும் நினைக்கிறார்கள். இது ஒரு பெருந்துறை என்று விஸ்தாரமாக இப்புத்தகத்திற்காட்டியிருக்கிறது. கீழ்ச்சுமத்திரக்கரையைநோக்கி அவர் புறப்பட்டார் என்றும், நவேழியில் “பெருந்துறையடைந்தபோதே” சிவன்செயலாற் “செயல்வெறுபட்டு” தாம் போகவேண்டிய “பாதையிருப்பதறியாமல்” “திகைப்பூடுமிதித்தவர்போல்” மயங்கி அங்கேயே தங்கிட்டார் என்றும் அறிகிறோம்.

எவ். இராதாகிருஷ்ணன்.

**S. U. S. SWAMINATHANAR LIBRARY
TIRUVANMAYUR, MADRAS-62**

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே*

சென்ற புரட்டாசிமாகத்துக் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் “மாணிக்கவாசகர்கால ஆராய்ச்சி” என்று தலைப்பின்கீழ் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கே. ஜி. சேஷஷயரவர்கள் திருப்பெருந்துறைத்தலம் மலைநாடாகியு “மலையாளநாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வுரை உப்புதாக்குமாறுபாடுள்ளதென்று தோன்றி நான் எனக்குத்தெரிந்ததை எழுதலாடேன்.

I. (1) இவ்வூர் மிழலைநாட்டில் இருந்ததென்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்களன்று எண்ணுகிறோன். மாணிக்கவாசகர் ஏத்திக்கிணின் மதுரைக்குத் திரும்பிவந்தனரோ அத்திக்கிணின் முகுதிரைகள் வந்தனவாரும். அத்திக்குத்தான் பெருந்துறையாளர் திக்கு. மிழலைநாட்டுகரிகள் குதிரைகளாகமாற்றப்பட்டு அவை மிழலைநாட்டிணின் மதுரைக்குவந்தன.

“ஓழுக்கங் தருமங் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும் விழுப்பு மூன்று குத்திரவாழ் மிழலை நாட்டு நாரியல்லா மழுத்துத் தெருட்டி. விளையாட ஸவனி மீது நனிவிளங்கத் தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் ரின்றஞ்சு சொல்வர் சான் ஞேரே”

என்று தில்லைநாம்பி தமழுடைய திருவிளையாடற்புரணத்திற்கூறி யிருப்பதைப்பார்க்க. குதிரைகள் மிழலைநாட்டிணின் முவந்தனவாகையால், திருப்பெருந்துறை மிழலைநாட்டிலிருந்தது என்பது சித்தம். மாணிக்கவாசகர் கொச்சிகாட்டுக்குப்போய் அப்பக்கத்திற் குதிரைவாங்குவதாக்கூறி அவ்விடத்தினின்று மதுரைக்குத் திரும்பிவந்திருந்தாற் கொச்சிகாட்டுகரிகளால்லவோ பரிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்பாக்கிபத்தை அந்நாட்டுகரிகள் அடையவில்லையே

* ஆவுடையார்கோவில் என்பதும் இதுதான். “ஆளுடையார்கோவில்” என்பது, பாதாவிசாரம்செய்பவர்கள் “சோமபேறித்தனவுதி” என்ற கூறும் வழியினுற் காலக்கிரமத்தில் “ஆவுடையார்கோவில்” என்று மாறியிருக்கலாம் “ஆவுடையார்” என்பதைப் “பசுவலயுடையபதி” அல்லது “ஆளுண்டாயகன்” என்று கொள்ளலாமா?

2 திருப்பெருந்தறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

(2) இம்மிஹைனாடு எங்கிருந்தது?

1910—11-ஆம் வருஷத்திய சென்னைராஜதானிக்கல்வெட்டு இலாகாவின் “பிரேரார்ட்டில்” 1910-ஆம் வருஷத்து 47-ஆம் சிலா சாசனமென்றுகுறித்திருக்கிற கல்வெட்டின்படி இந்நாடு விருதாஜ பயங்கரவளாநாட்டின் ஒருபாகர் என்று அறியலாம்.

தேர்க்காட்டுச் சென்று உயிரிலுள்ள பழையவொர்குடி ஒன்றைச் சென்த வேளார் ஒருவரது “காணநாட்டுவிருத்தாந்தம்” என்ற கையெழுத்துச் சுவடி யின்படியும், மஹாவர்ஸ பழைய ஏடுகளின்படியும்,

i. தெற்கேயுள்ள பாண்டிநாட்டிற்கும் வடக்கேயுள்ள புனல் *நாட்டிற்கும் ஈடுபாரிலுள்ள பண்ணிகாடு(மற்று நாடுகளின் சில பாகங்களுடன்)கோன்று, கான்று என்ற இருபெருங்கிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததென்றும்,

ii. கோன்று சோழவந்தான் வரை பரவியிருந்ததென்றும்,

iii. காணநாடு, தொண்டி காளையார்கோவில்வரை எட்டியிருந்ததென்றும்,

iv. இவற்றின்பிரவெல்லை புதுக்கோட்டைக்கு நான்குமைலுக்குத்தெற்கேயோடும் வெள்ளாறுந்துகொள்ளலாம் என்றும்,

v. கோன்று, உறையூர்க்கூற்றம் ஒல்லையூர்க்கூற்றம் † (புதுக்கோட்டைக்குமேற்கிலுள்ள ஒவியமங்கலத்தைக்கொண்டது) உறத்தார்க்கூற்றம் (இது புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்வடமேற்குப்பாகத்திலுள்ள பழையகொடும்பாளுரைக்கொண்டது) என மூன்றுக்குற்றங்களாகப் பிரிந்திருந்ததென்றும்,

vi. காணநாடு ஏழூற்றங்களாகப்பிரிந்திருந்ததென்றும்,

vii. அவற்றுள், மிஹிலீக்கூற்றம் ஒன்று என்றும் விளக்கும்.

* பாண்டிநாடு, பனல்நாடு, பண்ணிகாடு என்றபெயர்கள் தேர்க்காட்டுக்கையெழுத்தூப்பிரபியிலில்லை. பண்ணிகாடு என்பது வராகமலையெனப்படும் பண்ணிமலை அல்லது பழுனிமலையின்நாடு, அல்லது பண்ணிக்குறும்ப்பங்னிருவர் இருந்துவந்தநாடு. தல்லைக்கப்பியின் திருவிலையாடற்பூரணம், 59 ம் திருவிலையாட்டைப்பார்க்க. பழுனி என்பது பண்ணிமென்பதனால்காரம் என்பர்.

† இக்கூற்றச் சினுள்ள ஒல்லையூரவர்னர்க்கும் புறநானூற்று 242 மாட்டை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் நன்றாக அறிந்தவர், அதை அழகாக ஆங்கிலத்தில் அவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறாதலால்.

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே 3

மேற்கூறியின் கானாட்டின் ஒருப்பரியபாகத்திற்கு ஏறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்குமுன் “விருதாஜபயங்கர*சோழவளாடு”என்ற பெயரிடப்பட்டது.

“கானாடாகிய விருதாஜபயங்கரவளாடு”† என்னும் சொற் கொட்டரைக்கொண்ட புதுக்கோட்டைராஜயத்தின்சிலாசாசனங்களின் பிரதிகள் 30-க்குக்குறையாமல் என்னிடமிருக்கின்றன.

ஆதலாற். பாண்டியநாட்டிற்கு வடக்கெல்லையென்பதும் வெளி எாற்றிற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள கானாட்டின் ஒருபாகந்தான் திருப்பெருந்துறையைக்கொண்ட மிழலைநாடாம்.

(3) மிழலைக்கூற்றுத்தின்முக்கியநகதி திருமெய்யத்தலத்திற்கு ஒரு மைல்வடக்கிலும் வெள்ளாறுமிற்கு ஆறு அல்லது எழுமைல் தெற்கிலும் ஓடித் திருப்புனவாயில் என்னும் சிவஸ்தலத்தின்பக்கத்திற்கடலிற்கேரும் பாம்பாறு என்றுகூறலாம். இந்தமிழலைநாட்டின் பெயரைக்கொண்ட புதுக்கோட்டைராஜயத்துச்சிலாசாசனங்களின் பிரதிகள் பத்தொன்பதிற்குக்குறையாமல் என்னிடமிருக்கின்றன. இவற்றுள், சிலகல்வெட்டுக்கள் மிழலைநாட்டுமேல்பாகத்தையும், வேறு சில மிழலைநாட்டுநடுப்பாகத்தையும் சீர்க்கிவை யென்று பின்வரும் கல்வெட்டுவாக்கியங்களால்விளங்கும்.

1. தாஞ்குர் (மூன்றுகல்வெட்டுக்கள்) “மிழலை மேல்கூற்று மீபாம்பாறறுநாடு”

2. காரமங்கலம் (மூன்றுகல்வெட்டுக்கள்) ஒடு ஒடு

3. வாளராமாணிக்கம் (ஆறுகல்வெட்டுக்கள்) மூடு மூடு

* கலிங்கத்துப்பரணியைப்பார்க்க.

† சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகா டத்தோகல்லர்களாற் பிள்ளைநட திலகதங்களாகத் தாக்கல்செய்திருக்கும் கல்வெட்டுக்களையும்பார்க்க.

1906-ம் வருஷத்து 388-ம் இலக்கக்கல்வெட்டு.

1907-ம் „ 162-ம் „

ஒடு 163-ம் „

4 திருப்பெருந்துணையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆனுடையார்கோவிலே

4. இரும்பாநாடு* புதுக்கோட்டையின் எல்லைப்பாகம் (எழுகல் வெட்டுக்கள்) இவற்றுள் ஆதுசிலாசாச ஸங்களில், ‘மிழலைநாட்டு நடுவில்கூற்று’ட. என்றும், ஏழாவதுகல்வெட்டில் “மிழலை நாட்டுத்துளம்பூரான்” என்றும் கண்டிருக்கிறது.

மேற்கூறிய நான்கு ரஸர்களும் ஆனுடையார்கோவில்தலத்தைப் போல் புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்தென்கீழ்க்கில் உள்ளனவ. அவ்வூர்கள் ஆனுடையார்கோவிலினின்று முறையே 12, 9, 8, 4 மைல் தூரத்திலுள்ளனவை என்றால் அந்தக்கலத்திலிரு இவை சமீரத்திலீலையே இருந்துவந்திருக்கின்றனவென்றும், ஆனுடையார்கோவில் மிழலைக் கூற்றத்தில் இருந்திருக்கவேண்டுமா என்றும் என்னாலாம். மிழலை நாட்டின் “நடுவில்கூற்று” ஆனுடையார்கோவிற்பக்கமும் “மீபாம் பாற்றுக்கூற்று”புதுக்கோட்டைராஜ்யத்தின்பாகமும் ஆகன்றதனால், மிழலைநாடு (புராணாற்று 24-ஆம்பாட்டி னின்று நாம் அறிக்றபடி) கடற்கரைவரபராஸியிருந்ததென்றெண்ணாலுமாவதுடன், அதன்கீழ்ப்பாகம் கீழ்ப்பாற்றுக்கூற்று அல்லது கீழூக்கூற்று என்ற பெயரைத் தாங்கியிருக்கலாம் என்றும் ஊக்கலாம். ஆகலால் திருப்பெருந்துறை கீழ்கடற்கரையை அடுத்த ஊரே.

II வடமொழி ‘ஹாலாஸ்யமாகாத்மியம்’ என்றும் கரந்தம் திருப்பெருந்துறை கீழ்ச்சுமத்திரக்கரையை அடுத்திருந்ததென்று இரண்டு சுலோகத்திற் சுருக்கமாயும் தெளிவாயும் தெரிவிக்கிறது.

*இது, பாண்டியமண்டலத்தைச்சார்ந்த சந்தரபாண்டியவளாநாட்டின்கண் இருந்தது என்று சிலகல்வெட்டுக்கள்கூறும். மாணிக்கவாசகர் இருந்ததாக மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேவையரவர்கள்கூறியிகாலத்திற்குப் பலநூற்றுண்டுக்கஞ்சுப் பின் இராஜாஜுசோழவளாநாடு என்றும் இவ்வளாநாடு பெயர்பெற்றிருந்தது.

† மிழலைக்கூற்றத்தின் திந்துவிற்கூற்று, சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகா வின் 1908-ஆம்வருடத்து 130-ஆம் இலக்ககல்வெட்டிற் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

‡ மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமிஜியங்காரவர்கள் தமிழ்நாட்டை “Ancient India” அல்லது புராதனாற்தியாவின்படங்களொன்றில் மிழலைநாட்டையாண்ட எவ்வளவின் தேசத்துறை தாங்களில் வெளியீல்ஸாப்பக்கத்திற்காட்டியிருப்பது எக்காரணத்தினால் என்று விளக்கவில்லை.

“வூழாவீங்பூய்யஸயீஷாஷுபாக்ஷிசூத்துஷ்டாபுதி ।
கஷங்வூராதாய்ச்ஜாதெதநவெநாவாவாவாஷதி நிதஃ ॥
ஶஹ் நுவிஸுரி விஸுரி விபாவீஷாமாவெஸாநவஃ ।
ஸ்ரீஒஹாதீஷாதி தாபுதூஸாதைஷாததி த ॥”*

அதாவது (குதிரைவாங்கப்புறப்பட்ட அந்த) “புத்திமான் கிழக்கு முகமாகக் கீழ்ச்சுமத்திரக்கரையை நோக்கிக் கொண்டார். கணக்கற்ற பணக்குவியலூடும் சேனையுடனும் கூடினவராய் ஆங்காங்குச் சிரீ பரிஷூராத்திற்காக வழியில் தங்கித்தங்கப்போன அவர், தனக்குயர் வில்லாத “ஸ்ரீமகாதீர்த்தம்” அல்லது “திருப்பெருந்துறை” [ஸ்ரீமகாதீர்த்தம் =திருப்பெருந்துறை; ஸ்ரீ=திரு; மகா=பெரும்; தீர்த்தம் =நீர்த்துறை.] என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்தார்.

இவ்விருச்சோகங்களினின்று திருப்பெருந்துறை மதுரைக்குக் கிழக்குத்திக்கலைதான் இருக்கிறது என்பது வியக்தமாகவிளங்குகிறது.

III. மற்றும், மூன்று விவஸ்தலங்களைக்குறித்த விடுக்கதையைப் போன்ற பழமொழிலின்று புதுக்கோட்டை க்குத்தென்கிழக்குப்பாகந் தில்வழங்கிவர்த்து. அப்பழமொழி, “கரை குளத்தினின்று ஒருகாதம் துறையினின்று ஒருகாதம்” என்பதுதான். இவ்விடுக்கதையில் மூன்று ஸ்தலங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கரை என்பது, ஆன்னப் முடியைத்தேடுவதாகவும், வராகம் அடியைத்தேடுவதாகவும் செய்யப்பட்ட ஆச்சரியரமான வேலைப்புறட்டமைந்த “ஷிங்கோத்பவர்” விக்கத்தைக்கொண்டு முற்காலத்திற் பெயர்பெற்றிருந்தபூங்கரைத்தலம் குளம் என்பது, தேவாரத்திற்குறப்பட்டுள்ள வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்றுகிய வரங்கை என்று சிலர் ஊக்கும் பிரசித்திபெற்ற திருவரன் குளம். துறை என்பது பிரஸ்தாபத்திலுள்ள திருப்பெருந்துறை

*ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம் 64-ஆம் அத்தியாயம் 42, 43, 44-ஆம் சலோகங்கள்.

† மீண்டுமிகுங்கதம்பள்ளோயவர்கள் இத்தலமான் மியத்தைப்பாடதூரம்பித்து நாட்டுப்படலத்துடன் சில அசௌகரியங்களை மூன்னிட்டு நிறுத்திவிட்டார்கள் மகாமகோபாத்தியாயர் பிரும்மஸீசாமினாதையரவர்கள் அச்சிட்டிருக்கும் பிள்ளையவர்களின்பிரபந்தத்திரட்டைப்பார்க்க.

திருப்பெருங்குறையேன்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

இவ்விடுகதைநுபமாக, பழங்கரை எங்கேயிருக்கிறது? என்று கீட்டாருவருக்கு “(பழங்க)கரை(திருவரன்)குளத்தினின்று ஒருகாத நாத்திலும், (திருப்பெருங்குறையினின்று ஒருகாததாரத்திலும் உள்ளது” என்று மறுமொழிகொடுக்கப்பட்டதாம். ஆகவே, திருப்பெருங்குறை மற்ற ஆதாரங்களின்படி எவ்விதம் அமையுமோ அவ்விதமே புதுக்கோட்டைக்கு ஏறக்குறைய 25-மைல்துரத்திலுள்ள ஸ்தலமென்று ஏற்படுகிறது. அரண்தாங்கி புதுக்கோட்டையினின்று திருப்புதுமைல் என்று கூறும்பொழுது விடுகதையிற்காட்டியகணக்குத் தவறன்றென்றுவிளங்கும்.

ஆதலால், திருப்பெருங்குறை மிலைநாட்டு ஊர் என்றும், அங்காடு தஞ்சாவூர் ஜில்லா ஆளுடையார்கோவிற்பாகத்தை உட்கொண்டதென்றும், ஆதலால் திருப்பெருங்குறை என்னும் ஸ்தலம், ஆளுடையார்கோவிலே என்றும் கொள்ளல்வேண்டும்.

IV. திருப்பெருங்குறை மேலைச்சமுத்திரக்கரையில் இருந்திராது என்று திருவிளையாடற்புராணத்தினின்று காட்டலாம்.

குதிரைவாங்கப்புறப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் எத்திக்கிறபோன்ற?

“மேலுறு சாபக தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலைவங் திறைஞ்சங் தொல்லைக் காளையம் பதிய டைந்தார்”*

என்று தில்லைநம்பி கூறியிருக்கிறார். இதற்கூட சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் ஸ்தலம் திருக்காணப்பேர் அல்லது காளையார்கோவிலாம். (அடுத்த பாட்டையும்பார்க்க). இது மதுரைக்குச் சுமார் 40 மைலுக்குக்கிழக்கிலுள்ள ஊர். மேலைச்சமுத்திரக்கரைக்கு மதுரையினின்றுபோகும் ஒருவருக்குக் காளையார்கோவிலில் என்னவேலை இருங்கிருக்கக்கூடும். அதிகமாகவளர்ப்பானேன்! வடமொழி ஹாலாஸயமாகாத்மியத்திற் கூறியபடி,

“வூஜூவல்லுயயெளையீநுல்பூர்க்கூஜுத்டாலுகி !”

“அம்மேதாவி க்முக்குமுகமாகக் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையைநோக்கிப் புறப்பட்டார்” என்றே கொள்ளல்வேண்டும்.

*திருவாலவாடுடையார்திருவிளையாடற்புராணம் 27-ஆம் திருவிளையாடல் 31-ஆம் பாட்டையும் 32-ஆம் பாட்டையும் பார்க்க.

திருப்பெருக்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே 7

V. “ஆளுடையார்கோவில்”என்பதற்குப்பொருள் ஆளுடைய நாயகரதுகோவில், அதாவது ஒரு பக்தரை (ஆசிரியவடிவங்கொண்டு) ஆட்கொண்டருளியபெருமானிடம் என்பதாம். இவ்வூருக்கேற்ற இவ்வருமைப்பெயரை விட்டுவிடக்கூடாதென்று தில்லைநம்பி தமது திருவிளையாடற்புராணத்தில், “(பெருங்)துறையாளுடையநாயகன்”* என்று கூறியிருக்கிறார். வடமொழி மூலாஸ்யமாகாத்மியத்திலும் “ஜநவந்நாதர்”** “ஆளுடையநாயகன்”

[ஜநம்=ஆள்; ஜநவாந்=ஆளுடையவன்; நாதன்=நாயகன்]

என்று பத்துப்பன்னிரண்டு இடங்களிலும்,

“ஜநவ தாஶிதங்” அல்லது “ஆளுடையஸ்வாமியை”†

என்று ஓரிடத்திலும் கூறியிருப்பதைக்காணக். இவ்வூர் ஸ்வாமியின் மற்றநாமங்களில் அசுவாநாதர், உபதேசஸ்தலநாயகர், உபாத்தியாயர் குருந்தவனேசுவரர், முந்நாற்றெருருவர் என்ற பெயர்களும் கவனிக்கத் தக்கவை. ஆதலாற் பெருக்துறைபென்பதும் ஆளுடையார்கோவில் என்பதும் ஒரு ஊரையேகுறிக்கின்றன என்று கொள்ளலாம்.

VI. கானாட்டுவிருத்தாந்தத்தைக்கூறும் தேர்க்காட்டுரே கையெழுத்துப்பிரதி பழையநூலாகவேத்தோன்றுகிறது.

* 28-ஆம் திருவிளையாடவின் 13-ஆம் பாட்டு.

†64ஆம் அத்யாயம் 53ஆம் சலோகத்தைப்பார்க். செப்புப்பட்டயம் முதலீடு வற்றிற்காணப்படுகிறது என்று மகாமகோபாத்யாயர் பிரும்மஸீ ஏர்மிநாதை ரவர்கள்கூறும் ஆளுடைய (பரமி)ஸ்வாமி என்னும்பெயர் இப்பெயரைச்சார்ந்த தாகக்கொள்ளலாம்.

‡ இது எக்காலத்துநால் என்ற கூறமுடியாது. அதிற்கண்ட கானாட்டுன்பிரிவுகளையோசித்தால் நவீனநூலாக அதைக்கொள்ளுவதுதவறு என்றே விளங்கும். கானாட்டுன்பிரிவுகளைப்பற்றிப்பேசுமிடத்து,

“அன்னமிட சோமனென்னு முக்கிரப் பெருவழுதி அம்புவியில் ஆளும் நாளில் அரிதான நற்குடி நாற்பத்தெண்ணையிரம் ஆராய்ந்து தேடிவதுத நன்னிலங்தன்னில்—ஏடுகூற்றம்” பதினெட்டுநாடு

“வெ(ற்றி)த்திவாழ்க்கின்றத்திருமிழீலைக்கற்றவிருந்தமுத்தார்க்கூற்றம் பத்தியான அரும்பூர்க்கற்றம்பாரமான திருக்காணக்கூற்றம் முத்தமிழ்சேர்தொகுவுர்க்கற்றம்முதன்மையானகொழுமுனர்க்கூற்றம் எத்திசையானஇளையான்குடிக்கற்றம்”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

8 திருப்பேருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

இந்தாலில், திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நிலையிலிருப்பது அத்தலம்^{கூடானாட்டைச் சேர்ந்தது என்பதை விளக்கும்.} “மாணிக்க வாசகர்திருவிளையாட்டம் பெருந்துறை கைலாசநாதர் குருதேசிக்குடு” என்று அத்தலமிருந்த குறும்பார்நாட்டைக்கூறி^த“திருமாணிக்க கல்லூர்”* என்பதையும் அதன்சம்பந்தமாக எடுத்தெழுதி, அதன் கீழ்

முத்தூர்க்கூற்றம் என்பது புறநானூற்று 24 ஆம் பாட்டிற் கூறப்பெற்ற முத்தூற்றக்கூற்றமென்றெண்ணலாம். முத்தூற்றக்கூற்றம் மிழலைநாட்டையெடுத்திருந்ததாக அந்தாலிற்கூறியவிதம் இங்கும் மிழலைக்கூற்றத்தையெடுத்து முத்தூர்க்கூற்றம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்கூற்றம் இராமநாதபுர சமஸ்தானத்தின் வடக்கில் ஒருபாகத்தைக் கொண்டிருந்ததென்றும், “உலகாந்தசோழனல்லூர்” என்ற பிரதிநாமத்தையுடைய கப்பலூர், அஞ்சகோட்டை முதலிய ஊர்களைக் கொண்டிருந்ததென்றும் சென்னைக் கல்வெட்டு இலாகா 1909-ஆம் வருடத்து 59-ஆம் கல்வெட்டினாலும் 1907-ஆம் வருடத்து 408-ஆம் கல்வெட்டினாலும் அரிசிக்கிறோம். அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரம் காடுகாண்காலதையுரையில் ஆயிற்ற சோழநாட்டைச் சேர்ந்திருந்து பிறகு பாண்டியநாட்டின் பாகம ஆயிற்ற என்றகூற்றம் முத்தூர்க்கூற்றம் இப்பரிவுதானென்று கொள்ளலாம். காளை[என்பது புறநானூற்று 21-ஆம்பாட்டிற்கூறப்பெற்ற கானப்பேராம். தேவாரத்தைப்பார்க்க. காளைக்கூற்றமென்பது புறநானூற்றுவிசேக்குறிப்பின் 3-ஆம் பக்கத்திற்கூறியுள்ள திருக்கானப்பேர்க்கூற்றம். இது காளையார்கோவிலை உட்கொண்டபாகம். மிழலையும் காளையும் எதலங்களாகையால் திருமிழலைக்கூற்றமென்றும் திருக்காளைக்கூற்றமென்றும் கூறப்பட்டன. இளையானகுழுமென்பது இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த இளையானகுழுமாடாக இருக்கலாம். அரும்பூர்க்கூற்றம், காடுமுளூர்க்கூற்றம், தொகுஹர்க்கூற்றம் ஆகிய கூற்றங்களுள் ஒன்று, கானநாட்டார்க்கும் கோண்டார்க்கும் நேர்ந்த சச்சரவுகளை விளக்கும் சாசனங்களில் அடிக்கடிகூறப்படும் அதற்கூற்றமாகவேண்டும்.

*திருப்பெருந்துறைப்புராணம் பெருந்துறை விசேடப்படலம் 17-ஆம் பாட்டினின்றும், மூர்த்திகாமவிசேடமுணர்த்தப்படலம் 3-ஆம் பாட்டினின்றும் இவ்வூருக்குப் பவித்திரமாணிக்கப்படும் என்றெல்லோரையென்றும் இருந்ததென்று நன்றாக விளங்குகிறது. இவ்வரிலுள்ள ஸ்வாமி (திரிமூர்த்தி) தேசிகர், (ஐகத்)குரு என்ற நாமங்களைப்பெறுவே “குறும்பாடு” என்றது “குருதேசிக்குடு” ஆயிற்று. “குறும்பாடு” என்றபெயரால், ஆவடையார்கோவில் இருக்குமிடமானது, ஆகியிற் குறும்பவேளாளர் என்ற ஒரு காராளர்வகுப்பினரைச் சேர்ந்ததென்று அறியலாம். ஒரு “எழுதரும்புதூண்” திருப்பெருந்துறைப்புராணத்திற்கூறிய விதம், “கங்கைகுழ்காசினின்றும்” வரவழைக்கப்பட்டிருந்த அந்தணர்களுக்கு அங்கிலத்தின் ஒருபாகத்தை அளித்தான் என்றும், பிறகு குறும்பார்கள் தங்கள் நிலத்தை இவர்களிடத்திருந்து அடையமுயற்சிசெய்து பாண்டியன்முன் இங்கிலம்,

“... மன்னவாமறையோடரங்பார்

முன்றமெதன்பாராயின்முயலுக்குக்கோடுவிடென்று” பெருப்படலம், 67. வாதித்துப் “பன்னிரண்டுஆள்பரிசும்” வெட்டினாலும் நீர் ஊருது என்று அவர்கள்நிலத்திற்கு அடையாளம் கூறினாலும், ஆவடையார் பிராமணர் பக்கம் வழக்குறைத்துவெட்டியவுடன்,

“தடையறவே நீருற்றந் தங்காமல் வந்துவிடும்”

என்ற சாதித்து,

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே 9

எல்லையாக உப்பாறு என்பதைனையும், பாம்பாற்றின் முகத்துவாரத்தி னுள்ள திருப்புனவாயிலின்பக்கத்திலிருக்கும் சுங்கரபாண்டிய பட்டினத்தைக்குறிக்குமோ என்று எண்ணக்கூடிய “நாங்கள் பாண்டியபட்டினம்” என்பதையும் மற்ற எல்லைகளுடன்சேர்த்திருப்பது* அத்தலத்தின் ஸ்வாமிபெயர்களாகிய தகவின்கைலாசநாதர், திரிமூர்த்திச்சிகர், ஜகத்குரு என்பவற்றுடன் கவனிக்கத்தக்கது.

VII. (1) திருப்பெருந்துறையைக் கடற்கரையூராகக் கமிகள் வர்ணித்திருப்பது அவ்யூரைக்கொண்ட மிழலைநாட்டைப்பற்றியே. முங்கிரையடுத்தது மிழலையென்பது புராநானுற்று 24-ஆம் பாட்டால் “வெள்ளிடைமலைபோல்” விளக்குகிறது ஆளுடையார்கோவிலுக்குத் தென்கிழக்கிற பன்னிரண்டுமைல்தூரத்திலுள்ளதும் மிழலைச் சதகம் 41-ஆம்பாட்டில் மிழலைநாட்டிலிருந்ததாகக்கூறப்பற்றது மான திருப்புனவாயில், கடற்கரையை ஒட்டியது. எவ்விதம் இந்நாட்டிற்குக் கீழெல்லை “உப்பாறு” என்று தேர்க்காட்டேர் ஓலைச் சுவடியிலெல்லமுதப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்விதமே நூனசம்யங்கதசவாமி கனும், சுந்தரமூர்த்திச்சுவாமிகளும் புனவாயிலைப்பற்றிப் பின்வாருமாறு கூறியிருக்கிறார்கள்.

“கங்கை தலையைழுத்துக் கீழாறுவாருமென்று”
கட்டளையிட்டு, இதைப் பரிசோதிக்கவங்தமன்னர்முன,

“அப்படியே யாங்குவெவட்டி யாழமட்டுங் காணுமுன்னே
கங்கைபொங் கிக்குத்தத்துக் கீழாறு யோட”

நீருற்றங்காட்டினுடையன்றும், அதனால்,

“கல்வெட்டி நாட்டினார் காராள ரெல்லையிலே ;
வேதியர்க் கொல்லை விதவிதமாய்க் கல்நாட்டி
அந்தணர்க்குக் காணி யறுதியிட்டார் வந்தமன்னர் ;
குறும்ப் ரைனவோருங் கூடி விசாரமிட்டு
அந்தணர்க்குக் காணி யறுதியிட்டோ மென்றுசொல்லி
ஊர்குடியும் விட்டு ஒதுங்கினார் தென்திசையில் ”

(ஆவடையார் வழக்குரைத்த அம்மானை) என்றும் அரிகிழேரும்.

மேற்கண்டவிஷயம், “விடுப்பமுள்ளுகுத்திரவாழுமிழலைநாடு” என்று இதொட்டைத் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாட்டப்புராணத்திற்கூறியிருப்பதனுலும் விளக்கும்.

* இப்புத்தகத்தில் ஒளவைபாட்டென்றுகூறப்பெற்ற எல்லைப்பாட்டுகள் பல உ.ா. அவை எனக்கு விளக்கவில்லை. திறமையுள்ளவர் ஒருவர் இப்புத்தகத்தைப்பரிசோதித்துப் பிழையற ஒரு கானுட்டிப்படத்துடன் அச்சிடுவி, தல் பழையசரித்திரசர்-சைகளில் முயற்சிப்பவர்களுக்கு அதை உபயோகமுள்ள காரியமாகும். குறும்பர்நாட்டின் கீழெல்லை பன்வருமாறு இவ்வோலைச்சவையில் ஏழுதப்பட்டிருக்கிறது.

“மாணிக்கவாசகஞ்சிணு பதிருவிளையாட்டமெபருந்துறை கைலாசநாதர் குதெசிக்காடு. ஆதிஆவடையாருக்கும் முந்தினதலம் திருவடி திருமாணிக்காங்கார ஆவடையார எல்லை.

10 திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

“நரல்சரி சங்கூடு மிப்பியுங் தின்ல மல்கிய

போநக்டல் வெண்டிரை வங்கெறல் யும்புனவாயிலே” மூன்றாந்திரமுறை.

“கந்துஞ்சூந் தாஹங் கங்கெவளி யுங்கடம் கானல்வாய்ப்

புற்கென்று தோன்றி மெம்பெரு மான்புன வாயிலே” ஏழாந்திரமுறை.

மிழலீங்கு சமுத்திரக்கரையை, அடுத்திருந்தது என்பது *மிழலீங்கச்சதகத்தினின்றும் விரக்தமாகத் தெரிகிறது. அங்கு வசித்து வங்த காராளேவனார்களுக்குட்டட்டிலிலத்தின் எல்லைகள் பின்வருமாறு இச்சதகத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

“கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லை சீழேலீலீர்

கீஞ்ஞங் கடலந்தப் பாம்பாற செந்தகெல்லை நேர்வடபா

லாஞ்சும் புவியெலை தாணம் புவிநதி யாய்விளங்கும்

வேஞ்ஞம் புகழெழிற் காராளர் வாழ மிழலீங்கிலே”

இப்பாட்டில் இரும்பாபுரியென்பது மேலேகுறப்பட்ட இரும்பாநாடாம். அம்புலியாறு சூலோசனுபாய்ச்சத்திரத்திற்காருகில் சமுத்திரத்திற்கலக்கும் புதுக்கொட்டடைச்சீகமொறு. பாம்பாற்றிற்கும் அம்புலியாற்றிற்கும் இடையில் உள்ள வெள்ளாறு,

.... “செயும்பூந் தரங்கச் சவேதமெனும்

நதிவங் துலாவிய நாட்டார் மிழலீநராதிபரே ”

என்ற அடிகளிற் கூறப்பெற்றது.

(2) இதுநிற்க, “பெருந்துறை” என்பதை “முசிரிபோன்ற பெரியதுறைமுகப்பட்டினப்” என்றெண்ணி இக்காலத்தாருட் சிலர் ஏன் இடர்ப்படுகிறார்கள்? பலகாலத்திற்குமுன்னெழுதப்பெற்ற ஷாலாஸ்யமாஹாத்மியத்தில் திருப்பெருந்துறையை “ஸ்ரீமகாதீர்த்தம்” என்றனரே கூறியிருக்கிறது. திருப்பெருந்துறையைக் கடற்றுரைப்பட்டினமென்று இந்தநூலாசிரியர் எண்ணியிருந்தால் “கடற்றுறை” என்றபொருளைக்கொண்ட சகுந்தவடமொழிப்பதத்தை உபயோகித்திராரீ தமிழ்நூலாக்ய திருப்பெருந்துறைப்புராணத்திலும்,

நல்லதப்பா ஆவுடையார குறும்புரளைலை நெரகளிக்கு உபபாறு கொரை கரை ஆரூஷிநாக்கனபாண்டியபட்டனம் தென்னாங்குடி மாங்கரகரை விசிறி ஒடை நாகபொகுளநத்புரவநடி திலைமெகிநாடுகிலைலை”

* இச்சதகத்தை அன்புடன் உதவியவர் மிழலீங்கச்சதகத்தை யியற்றிய சர்க்கரைப்புலவர்மரபிலுதி தத்வரும் மன்னர்குடிப் பின்டிலோகோலேஜ் தலை மைத்தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவரவர்கள்.

A. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY

THIRUVANMIYUR, MADRAS-41

திருப்பேருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே 1]

“ ஒழிதரான் வெட்டுக் தோறு முறைஞல் பெருகி யெங்கும் வழிதரப் பரவ வாலே பெருந்துறை யெனும்பேர் வாய்ந்தது” என்றும், “ இறைவன் முன்ன மெதிர்வழக் காடி வெட்டு* நிலவு வகத்து னின்று நீரெழு நீர்மை தண்ணால் பெருந்துறை யென்றேர் நாமம் பெற்றது”

என்றும் குறப்பட்டிருக்கிறது. முன்காட்டியபடி ஆவுடையார் வழு குரைத்து வெட்டியவுடன் சீர்ப்பெருக்கைக்காட்டியகாரணத்திலே வன்றே “திருப்பெருந்துறை” என்றபெயரை இத்தலம் அடைந்தது

எனக்குத்தெரிந்தமட்டில் மாணிக்கவாசகர் அடைந்தகடற்றுறை பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற்புராணத்திற்குறியுள்ளகடற்றுறை தான்; அதாவது : அவர், சிவபெருமானது “ கருணை வெள்ளட பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார்.”† .

(3) மாணிக்கவாசகர் மதுரையைவிட்டுப்புறப்பட்டபொழுத பெருந்துறையைகிளைத்துப்புறப்பட்டவர் ஆகார். பலகாலமாய் துறைமுகங்களாகவழங்கில்லை தொண்டி, நீகுபட்டினம் முதலிய துறைகளிற் குதிரைகள் இறங்கியிரும் வழக்கத்தையறிந்து கீழ்ச்சும் திரக்கரையைநோக்கிப்புறப்பட்டார். போகும் மார்க்கத்தில் திரு பெருந்துறையைநெருங்குலையில்,

“ திருந்துமுற் றவத்து னலே செல்வமே லாகை விட்டுப் பரந்தகெஞ்சு சொடுங்கக் கண்டு பன்றுறை யதிச் சித்திப் பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெங்கை பொருந்திய தலங்க டம்முட்டலமிது போலொன் றின்றே”‡

என்று அதிசயித்து அவ்லூரில் மயங்கி நின்றுவிட்டார். ஆளுடையார்கோவிற்பெண்குழங்கதைகள் பாடிவரும் கும்மிப்பாட்டொன்றில்

* பெருந்துறைப்படலம், 78. மூர்த்திநாமவிசோடமுறைத்தப்படலம், 2-இல்லிதம் வெட்டப்பட்டுக் கங்கைநிறைந்துளின்றக்டாகம் திருவெம்பாகையில் “மெய்யார்(பெருமைநிறைந்த)சடம்பொய்கை” என்றும், ஏடமொழி ஹாலாஸ்ஸி மாஹாத்மியத்தில் “ ஶ்ரீமத்தடாகம்” என்றும் சூரியிருக்கும் தீர்த்தமாக இருக்காம்.

† 68-ஆம் படலம் 29-ஆம் பாட்டு.

‡ வேம்பத்தூரார்த்திருவிளையாடற்புராணம், 27-ஆம் திருவிளையாடை 40-ஆம் பாட்டு.

12 திருப்பேருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

“பாகையில் ருப்பத நியாமல் — திகைப் *

பூடுமி தித்தவர் போலானார்”

என்று கூறுவதற்கேற்ப, “செயல் வேறுகி” வந்தவிஷயத்தைகிணையாமல் ‘மார்க்கவசத்தினால்’† அடைந்த ஊரிலேயே எப்பொழுதும் இருப்பதாகத் தீர்மானித்து,

“ஸூவாகிடுவெதுவாநாநுத்துஉஷ்டாஶிஶிவாஷுபெய்”

“மோகாப்ராப்தியின்பொருட்டு இவ்வூரிலேயே இருக்கப்போகிறேன்; மற்றோரிடத்திற்குப்போகமாட்டேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டார். இது குதிரைவாங்கும் உத்திசமுள்ளவர்வார்த்தையாகவாதோன்று கிறது? ஆதலால்தான் பாண்டியனிடத்தில் அவன் அமைச்சர்கள்

“பெருந்துறை யடைந்தபோதே பித்துமேற் கொண்டான்”

என்று முறையிட்டார்கள்.

(4) இவர் இவ்விடத்திற் குதிரைவாங்கவந்தவர்கள் என்பது வேறுவிதமாகவும் விபக்கமாக் கொண்டார்த்துமேற் கொண்டான், தம்முடன்வந்த மனிதர்களை மதுரைக்குத்திரும்பச்செய்தபொழுது,

“வர்புக முடித் திவ்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற்

கரைதோறு மிறங்கு மையமோ வில்லை” (வேம்பத்துரார்த்திருவிளையாடற்புராணம், 27-ஆம் திருவிளையாடல் 42-ஆம் பாட்டு.)

என்றஞ்சேரே பாண்டியனுக்கு எழுதியனுப்பினார். பாண்டியனும் இவர் மதுரைக்குத் திரும்பியதும்,

“மறங்கி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்டு

ரிறங்கிய துறைநாட்டேதெது” (ஷ்ட 72-ஆம் பாட்டு.)

என்று கேட்டதும் கவனிக்கத்தக்கதே.

“பித்த னுயோழிந் கேனம்பி ரானுக்கே” என்றவிதமாக கடவாமல், குதிரைவாங்கும் எண்ணத்துடன் மேற்கூறிய ஆவணி மதியில் “கரைதோறும்” போய்ச் சுந்தரபாண்டியவளாட்டிலுள்ள

---

* திகைப்பூடு என்பது அரணையென்ற ஜெந்துவாம். அதை மிதித்தவர் களுக்குத் திகைப்பு அல்லது புத்திமயக்கம் உண்டாகுமாம்.

†வடமொழி ஊலாஸ்யமாகாத்மியத்தின் 64-ஆம் அத்தியாயத்தின் 48-ஆம் சுலோகத்தையும் 47-ஆம் சுலோகத்தையும் பார்க்க.

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே 1:

“தென்னன்பெருந்துறை”யைக்கொண்ட பாண்டிநாட்டுத் தொண்டு போன்ற துறைமுகப்பட்டினங்களில் வேண்டிய அளவு குதிரைகள் சிலடக்காமல் இவர் இடைஞ்சற்பட்டிருந்தால் நாகபட்டினம், தோபுத்துறைபோன்ற சோழநாட்டுத்துறைமுகங்களுக்கும்* போயிருபர்ஸ். விஷயம் வேறுகவன்றேமுடிந்தது. இவர் வந்தகாரியத்தை, மறக்க, மிழலைநாட்டுநரிகள் பரியாயின!

VIII. இருநூற்றைம்பதுவருடத்திற்குமுன் னுள்ளகாவத்தை, மிகவும்பழையகாலமென்று சொல்லக்கூடாது. ஆயினும் அகாலத்திற் பெருந்துறையை ஆவுடையார்கோவிலென்றுகொல்டிருந்தார்கள் என்று வியக்தமாகத்தெரிகிறது. பதனேழூமாம்து, ஒருண்டிற் பிரபலமாகவாழ்ந்த திருமலைச்சேதுபதியின் ஒருசாசன தின் பின்கண்டபாகத்தைப்பார்க்க.

“ஸ்வஸ்திபீரி சாலிவாலுணசகாப்தம் ஆயிரத்தைக்குநாற்று எவ்பத்திரண்டுக்குமேல் செல்லானின்ற சார்வரிநாயஸம்வஸ்ரத்து.... காலத்தில் திருப்பெருந்துறையில் ஆவுடைய பரமசுவாமியாருக்காலபூஜைக்கு பீரி திருமலைச்சேதுபதிபுண்ணியமாக தான்சாஸைப்பட்டையம் கொடுத்தபடி.”

IX. ஆளுடையார்கோவில் என்ற ஊர் வடக்கூர் தெற்கு என்ற இருபாகங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறதென்றும், ஆத்மநாதர்கே வில் தெற்கூரில் இருக்கிறதென்றும், வடக்கூரினுள்ளகோவில்*அர்த்மண்டபத்தில் ஒரு சிலாசாசனம் காணப்படுகிறதென்றும், அக்கவெட்டின் சிலபாகங்கள் பின்கண்டபடி என்றும் தெரியவருகிறது

* கடல்கொண்டழிந்துபோன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்வது உத்தேசித்திரார். மணிமேகலை 25-ம் காலதயைப்பார்க்க. ஞானசம்பந்தச்சாவகான் நாகபட்டினத்தை,

“வரையார் வனபோல வளரும் வங்கங்கள்
கரையார் கடனுகை”
என்று கூறியிருக்கிறார்.

† இவ்விஷயத்தைப்பற்றி என் நண்பர் பட்டுக்கோட்டைவக்கீல் மகா-ா-ஏ வெங்கடேசவர் ஜயரவர்கள் அன்புடன் † எழுதியலுப்பியிருக்கிறார்கள். மற்பாகங்கள் அச்சக்கோர்த்தானபிறகே இவ்விஷயம் எனக்குத்தெரியவந்தபடிய இதை எவ்விடத்தில் அச்சிடவேண்டுமோ அவ்விடத்திற் சேர்க்கூடிவில்!

14 திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

“.....திருப்பெருந்துறையான பவி-து, மாணிக்கசதூர்வேதி மங்கலத்து.....திரிபுவனவீரதேவர்க்கு யாண்டு எழு(முப்)பத்தி நாலாவது.....கல்விலும் செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்க”

இக்கல்வெட்டினால் திரிபுவனவீரதேவர்காலத்தில் ஆளுடையார்கோவிலிலே திருப்பெருந்துறைஸ்தலமாக எண்ணியிருந்தார்கள் என்று விளக்கும். இத்தலத்திற்குப் பசுத்திரமாணிக்கப்படும் என்று வேறேருபெயர் இருந்ததென்று திருப்பெருந்துறைப்புராணம் “மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலத்தினின்று அறியலாம்.

திரிபுவனவீரதேவர் யாரென்றும் அவர் காலம் எது என்றும் விசாரிக்கலாம். இப்பெயரைக்கொண்ட சோழவம்சத்து அரசர் இருவர் இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் (முன்றும்) குலோத்துங்கசோழன் என்ற பெயரைத் தரித்துக் கோவில்கட்டுவதில் அதிக கீர்த்தியடைந்தவர். சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜர்கோவிலிலையும், கச்சியி லுள்ள ஏகாம்பராதர்கோவிலையும், மதுரையிலுள்ள சுந்தரேசுவரர் கோவிலையும், திருவிடைமருதூரிலுள்ள மகாலிங்கேசுவரர்கோவிலையும், கும்பகோணத்திற்கு ஒருமைலுக்கு மேற்கேயிருக்கும் தாராசரத்தி* லுள்ள ஐராவதேசுவரர்கோவிலையும், கும்பகோணத்திற்கு மூன்றுமைலுக்குக் கீழ்க்கீலுள்ள திரிபுவனம் கம்பழமரேசுவரர்கோவிலையும், திருவாரூரிலுள்ள தியாகராஜஸ்வாமிகோயிலையும் இவர் கட்டினார், அல்லது புதுப்பித்தாரென்று தெரியவருகிறது. இவர் சிலாசானங்கள் அடைக்கமாய் மேற்கண்டகோவில்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆகலால் இச்சோழராஜன்காலத்திலேயே மேற்கண்ட திருப்பெருந்துறைச் சிலாசானம் வெட்டப்பட்டதென்று எண்ணலாம். இவர் கி. பி. 1178-ஆம்வருஷம்முதல் கி. பி. 1216-ஆம்வருஷம் வரை அரசராக இருந்தார். ஆகையால் ஆளுடையார்கோவிலை எழுதாறுவருஷங்களுக்குக் குறையாமல், திருப்பெருந்துறையென்று எண்ணிவந்திருக்கிறார்கள் என்பது வியக்தம் திரிபுவனவீரதேவர் என்பவர் இவரல்லர்; 1331 அல்லது 1332-ஆம்வருஷத்தில் அரசரான சோழராஜனென்றுகொண்டாலும்; ஐஞ்ஞாற்றறைப்பதுவருஷங்களாகத் தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலையே திருப்பெருந்துறைஸ்தலமென்று வியவகரித்துவந்திருக்கிறார்களென் நறியலாம்.

* ராஜராஜேசுவரம் என்பது ராராசரம் ஆகி. தாாசரம் என்று மாறியதாம்.

திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்னாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே ॥

X. தமிழில் நான்குபூராணங்கள் திருப்பெருந்துறையைப்பற்றி இருக்கின்றனவென்றும், இந்நான்குபூராணங்களும் தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவில்சம்பந்தமாகவே இயற்றப்பெற்றிருக்கின்றன வென்றும் மஹாமஹாபாத்தியாயராகிய பிரும்மஸி சாமிநாதையரவர்கள் பதிப்பித்திருக்கும் திருப்பெருந்துறைப்புராணத்தின்மூல வரையினின்று அறிகிறோம். இவை முறையே சுமார் முன்னாச வருஷங்களுக்குமுன்னும், (க. பி. 1628-ஆம்வருஷத்தில்) நாற்றைப் பதுவருஷங்களுக்குமுன்னும், (தஞ்சாவூர்த் துளஜேந்திரமகாராஜ அவர்கள்நாளில்) நாற்றிருபதுவருஷங்களுக்குமுன்னும், ஐம்பது அல்லது அறுபதுவருஷங்களுக்குமுன்னும் எழுதப்பட்டனவாகும் இதனால் வடமொழி மூலாஸ்யமாஹாத்மியமும், வேம்பத்துரா திருவிளையாடற்புராணமும் எழுதப்பட்ட அக்காலத் தடிப்பிராயத் தையே பிற்காலத்தார்கொண்டிருந்தார்கள் என்று நன்குவிளங்கும் திருப்பெருந்துறை மேலைச்சமுத்திரக்கரையிலுள்ளதோ என்று மயங்குகிறவர்கள் இக்காலத்தாருட் சிலரே என்று எண்ணுகிறேன்.

சுகல நடவடிக்கைகளும் பலதுற்றுண்டிற்குமுன் தில்லைநம்பி எழுதியபடியே இன்றும் ஆளுடையார்கோவிலில் நடந்துவருகின்றன. அவ்வூர் உதவைங்கள் மாணிக்கவாசகரைச் சார்ந்தனவே, குருந்தமரம், பள்ளிக்கூடங்களையார் முதலியவற்றைப்பற்றிப்பரத்து மகாமகோபாத்தியாய் பிரும்மஸி சாமிநாதையரவர்கள் மிகுந்த சிரமத்துடன் ஆராய்ந்தெழுதியிருக்கும் மீனாகவிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களது திருப்பெருந்துறைப்புராணப்பதிப்பின்மூலவரையைப்பார்க்க.

இத்துடன் நான் நிறுத்திவிடலாம். ஆயினும், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சேஷஷபரவர்கள்கண்டிருக்கும் ஆகேஷபங்களுக்குக் கொஞ்சம் சமாதானம் கூறுவதே தகுதி.

I. திருப்பெருந்துறை “தெங்குதிரள்சோலைகளாற் சூழப் பட்டது. அது பலவும் பைங்கமுகும் செழித்துவளருமிடம்”என்பது ஒரு ஆகேஷபம்.

இவ்விதமரங்கள் மலையாளத்தைச் சேராதாடுகளிலும் உண்டு. புதுக்கோட்டைச்சங்கதையில் விற்பனைக்குவரும் தென்னங்கீற்றுக்களும் தேங்காய்களும் பெரும்பாலும் ஆளுடையார்கோவிற்பக்கத்திலுள்ளமரங்களினின்று அடையப்பெற்று அரண்தாங்கிவண்டிகளில்

16 திருப்பெருந்தறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

வருகின்றன. பலாமரங்கள் மதுரையினின் அதஞ்சாலுருக்குட போகும் ரஸ்தாவிற்குக் கீழ்ப்பாகக்களில் ஏராளமாயுண்டு.

2. “குருந்தமரமும், மலைநாட்டுமரமாகக் காணப்படுகிறது என்பது வேறு ஒரு ஆகேஷபம்.

யாரிடத்தில் இதை மகா-ா-ா-பூா சேஷையரவர்கள் கேட்டது தார்கள் என்பது விளங்கவில்லை. இப்பொழுது புதுக்கோட்டை சிமையிலுள்ளகாடுகள் ஆதிகாலத்திலிருந்தகாடுகளில் நூற்றில் ஒரு பங்காகும். புதுக்கோட்டைக்குச்சுழக்கில் மலையின்பெயரேகிடையாது. அம்புக்கோவிலிலுள்ள ஒரு பிரபுவைப்பற்றி “அநூராகமாலை எழுத ஆரம்பித்த ஒருக்கி அவருக்குத் தசாங்கங்கூறக்கருதி அபக்கத்தில் மலை ஒன்றும் இல்லாதபடியாலும், புதுக்கோட்டைக்கு மேற்குப்பக்கங்களிலுள்ளமலைகளைக்கூறினால் வியவ காரத்திற்கு இடம் உண்டாகுமென்றுகிணைத்தும், கொல்லிமலையை அப்பிரபுவனதுமலையாகக் கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் புதுக்கோட்டைக்குக் கீட்கிக்கிலுள்ள குருந்தங்காடுகளில் வேண்டிய குருந்தமரங்கள் இப்பொழுதும் அகப்படும். அம்மரத்தின் எண்ணெய், இப்பாகங்களின் “ஜூயெண்ணெய்த்தைலம்” என்ற ஒரு மருந்தைண்ணெய்செய்வதி; சேர்க்கப்பட்டுவருவதுடன் ஏழைகளுக்கு விளக்கு ஏரிப்பதற்குப் படியோகப்படுகின்றது. வைதலாம்சமுள்ள இம்மரத்தின்பாகங்களாமே எரியுமாதலால் தீவர்த்திக்குச்சமானமாக இவ்விராஜ்யத்திற்படியோகிக்கப்பட்டுவரும் எண்ணெய்வேண்டாத “க்முந்து” இமரத்தின்குச்சிகள் அல்லது உசிலங்குச்சிகளாம்.

3. அச்சனன், சின்னலேபோன்ற மலையாளத்தில் இப்பொழுது வழங்கிவரும் சிலசொற்கள், திருவாசகத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட வங்கிருக்கின்றன என்பது மற்றொரு ஆகேஷபம்.

இவர் பாண்டியதேசத்து முக்கியமாக திரியாயிருந்தபோது அமண்டலத்தைச்சேர்ந்த மலையாளதேசத்தினின்றுகிடைத்திருக்கு ஓலைகள் (“ரிபோர்ட்டுக்கள்”) முதலியவற்றைவாசித்து அத்தேசத்தை மொழிகளை அறிந்தார் என்றுசொல்வது கவனமோ? அல்ல, நேரில் சிறைங்களை அறிந்துகொள்ள, பாண்டியநாட்டுச் சுற்று பிரயாணஞ்செய்யுஞ்சமயமென்றில் மலையாளத்திற் சிலகாலந்தங்கிறுந்து அப்போது சிலமலையாளவார்த்தைகளையறிந்தார் என்.

திருப்பெருந்தறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆஞ்சையார்கோவிலே

சொல்லக்கூடாதோ? இதுநிற்க. மகா-ா-ா-ஸி சேஷையரவு எடுத்தெழுதியமொழிகள், மதுரைப்பக்கத்தில் மாணிக்கவாசகசு கள்காலத்தில் உபயோகத்திலிலையென்று தெரியமாகக்கூறு களா? இவர்கள் எழுதியிருப்பதைவாசிப்பவர்கள் அக்காலத்தில் யாளத்தில் வழங்கிவந்தபாலை தமிழினின் றம் வேறு என்று நிர்கும்படியிருக்கிறது. மலையாளம் என்னும்பாலை தனியாக. பொழுது இருந்ததா? மகா-ா-ா-ஸி சேஷையரவர்கள் ஸ்தாபி சிரும்பும் மாணிக்கவாசகர்காலத்திற்கு 500-வருஷத்திற்குப்பின்து மலையாளபாலை உண்டாக ஆரம்பித்தது என்பது அநேகர் அவரொயம். பதின்மூன்றாண்டிலிப்றப்பட்ட இராமசரிதந்து இப்பாலையின் ஆதிகாவியம் என்றும், திருவாதலூர்காலத்திற் ஆயிரம்வருஷத்திற்குப்பின் எழுதப்பட்ட இக்காவியம் மலையாளத்து விட்டத் தமிழையே அதிகமாக ஒத்திருக்கிறதென்றும் மகா-ா-ா-நாகமையர் என்பவர் கூறியிருக்கிறார்.*

“யானுமோர் பேயனே யெவர்க்கும்”

என்றுதோன்றும்படி நிவீடையிலிருந்தகாலத்தில், மலையாளத்திற் வெளியில் அக்காலத்தில் உபயோகத்திலிலையென்று மகா-ா-ா-ஸி சேஷையரவர்கள்கூறும் சிலமொழிகளைக்கற்றுக்கொண்டு அவற்றை விட்டுவிட மனம்வராமல் “திருவாதபுரீசுவரர் தம்முடை திருவாசகத்திற் சேர்த்துவிட்டார்” என்று கூறியிருப்பது நியாமாகுமா? பழையதாங்களிலுள்ள அநேகமொழிகள் இங்நாட்டு

* திருவாங்கோவிலிருத்தாங்தம் இரண்டாஞ்சும்புடுத்தைப்பார்க்க.

த பெருமாள்திருமொழி, 3, 8. இப்பெருமாள் மலையாள தைச தரசர்களுன் ஒருவர். இவர் கி.பி. எட்டாம்நூற்றுண்டில் இருந்திருக்கலா இவர் அக்காலத்திலில்லாத மலையாளபாலையில் எழுதாமல் வடமொழியிலும் தமிழிலும் எழுதித் தம்முடையதமிழை “இன்தமிழ் நற்றமிழ்” என்று கூறியிருக்கிறார். இவருக்கு நூற்றலுக்குப்பின் இருந்திருக்கலாம் என்று எண்ண கூடிய சேரமான்பெருமானையனாகும் குலசேகரப்பெருமாளைப்போல் மலையாளதேசத்தரசராவர். இவருக்குத் “திருவாலவாயினமன்னியசிவன்” தம்முடை திருமுகப்பாசரத்தை மலையாளத்தில் எழுதாமல் தமிழில் எழுதியனுப்பினா சேரமான்பெருமானையனாகும் தம்முடையபிரபந்தங்களைத் தமிழிலேயே எழுதியிருப்பதனால், தம்முடைய “திரு ஆதியுலா” வில் தமிழ்ப்பாலையை “ஒன்றியதி தமிழின் நெய்வெடுவாள்” என்று மேலாகப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதுடை மலையாளமறியாத தமிழனைப்போல் “மடல் வண்ணம்” “எழிலுடையவண்பா” “இருந்தமிழ்” என்று ஒருவகைப்பிரயத்தனமுயில்லாமல் எழுதியிருக்கிறார்.

மகாமகோபாத்திரபா

3

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதராஜ

18 திருப்பேருந்துறையென்பது தமிழ்னாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

மறைக்குபோய் இன்னமும் மலையாளத்தில் வழங்கிவருகின்றன* இவ்விதம் ஆங்கிலதேசத்தில் இப்பொழுது மறைப்பட்டிருக்கும் பல மொழிகள் அத்தேசத்தைவிட்டு கி. பி. 17-ம் நூற்றுண்டில் அமேரிக்காவுக்குப்போனவர்களின்சந்தத்தியாரால் இன் கும் வழங்கப்பட்டு வருவது பிரசித்தம்.

4. “வைக்கத்திற்கு வாதபூரீஸ்வரம் என்றபெயர் வழங்குகிற விதன்பதும், அந்தகேஷ்வரத்துமூர்த்தியின்திருநாமம் பெருந்துறைக் கோவில்பப்பனைன்பதும், அங்குச் சிவன் நூனுசிரியன்கத்தோன்றி உபதேசஞ்செய்ததைக் காட்டும் திருவிழா நடந்துவருகிறதென்பதும் மற்றொரு ஆகேஷபமாம்.

மேற்கண்டவிதம் பெயர்களிருந்து திருவிழாநடந்துவருவதிற் பிரத்தியவர்யம் என்ன? மேல்நாட்டுத் திருக்கோகர்ணத்திற்கு எதிராக ஏழாம்நூற்றுண்டுமூதற் பிரசித்திபெற்று, மாறன்சடையனீச் சேர்ந்த கல்வெட்டுடன்விளங்கும் திருக்கோகர்ணேசர்கோவில் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்திருக்கிறது. இது ஆதித்திருக்கோகர்ணம் ஆகி விடுமா? இவ்விதமே ஜெம்புகேகவரம் கடம்பவனம் என்ற ஸ்தலங்கள் பெயர்பெற்று அநேகநூற்றுண்டுக்குமுன் இச்சிமை நார்த்தா மலையில்விளங்கிவர்தன. அகத்தியருக்குத் திருக்கல்வியாணக்காட்சி பரமசிவன் அளித்ததாக விழாநடத்தும் ஊர்கள் பல்.

மகா-ா-ா ஸ்ரீ சேஷையரவர்கள் தமக்குநேராகத் தெரிந்ததாகக் கூறுத இவ்வாகேஷபத்திற்கண்டவிழயங்கள் உண்மையாயின், முக்கியமங்கிரியாயிருந்த மாணிக்கவாசகர் வைக்கத்திற்கு ஒருபெரிய

* இவ்வுரையைவற்புத்த என் நண்பர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கோபாலையரவர்கள் பின்கண்ட உதாரணங்களைக் கோனுப்பட்டினரின்று எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1. போற்றி-(போற்றிமார்) பூசைசெய்பவர். ஆசாரக்கோவை, 64-ம் செய்யுள்.
2. பூசை - பூனை. கம்பராமாயண அவையடக்கம்.
3. சூரல் - பிரம்பு. “சூரல்பம்பியசிறுகான்யாறே”
4. சிரிதல் - பிரிதல். தொல்காப்பியம், சொல், சேனுவரையரயுரரயில் 172, 222.
5. பெண்டாட்டி - பெண். ஷி ஷி. ஷி. 163.
6. பூழி, பூழி. கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம்.

நன்மைசெய்திருக்கவேண்டுமென்றும், ஆதலால் அவ்வூர் மகாஜனங்கள் அம்மாந் திரியின்பெயரை அவர் சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்து அங்கு போயிருந்தசமயத்தில் அவ்வூருக்கு இட்டிருக்கலாமென்றும், பீற்று ஆனுடையார்கோவிலில்கடந்த அற்புதலிலெய்யங்களைக்கேள்வியுற்று நானோபதேச உச்சவத்தை அவ்வூரில் ஏற்பாடுசெய்திருக்கலாட என்றும் தொன்றுகிறது. (ஜார்ஜ்டெளன், இன்னிஸ்பேட்டைமு; வியபெயர்களைநோக்குக.)

5. குதிரைகளிறங்குவதற்கு மேலைச்சமுத்திரக்கரையே ஏந்த தாகவிருந்ததன்றி பாண்டிநாட்டுக் “குணகடற்பாலுமதுறை”கள் அக்காலத்தில் “தாவுமா”விறங்குபட்டினங்களாகக் காணப்பட்டனவில்லை யென்பது மற்றொரு ஆகேப்பம்.

இவ்விதம் எழுதியிருப்பது கொஞ்சம் வேடிக்கையாயிருக்கிறது இவர்களாக மாணிக்கவாசகருக்கு ஒருகாலத்தைக்கற்பித்துக்கொண்டு* புராணத்திற்கூறியபடி அக்காலத்திற் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையில் குதிரையிறங்குவதற்கான துறைமுகங்கள் இருந்தன என்று சொல்க்கூடாதாகையாற் புராணத்திற்கூறியவிஷயம் தவறு என்று ஆகே பிக்கிறார். எனக்குத்தோன்றியவரை சோழனாடு பாண்டியாடுகளுக்குத்தேவையானகுதிரைகள் மேலைச்சமுத்திரக்கரையிலிறங்கிப் புனினுக்கிறையாகும்படி “கடமும் வெற்பும்” கடந்துவந்திரா. முன் னாளிற் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரையில் வேண்டிய துறைமுகங்கள் இருக்கிறதையானதுமிகுநூல்களில் பற்றியுள்ளது. மாணக்கவாசகர்காலமென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றுமுன் 700-வருஷகாலமாக இலங்கைத்திலிறங்கும் பாண்டி சோழ அரசர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருந்துவந்தவிஷயத்தை இலகைச்சரித்திரங்களாகய மகாவம்சம், இராஜாவளி, இராஜரத்நாக என்றநால்கள் கூறுகின்றன.

கி. மு. ஆறுநாற்றுண்டிலேயே அநேக பாண்டியாட்டுப்பெண் கள் இலங்கைத்திலிலுள்ளவர்களுக்குமாலையிட்டு அவர்களுடன்வாடுந்துவந்தார்களென்றும், கி. மு. மூன்றாம் நூற்றுண்டில் ஏலேல

* சென்னைச் சிலாசாசன இலாகாவின் 1908-ஆம்வருஷத்திய 409-ஆம் இலக்கக்கல்வெட்டில் இவர் விக்கிராம ஆராதனாத்திற்காவும், 1906-ஆம்வருஷத்தில் 165-ஆம் இலக்கக்கல்வெட்டில்(கி.பி. 1135-ஆம்வருஷத்தில்) இவர் திருச்சாழை ஒதுவதற்காகவும் நிலங்கள் விடப்பட்டதாகக்கிரியகாலங்களை மறுக்கமுடியாத

20 திருப்பெருந்துறையென்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

என்ற ஒருவிரர் ஒரு பெரியபடையுடன் இலங்கைத்தீவுக்குப்போய் அத்தீவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார் என்றும், சோழநாட்டார்களும் பாண்டியநாட்டார்களும் அடிக்கடி தனுக்கோடிக்கெறிராகவுள்ள தலைமன்னர்யில்லேடேதானுக்கு அருகிலிருக்கும் மாந்தோட்டத் துறைமுகப்பட்டினத்தில் * இறங்கி அத்தீவைக் கொள்ளிகொண்டார்களென்றும், கி. பி. 110-ஆம்வருஷத்தில் ஒரு சோழராஜன் அத்தீவுக்கு நேரேபோய் 12,000 சிக்களர்களைச் சிறைசெய்து தன் அட்டுக்குத்திரும்பினேன் என்றும், இலங்கைத்தோட்டத்து அரசனான கஜபாரு என்றவன், கி. பி. 113-ஆம்வருஷத்தில் யாழிப்பாணத்துறை முகத்தினின்று பெரியபடையுடன்புறப்பட்டுச் சோழநாட்டை ஜெயி த்துச் சிறையாக்கப்பட்ட சிக்களர்களுடன் அநேக சோழநாட்டு மனிதர்களையும்பிடித்துக்கொண்டு தன்னுடைய தீவிற்குத் திரும்பி ஞன் என்றும் அறிகிறோம்.

கி. பி. மூன்றாம் நூற்றுக்குப்பிரித்தெட்டுவிஷயங்களில் இரண்டைக் குறித்துக்காட்டலாம்.

(1) புதுக்கோட்டை சசிமையின் பழையபிரிவுகளுக்குள், ஜிய சிங்ககுலகாலவளாடு, இரட்டைப்பாடுகொண்ட சோழவளாடு, விருதாஜையங்கரவளாடு என்பவற்றைப்போன்ற கடலடையாதிலங்கை கொண்ட சோழவளாடு என்ற ஒருபிரிவு இருந்தது. இப்பெயரி அள்ள விருதின்பொருள், “இராமனைப்போலக் கடலுக்கு (ஸேது) அணைபோடாமற் கப்பல்களில் ஏறிப்போய் இலங்கைத்தீவைத் தன் கைவசப்படுத்திக்கொண்டான், சோழன்” என்பதுதான்.

---

* அநேகதமிழர்கள் புத்தாடான அத்தீவிலேயே ஹிந்துதேவதைகளின் கோவில்களைக்கட்டி அங்கு வசித்துவந்தார்கள் என்று இலங்கைச்சரித்திரத்தி னின்று அறிகிறோம். இம்மாந்தோட்டம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால்,

“சோழநாட்டுமாந்தோட்டம்”

என்று திருநாட்டுத்தொகைத்தேவாரத்திற் பாராட்டப்பெற்றது.

† இச்சோழன் பட்டினப்பாலையைக்கொண்ட கரிகாந்தபெருவளவன். இலங்கைத்தீவிலிருந்துவந்தவர்களைக் காவிரிப்பூம்பட்டினங்கட்டும்வேலையில் ஏற்படுத்தினான். கஜபாரு என்பவன் முதற்கயவாரு எனப்படுவன். சிலப்பதி காரத்தைப் பார்க்க. புதுக்கணக்கின்படி மேற்கண்டவருஷங்களை கி. பி. 166 என்றும், கி. பி. 169 என்றும் கொள்ளல்வேண்டும்.

(2) பிறகு பாண்டியர்களுக்குள் யாரைச்சேர்ந்தது பாண்டிய நாடு என்ற அவர்கள் சங்கேதக்தைத் தத்தீர்க்க யுத்தம் நேர்ந்தசமயத்தில் இலங்காபுரதண்டநாயகர் என்ற ஒருவர் பெரியசௌன்யத்துடன் இலங்கைத் தத்தீவினின் ரூபாண்டிநாட்டிற்குவர்த்து, பொன்னவராவதியிற் குள் சேகரபாண்டியனை உடுத்தஷ்டையுடன் போர்க்களத்தினின் ரூப அடித்து, ஒன்பதுமைல்லிஸ்தீரணம்வரை ஒரேபினக்குவியலாகச் செய்ததுமன்றி, இராமேசவரத்தைப் பிடித்துக் கீழ்ச்சமுத்திரக்கரைத் தொண்டித்துறைமுகத்தை*த்தாக்கி மறுபடி இரண்டுதடவை குள் சேகரபாண்டியனை அபஜையப்படுத்தியதும் பலர் அறிந்தனவிட்டும்.

மேற்கண்டபடையெடுப்புக்களெல்லாம் மேலீச்சமுத்திரக்களை மூலமாகவாடுத்தனே யானைப்படைகளையும் இலங்கைத் தத்தீவினர் உட யோகித்துவந்தனர் என்று தெரிகிறது.† அவை இந்தியாவுக்கு வந்திராவிட்டாலும் குதிரைப்படைகள் வந்தே யிருக்கவேண்டும் தோப்புத்துறைக்கும் நாகபட்டினத்திற்கும் எதிரிலுள்ள யாழ்ப் பாணத்தினின் ரூபுறப்பட்டபடைகள்கூட மேலீச்சமுத்திரக்கரைத் துறைமுகங்களில் இறங்கிவந்தனவென்று மகா-ா-ா-ஸி சேவையாவர்கள் நம்மை நம்பக்சொல்லுகிறார்கள்.

“துறைமுகத்துக்குவேண்டிய சகலசாதனங்களையுமடையது” என்றுகூறப்பட்ட முத்துப்பேட்டை‡, அதிலீராமபட்டினம், கி. பி 2-வது நூற்றுண்டிலேயே ரோமாபுரிநூலாசிரியர்களாற் குறிக்க பெற்றதும்,

“வங்கங்களு முயர்கட்டபொடு வணங்கும்மறைக் காடு”

என்று சுந்தரமூர்த்திச்சவாமிகளாற் பாராட்டப்பெற்ற கட்டுக்கரைப்பட்டினத்தைக்கொண்டதும், இலங்கைத் தத்தீவினின் ரூபமேயுள்ளதுமான கோடிக்கரைப்பக்கங்கள், “வங்கமலிகடல் நாகபட்டினம், காரைக்கால், மணல்மேற்குடி, “பண்ணைக்காலத்தி

* இது பெரியதுறைமுகப்பட்டினமாக இருந்தது. சேதுபதிகளின் விருஷ்களில் “தொண்டியங்காவலன்” என்பது ஒரு சிறந்தவிருது. இவ்விடையும் அவர்கள் கல்வெட்டுக்களினால்விளங்கும்.

† மகாவம்சம் 25-ஆம் அத்யாயத்தைப்பார்க்க.

‡ இப்பட்டணங்களிற் பலவற்றைப்பற்றி “Imperial Gazetteer of India என்ற புஸ்தகத்தைப்பார்க்க.

22 திருப்பேருந்துறையேன்பது தமிழ்நாட்டு ஆளுடையார்கோவிலே

ஒரு பெரிதானதுறைமுகமாக இருந்து” தென்று கூறப்பெற்ற ஆளுடையார்ப்பட்டினம், இக்காலத்திலும் கப்பல்கள் வந்துளிந்தும் அம்மாள்ப்பட்டினம், கோட்டைப்பட்டினம், ‘ஓங்கிரும் பரப்பின், வங்கி வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட, வகிலுங் துகிலு மாரமும் வாசமும்’ என்னும் சிலப்பதிகார அடிகளிற்கூறப்பெற்றுள்ள தொண்டி, தேவி பட்டினம் “சங்கெடுப்பவர்களைக்கொண்ட” “நினைத்ததுமுடித்தான் பட்டினம்” என்னும் “புணரியோதம்பணிலமணியுந்தும்” திருப்புல் ‘ஸ்ரீணிக்கடுத்த கீழைக்கரை, கொற்கையம் பெருந்துறை, தூத்துக்குடி, காயற்பட்டினம், குலசேகரப்பட்டினம் முதலிய துறைமுகங்களின் பாகங்கள் கடற்கரைத்துறைமுகங்களாவதற்கு ஏற்ற இடங்களைன்று சோழபாண்டியர்கள் அறியாமல் வனத்தையும் வெற்பையும் பகைவர் களின்நிலத்தையுங்கடந்து மேலைச்சமுத்திரக்கரைக்கு வருந்திச் சென்று அங்குள்ள துறைமுகங்களிற் கப்பலேறி நீண்ட கப்பல் யாத்திரைகள் செய்து இலங்கைத்தீவிற்குச் சென்றார்களென்று நம்புவது சிரமமாயிருக்கிறது.

யாவுராலும் கெர்ன்டாடப்படும் வின்ஸெண்ட் ஏ. ஸ்மித் (Mr. Vincent A. Smith) என்னும் துறையவர்கள் “கி. பி. முதல் இரண்டு நாற்றுண்டுகளிலே சோழமண்டலச்சமுத்திரக்கரையிலுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மேற்கிலுங் கிழக்கிலுமின்ஸ் தேசங்களுடன் சுறுசுறுப் பாய்வியாடாரஞ்செய்துவந்தார்களென்று தமிழ்நால்களினின்றும், கர்க்காலாசிரியர்களும் ரோமாபுரிநாலாசிரியர்களும் எழுதியிருப்பதை விண்றும் தெரியவருகிறதென்றும், சோழநாட்டுமரக்கலங்கள் பயன்து கொண்டு கடற்கரையோரமாகவே போய்வந்தன என்று எண்ணக் கூடாதென்றும், துணிவுடன் ஒருவிதமோசனையுமின்றி வங்காளக் குடாக்கடலைத்தாண்டி வங்காளத்துக்கும் பர்மாவுக்கும் சோழதேசத் துக்கப்பல்கள் போய்வந்தன என்பதெல்லாமல் இந்துமகாசமுத்திரத்தையுங்கடந்து சுமாட்ரா, ஜாவா* முதலிய வெகுதூரத்திலுள்ளதீபங்களுடனும் வியாபாரஞ்செய்துவந்தன என்றும் கூறுகிறார். இங்காட்டு

*மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் அவர்கள் தமிழ்மைய புராதன இந்தியா என்ற புஸ்தகத்தில் சீனதேசத்துடனும் சுமாட்ரா, ஜாவாமுதலியதீவுகளுடனும் வெண்டும் வியாபாரஞ்செய்வதற்கேற்ற பெரிய வர்த்தகத்துறைமுகமாய்விளங்கியது தொண்டி என்று கூறியிருக்கிறார். மற்றப்புத்தகங்களினின்று அநேகத்துறைமுகப்பட்டினங்கள் புதைப்பட்டுப்போய் இக்காலத்திற் கண்டிப்பிடிக்கப்பட்டுவருகின்றன என்றும், நாகபட்டினங்கள் தூத்துக்குடி என்ற ஊர்கள் பழங்காலத் துறைமுகப்பட்டினங்கள் என்றும் விளங்கும்.

மாலுமிகள் கட்டலோட்டுவதில் மிகவும் திறமையுள்ளவர்களாகையால் ஆதியில் இலங்கைத்தீவின்மன்றார்கள் இவர்களையே தங்கள்மாலுமிக் னாக நியமித்துக்கொண்டார்கள். இத்தேசத்துக்கப்பல்கள் இரண்டாயிரத்தெழுநாறுகளும் அடி* கொள்ளும்படியான பெரியமரக்கலங்களாகவிருந்தனவென்று கி. பி. முதல்நாற்றுண்டிலிருந்த ரோமாபுரி நாலாசிரியர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். கீழ்க்கரையிலிருந்த ஆந்திர தேசத்து கி. பி. முதல்நாற்றுண்டுக்காச ஒன்றில் இருக்கும்புள்ளதும் பெரிதாகத்தேன்றுவதுமான மரக்கலம் அச்சிட்டிருப்பதைப்பார்க்கி ஸாம். இனி யாவரும் திருப்பெருந்துறை என்னும் ஸ்தலம் தமிழ் நாட்டு ஆளுடையார்கோவில் என்றே கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். *

* சிலநாற்றுண்டுகளுக்குமுன் ஜோப்பாவினின்று மூவாயிரம்மைல்தூர மூள்ள அமெரிக்காவுக்கு யாத்திரைசெய்ய இரண்டாயிரம் கணஅடிக்கொண்ட சிறுமரக்கலங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

† தஞ்சாவூரிலுள்ள சரஸ்வதிமஹால் என்னும் புத்தகசாலையிலுள்ள சிவயோகாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழிடம் சிவயோகாம்பிகை திருப்பொன்னூசதும் பழையநூல்களாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றைக்கொண்ட கையெழுத்துச் சுவடியிற் பல இடங்களிற் பின்கண்டவாக்கியங்களைப்போன்றபாகங்களைத் தாண்ஸாம்.

- (i) “அரந்தாங்கி சூழ்நாடா வயமயிழிலை நாடு” ஊசல்.
- (ii) “வேதண்ட வெண்முத்து வெண்களிற் ருக்கொம்பு.....”
தென்னாங்கிரவெள்ளாறாபாய்,
திருமிழிலை நாட்டுப்பெருந்துறை யெனப்படுஞ் சிவபுரிக் கொருசெல்... வே...சப்பாணியே” பிள்ளைத்தமிழ்.

* “மய்வறமதினிலம்” அருளப்பெற்றவர்கள் என்று கொண்டாடப்படும் ஆழ்வார்கள் சிலபிரபந்தவகைகளின் இலக்கணத்தை அறியாதவர்களா யவற்றை மாணிக்கவாசகர்திருவாசத்தினின்றும் அ றி ந் து, அவ்விதப்பிரபந்தங்களை யியற்றினார்களென்ற மகா-ா-ஶ்ரீ சேஷையரவர்கள்கூ றியிருப்பது, தொல்காப்பியத்தப் புறத்திலையியலிலும் செய்யுளியலிலும் மூள்ள பிரபந்தவகைகளைக் காட்டும் சூத்திரங்களையும், இசைப்பிரபந்தவகைகளை விவரிக்கும் சங்கீதரத்து கரத்தின் பிரபந்த அத்யாயத்தையும், சிலப்பதிகாரத்தின் உரைகளையும், மற்ற ஆதாரங்களையும் வைத்த க்கொண்டு ஆராயத்தக்கது. விஷயம் தெரிந்தவர்களை இதைப்பற்றிச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு எழுதப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

—
குறிப்பு.

IX.-ஆம் ஆதாரமாக அச்சிட்டிருக்கும் சிலாசாசனம், ஆளுடையார்கோவில் வடக்கூர்க்கைலாசாநாதர்கோவில் அர்த்தமண்டபத்தின் தொண்ணுன்றி காணப்படுகிறதென்றும், அது திரிபுவனவீரதேவர்க்கு “யாண்டு முப்பத்துநாலில்” வெட்டப்பட்டதென்றும், அவ்வூர்த் தென்னங்கோப்பொன்றி ஒள்ள வீற்றிருந்தபெருமாள் எனப்படும் ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோவிலின்மதில் வெளிப்புறத்திற் சின்கண்ட வேலெருகுலவெட்டுக் காணப்படுகிறதென்றும் என் நன்பர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கடேசவரரேயர் அவர்கள் மறுபடி எனக்குப் பட்டுக்கோட்டையினின்று எழுதியிருக்கிறார்.

“ஸ்ரீவீர தநாசு மேல செல்லாநின்ற ஸ்ரீவீராருப்பனை உடையறா செல்லாநின்ற கூடியவஸபவக்ஷரதது காலீஹநாயறறு பெறுவத்வஷத துதியைல் வியாழக்கிழமையும் பெறற ரேவதிநாள் மிழலைக்கற்றதது நடுவிலக்கற்று வூர்த்திருப்பாலி தனி யூரா திருப்பெருந்துரையாந பஷ்தரமாணிக்க ஸ்ராவேதமங்கலதது வரிவெ (எ) யாரோம.....”

இச்சாசனம், கி. பி. 1379-ஆம்வருஷம் முதல் கி. பி. 1400-ஆம் வருஷம் வரை விஜயநகரத்தில் ஆரசாண்ட (இரண்டாம்) விருப்பண்ண உடையார் எனப்படும் (முதல்) வீராஷ்வமகாராஜா அவர்கள்காலத்தில் வெட்டப்பட்டது. இச்சாசனம் ஏற்பட்டு ஐஞ்சுநாற்றுமுப்பது வருஷம் ஆகிறது. இரும்பாநாட்டைப்போல் திருப்பெருந்துரையும் மிழலைக்கற்றத்து நடுவில்கூற்றில் அக்காலத்தில் இருந்ததென்று இச்சாசனத்தால் அறிக்கிறோம்.

ஆதலால் வேம்பத்துரார் திருவிளையாடற்புராணமும், வடமொழி ஹாலாஸ்யமாஹாத்மியமும், காணாட்டுவிருத்தாந்தமும், (நான்கு) திருப்பெருந்துரைப்புராணங்களும், சிவயோகாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழும், சிவயோகாம்பிகைத்திருப்பொன்னாசலும், மிழலைச்சதகமும் புதுக்கோட்டைச்சீமைக் கல்வெட்டுக்களும், ஆளுடையார்கோவிலி வேயே உள்ள சிலாசாசனங்களும், மேற்குறித்த விடுகைத்தபோன்றபழ மொழியும், செப்பெட்டுச்சாசனங்களும் ஒரேவாக்காக எள்ளளவும் சந்தேகத்திற்குடமில்லாமல் “ஸ்ரீமாதீர்த்தம்” என்னும் திருப்பெருந்துரை, “ஐநவங்நாதஸ்வாமி”யான ஆளுடையசவாமிவீற்றிருக்கும் ஆளுடையார்கோவிலே என்றும், மாணிக்கவாசகர் கீழ்ச்சுமுத்திரக்கரைக்குப்புறப்பட்டுப்போகும்வழியிற் சிவன்செயலாற் செயல்வேறு பட்டுக் கடற்றுறையல்லாத திருப்பெருந்துரையிலேயே வாழ்நாளைக் கழிப்பதாகத் தீர்மானித்து அங்கே தங்கின்டாரென்றும் உள்ளங்கை கெல்லிக்கணிபோற்காட்டுகின்றன.

மற்றேரு ஆதாரம்.

XI. பின்னெழுதியுள்ளக்லோகங்கள், ஸ்ரீரங்கத்திலும் அந்தசயனத்திலும் அச்சாயிருக்கும் நீலகண்டதிக்கிழிதர் அவர்களாற் சுமார் 280-வருஷங்களுக்குமுன் இயற்றப் பெற்ற “சிவலீலாரணவம்” அல்லது “சுந்தரேசரது திரு வினோயாடற்கடல்” என்னும் புத்தகத்தினின்று எடுக்கப்பட்ட டிருக்கின்றன.* அவை, திருப்பெருந்துறை என்பது கீழ் சமுத்திரக்கரைக்கு 10-மைல் மேற்கேயுள்ளத்தலம் என்று தனிவாய்க்காண்பிக்கன்றன.

இருபத்தேராம் சருக்கம்.

வஸவங்ஜிவூஷ்ணூஷ்ணாரமாநாநாராநு
வைவெய்துரெநளவெயாவிவாணுதெவஃ :

தசோழிஶாநா தவ-ஏர்சிசுடைவ

தொநெஷாநாநா தடுகி கூநாராஸஃ : (ஈ)

உண்டுருநாதீஸஃ வாவி வாநு

நிவெதுநாதீஸஃ வெநா வெலூ கஷ்டவொநெஷய (ச)

ந வநா வொநிவி கந்திநிவி நு

வபநுதீஸ் யொஜநதஃ வபயாவெயஃ ...

ஈர்வெஹாராந யாகி வாங்காலாகெ : (க)

குராஹுகோவெஹாஶாஹுஸுபீஹஃ

வாநவி நுபாஸஃ வாவி வாநு கஷ்டெண்ட :

காஹாயநீதெத்துநாவிவெண்டுவெஹாஸ :

குராயயநாயிசுவலிவூருக்கக் : (க)

இ-ல். அந்தப்பாண்டிய அரசன், தன் பொருள் எல்லாவற்றி னுலும் மேலானகுதிரைகள்வாங்கவிரும்பி அந்த வாத புரிசரையவ்விதம்செய்யும்படி, சோழதேசத்துச் சமுத்திரக்

* இவ்வியத்தை எனக்குத்தெரிவத்தோர், தஞ்சாவூரிலிருக்கும் என்னெப்ப மசா-நா-ஸு டி. எஸ். குப்தல்வாமிசாஸ்திரிகள்.

கரைக்குப்போகும்படி உத்தரவுசெய்தான். அது மதியடைந்த அம்மாங்களிர் இரண்டுமூன்றுதினத்திற் சோழ தேசத்தைக்கண்ணுற்றார். பிறகு சிலாள் வழிப்பயணஞ்செய்து கடலுக்கு ஒருபோஜீனைதூரம் (பத்துமைல்) மேற்கே யுள்ள சிவஸ்தலத்தைக்கண்டார். அம்மாங்களிர் மஹேஸ்வர தீக்கையைக் கைக்கொண்டு பாசம் அபாப்டவராய்ச் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் குதிரைகள் வாங்கக் கொண்டுவந்துள்ள பொருளைக்கொண்டு மகேசைனை ஆராதித்து (அக்காரியத்தால்) தம் அரசனையுங் காப்பாற்றினார் என்பதாம்.

வேறொரு ஆதாரம்.

XII. பின் அச்சிட்டிருக்கும்பாடல்கள், கடவுள்மா முனிவராவியற்றப்பெற்ற திருவாதவூர்பூராணத்தினின்று எடுக்கப்பட்டன. அவை, மாணிக்கவாசகர் சோழதேசச் சமுத்திரக்கரையைநோக்கிக் குதிரைவாங்கப்பட்டார் என்றும், வழிதப்பிப் பெருந்துறையையடைந்தார் என்றும் காட்டுகின்றன.

- (1) “தாநகி மார்பனை மெபுவி சார்தரு மால்கட லின்கார
தீதில மாதுர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தனர்”
என்று பாண்டியனிடத்தில் அவன் “தூதர் விளம்பினா.”
- (2) “மீனவர்கோன்” “வாவுஞ் மாதுர கங்கொடு வாருமெனு.....
, மொழிந்தனன்”
- (3) “சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெறழில்சி றக்கும்
வென்றிவள வள்புவியின் பேன்மையொடு செல்வார்.”
- (4) “நெங்குடதி சைக்கடனி ஈரந்தொலிசி றந்தே
யுடைந்துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன்
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிலவு யெல்லாங்
கடந்துபதி சென்றுபல காவதம் கண்றார்”

* ஆளுடையார்கோவிலைச்சேர்ந்ததேசம் மாறிமாறிச் சோழர்களுக்குள்ளும் பாண்டியர்களுக்குள்ளும் இருந்துவந்தது. மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் அத்தேசம் பாண்டியற்குட்பட்டிருந்தது. நீலகண்டசி ஸ்திர் காலத்திலும், திருவாதவூர்பூராணமியற்றியவர்காலத்திலும் அது சோழதேசத்தின்பாகமாகவிருந்தது. திருப்பெருந்துறை கடற்கரையிலிருக்கும் திருப்புனவாயிலினின்று பன்னிரண்டுமைல்தூரத்திலுள்ளது என்று கூறியிருக்கிறேன்.

(5) “நகர்தோறுஞ், சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்”*

(6) “சாற்றருங் துரகங் கொள்ள நேரியன் நலத்திற் சார்ந்து
நீற்றின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்ட்”

பதின்மூன்றுவது ஆதாரம்.

XIII. பரஞ்சோதிமுனிவரது திருவினோயாடற்புரா¹ ணத்தின்படியும், மாணிக்கவாசகர், சீம்சமுத்திரக்கரையை நோக்கிப்புறப்பட்டுப்போய், அஶதிக்கின்று குதிரைகளை வரவழைத்தார் என்று தெரிந்து.

(1) சென்ற வேலையங் துறையில்வங் திறந்குவ தெரிந்து வென்றி வாம்பரி கொடுவெரப் போமென்று விடுத்தான் (பாண்டியன்).

(2) மற்றிவரவு மூப்புமுன் மாறிந்த மாடும் வெற்றிவிடை யாரிவர்வி ஜெத்தொலையி ரெப்பும் பற்றியவி ரூட்டுமல பக்குவமு நோககா வுற்றழிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வன்னு

(3) சந்தமறை தீண்டரிய தங்கருலை யாலோ ரந்தனர் குலக்குவ ஞகியடி நீங்கா மைந்தர்பலர் தயமொடுபெ ருந்துல நயில் வந்தோர் கொந்தலர்நெ ருங்கியகு ருந்தியி ருந்தார்ட்

(4) வாதவரர் “கருளைவெள்ளப் பெருங்கட னினறந்துறை பெருங்துறை யடைந்தார்”²

(5) மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரண்ண மேற்றிசை நோக்கி நடந்த நாயக ஞன்மறைப் புறவியி காப்ப னைடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் தினையும் படர்ந்த போக்வழி யாதன மயங்கினுன் பரிதி³

இப்பாட்டிற் குதிரைக்கீட்டங்கள் மேற்றி சையீநாக்கி நடந்தனவென்று ஹக்கிரியிருப்பதால் மதுரைக்குக்கீழ்த்திக்கிற சூதிரைகள்புறப்பட்ட இடமாகய திருப்பெருந்துறை இருந்த தென்றுகொள்ளல்வேண்டும்.

* இவை மந்திரிச்சருக்கம் 26, 27, 38, 39, 40-ஆம் பாடல்கள்.

† திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் 112-ஆம் பாட்டு.

‡ வாதவூரடிகளுக்குப்பேசித்தபடலம், 20, 27, 28-ஆம்பாட்டுக்கள்.

§ திருவாதவூரடிகளுக்குப்பேசித்தபடலம், 29-ஆம்பாட்டு.

¶ நரிபரியாக்கியபடலம், 43-ஆம்பாட்டு.

வேறுசில ஆகோஷபங்களும் சாமாதானங்களும்

மகா-ஈ-ஈ-புரி டி. பொன்னாபலம்பிள்ளை என்ற ஒருவர் இவ்விஷீபத்தைப்பற்றி எழுசியிருப்பதை இப்பொழுது தான் வாசித்துப்பார்த்தேதன். இவர் அரபிக்குதிரைகள் திருப்பெருந்துறையில்வந்திருங்கிறிருங்கின்றன வண்ணு பாண்டியன்கேள்வியற்று மாலிக்கரவாசகார அவற்றாங்கிவர அங்கு அனுப்பி விட என்றும், அரபிக்கெசம் பல துறைமுரச்களுள்ள பீஸ்ரமுத்திரக்கரக்கு எடுத்திருள்ள தாங்கபால் மாலிக்கவாசகர் பீஸ்ரமுத்திரபாந்திரைப்பானுர் என்றும், இது சுவிரோதமாகக்காபாரிம் ஆதாரங்கள்யாவேற்றுறவுட்காலித்துறை காலிரோடாட்டியண்டுமென்றவிதமாகவும் வாதிததிருங்கிறார் இர்க்கிறிருக்கும் விஷயங்களைத் தாங்கிறாரியப் பூராய்க்கிறிபலாம்.

I. திருவாசலூர்புராணம், வினாதால் என்றும், அதை அதிகாரகாம்பங்கூட்டிதென்றும் அந்தநாலிற் சோழராட்டுக்கடற்கரையிற் குதிரைவந்திருங்கிறோன்றும், சோழராட்டுக்கடற்கரையை நோக்கிசென்றார் பாணிக்கவாசகர் என்றும் கூறியிருப்பதைத் தவறையுன்று, நன்றிப்போட்டேவாண்டும் என்றும், ஆயினும், அப்புத்துத்தேவின்றெடுத்து மேல் அச்சிட்டிருக்கும் நான்காம்பாட்டி ர் “கடமுபவெட்டுப்பங்கடந்து சென்றார்” என்று வர்ணித்திருப்பதைவண்டுமாயின் மலைமார்க்கமாக மலையாளக்கரக்குருபோனு; என்பதற்கு ஆதாரமாகவைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் இவர் எழுதி யிருக்கிறார்.⁵ திருப்பெருந்துறை மேல்சமுத்திரக்கரையில் இருக்கிறதென்றுகாட்டிவிதவாதம் வேண்டியிருக்கிறது!!

“வளர்க்கந்தமுள்ள சுதா⁶”ன மரங்களால், திருப்பெருந்துறை சூழப்பெற்றிருந்தது என்று கூறியிருக்கிறதே. இவ்வாதாரத்தைக்கொண்டு அவ்வூர் மைசூர்த்தேசத்துக்காடு களில் இருந்ததென்றுகொள்ளலாமா?

*“The Tamil Antiquary”இன் நான்காம் இலக்கப்புத்தகத்தின் 58, 68, 73-ஆம்பக்கங்களைப்பார்க்க.

⁵ திருவாதலூர்புராணம் திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் 12-ஆம் பாட்டு.

II. ‘துறை’ என்றமொழிக்குக் கடற்றுறையென்ற பொருளைத்தவிர வேறுபொருள் இருப்பதாக ஒருவரும் சினைக்கக்கூடாதென்றெண்ணி மகா-ா-ா-ஸ் பொன்னம் பலம்பிள்ளையவர்கள் “திருப்பெருந்துறை”யின்பொருள். “பாவனமுள்ள பெரியபட்டினம்*” என்று அடிக்கடி எழுதி விருக்கலூர்கள்.

திருச்சோற்றுத்துறை, திருப்பாராய்த்துறை, திருமாங்குறை திருவாவடிதுறைபோன்ற பாடல்பெற்ற துறையீற்றுப் பெயருள்ளஸ்தலங்களை உள்ளாட்டிக்களோடுதெண்ணி யாவரும் மபங்கவங்கிருக்கும் ந்றார்களோ. “திருப்புணித்துறைக்கும் திருப்பெருந்துறைக்கும் ந்றார்களோ” என்று எழுதியிருக்கும் பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள் மேற்குறித்துக்காட்டியங்களுக்கு ஒரைச்சாம்யத்தையுடைய பெயர்களைக்கொண்ட ஏற்ற கடற்றுறைப்பட்டினங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா?

III. அரசிதசக்குதிரைகள் கடற்கரையில் இறங்கி விருக்கின்றனவென்று பாண்டியன்கேட்டு, மாணிக்கவாசகரை அவற்றைவாங்கவது அனுபானினுண் என்றும், பரிகள் மதுரையில் ஒரு அரசிதசக்துக்கனவானுல்நடத்தப்பட்டுவந்தன வென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள் †

நான் பார்த்திருக்கும் நூலொன்றி ஒம் பொன்னம்பலம் பின்னைக்கூறியிருப்பதற்கு. ஆதாரத்தைக்காணேன், தகுந்த ஆதாரத்தை யாராவது தமைசெய்து காட்டவேண்டும்.

* வீரவனப்புராணத்திலும் திருப்பெருந்துறைப்புராணத்திற் கூறியிருப்பதுபோல் ஆளுடையார்கோவில் நிலம்வெட்டியதும் நீர்ப் பெருக்கைக்காட்டியபடியால், திருப்பெருந்துறையென்னும் பெயரையடைந்தது என்று கூறியிருக்கிறது. 613-ஆம்விருத்தத்தைப்பார்க்க.

† “The Tamil Antiquary”இன் நான்காம் இலக்கத்தின் 71-ஆம்பக்கத்தில் “similarity of names”என்றுகூறியிருப்பதைப்பார்க்க.

‡ ஷி 69-ஆம்பக்கத்தையும் 62-ஆம்பக்கத்தையும் 63-ஆம்பக்கத்தையும் பார்க்க.

IV. திருப்பெருந்துறையிற் குதிரைகள் வந்திரங்கி யிருக்கின்றனவென்று பாண்டியன் கேள்விப்பட்டான் என்று பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.*

இதற்கும் ஆதாரம் விளங்கவில்லை. திருவாதலூர் புராணத்தில்,

“தாதகிமார்பணடும்புவிசார்தருமால்கடவின்கரை”யிற் குதிரைகள் இறங்கினவென்றும், திருவிளையாடற்புராணத்தில் “வேலையந்துறையில் வந்திரங்குவதெரிந்து” என்றும் கூறியிருக்கிறது.

V. குதிரைவாங்கத் திருப்பெருந்துறையையோக்கிடேய மாணிக்கவாசகர் புறப்பட்டுப்போன்றும் பொன்னம் பலம்பிள்ளை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.†

இதற்கும் ஆதாரம் விளங்கவில்லை.

வட மொழி ஹாலாஸ்யமாகாத்மியத்தில் இவர், கீழ் சமுத்திரக்கரையையோக்கச் சென்றுரென்றும், நவேதியில், திருப்பெருந்துறையைக் கிட்டினதும் மனமுருகி அங்கேகேய வாழ்நாளைக் கழிப்பதாகத் தீர்மானித்தாரென்றும், திருவாதலூர்புராணத்தில்து வழிதப்பிப்பெருந்துறையை அடைக் தாரென்றும், திருவிளையாடற்புராணத்தில்து இவர் கடற் கரைக்கு வழிகொண்டுநடக்குமுன் சுந்தரேசர் பிராமண குலக்குருவாகப் பல சீடர்களுடன் (கருங்கடலுக்குச் சற்று தூரத்திலுள்ளதும்) “கருணைவெள்ளப்பேருங்கடல்” நிறைந்ததுமான திருப்பெருந்துறையில் இவரை அடிமைகொள்ளக் கருதிக் குருந்தமரத்தடியின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்தார் என்றும் கூறியிருக்கிறது

* ஷ 69-ஆம்பக்காத் தெப்பார்க்க.

† ஷ 59-ஆம்பக்கத்தெப்பார்க்க.

‡ திருவாதலூர்புராணம் மந்திரிச்சருக்கம் 30-ஆம்பாட்டு இவர் பிரயாணத்தின் பயனைக்கூறுகின்றது.

§ இம்மூன்று புத்தகங்களையே மகா-ா-ா-ழு பொன்னம்பலம் பிள்ளை பார்த்ததாக மேற்கூறிய “The Tamil Antiquary”இன் 58-ஆம்பக்கத்தால் ஏற்படும்.

VI. திருவாசகத்திலுள்ள கீர்த்தித்திருவகவனின் 25-28-ஆம் அடிகளில் மாணிக்கவாசகரே திருப்புணித்துறை தான் திருப்பெருந்துறை என்றுகூறியிருக்கிறார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள்* பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள்.

அவ்வடிகள் கீழே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

- 25 ஏற்றடை மீசனிப் புவனியை யும்யக்
 கூறுடை மங்கையுங் தானும்வங் தருளிக்
 குதிரையைக் கொண்டு தடநா டதன்பிசைச்
 சதிர்ப்படச் சாத்தாய்க் தானெழுங் தருளியும்
 வேலம் புத்தார் வ்ட்டே ஹருளிக
 30 கோலம் பொலிவ காட்டிய கொள்கையுங்
 தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தார்
 32 விற்பொரு வேடர்க் கீந்த விளைவும்.....
 35 அரியெரி பிரமந் களவறி யொண்ணு
 ளியைக் குதிரை யாக்கிய நீளையு.....
 44 மதுரைப் பெருங் மாங்க ரிருந்து
 45 குதிரைச் சேவக ஞகிய கொள்கையுங்

25-29-ஆம் அடிகளிற் குடநாட்டில் நடந்த யாதோ ஒருஷீலை கூறியிருக்கிறது. அக்கதையை அறியவிரும்புகிறவர்கள் அங்காட்டு ஸ்தலங்களின்புராணங்களைக்கொசிக்க வேண்டும். பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்கள் கூறியவிதம் அவ்வடிகளிற்கூறிய' விளையாட்டிற்கும் நிறையைப் பரியாக்கிய திருவிளையாட்டிற்கும் யாதோரு சம்பந்தமுமில்லை. மாணிக்கவாசகரைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் ஒரு நூலிலும் சிவபெருமான் உமாதேவனியுடன் குதிரைச் சேவகங்குப்பத் தோன்றி யருளியதாகக்கூறவில்லை குடநாட்டின் திருவிளையாடல் 25-29-ஆம் அடிகளிற் கூறியிருப்பதுபோல், வேலம்பத்தூர் விளையாட்டு 29, 30-ஆம் அடிகளிலும், சாந்தம்புத்தூர் விளையாட்டு 31, 32-ஆம் அடிகளிலும், நிறையைக்குதிரையாக்கியவிளையாட்டு 35, 36-ஆம் அடிகளிலும், அவற்றை மதுரைத் தெருவிற் குதிரைச் சேவகங்களின்று சிவபெருமான்நடத்திய விஷயம் 44, 45-ஆம் அடிகளிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

* செ 59-ஆம் பக்கத்தைப்பார்க்க.

